ROADELE POLITICII DUPLICITARE A PSD: BILANŢ SĂRAC AL CAMPANIEI ANTICORUPŢIE

Dan BITU

Conducerea PSD a evaluat a treia oară activitatea filialelor sale locale, în urma unor insistente acuzaţii de corupţie. Rezultatele nu sunt spectaculoase: preşedintele filialei din Vrancea, pe care presa l-a acuzat cu insistenţă de afaceri necurate şi de corupţie a fost nevoit să demisioneze. În Maramureş, organizaţia locală a promis să-l suspende pe preşedintele ei, implicat de asemenea în nenumărate scandaluri, iar în Satu Mare, primarul oraşului, cercetat de Parchetul Naţional Anticorupţie, va fi şi el suspendat din conducerea partidului pe durata cercetărilor.

Preşedintele PSD, Adrian Năstase, a explicat spiritul în care s'au făcut aceste evaluări, spunând că partidul nu lucrează cu ghilotina. Dar afirmaţia lui a dezamăgit, pentrucă lumea aştepta într'adevăr execuţii spectaculoase. După campania insistentă a Preşedintelui Iliescu, care a cerut partidului să combată corupţia, se crease o mare aşteptare. Conducerea partidului făcuse la rândul ei câteva anunţuri menite să crească suspensul. Ele nu au rămas deocamdată fără urmări.

Fostul preşedinte al organizaţiei PSD din Vrancea, a rămas bunăoară în continuare preşedinte al Consiliului judeţean, conservându-şi aşadar intacte toate mijloacele de a-şi promova pe mai departe interesele personale. Demisia din fruntea organizaţiei PSD Vrancea pare de aceea gratuită. Dar o lege aplicată riguros ar putea, teoretic, preveni practicile incriminate.

Capitalismul de tip clientelar care s'a creat în România şi care îi leagă pe oamenii de afaceri foarte strâns de administraţie, şi-a produs propriile arme de apărare, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"*. PSD s'a bazat şi se bazează în mod hotărâtor pe sprijinul acestui tip de

Continuare în pag. 4

SCANDALUL CONSILIERULUI NATO

pag. 5

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 40 Euro

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 312 - MARTIE 2003 · PUBLICAŢIE LUNARĂ · EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

AŞA NU SE MAI POATE

Eugen BÂRSAN

A devenit comun să se spună că astăzi, în România, toate sunt ale unui organism în care pulsează sângele tovarăşilor de ieri. PSD şi-a întins ventuzele în toate zonele de unde poate să sugă vlaga ţării. Când vlaga s'a subţiat, s'a venit cu taxa pe ghiorăitul maţelor. Guverul vrea bani. Mulţi şi repede. Să se aibă însă în vedere că guvernarea, dezvoltarea economică şi taxele înseamnă puşculiţa PSD. A PSD-ului, care face din viaţa a o sută de mii de familii un coşmar. Cu pensii - bătaie de joc şi cu salarii ridicole, care pot fi numite salariul groazei. Nu se vrea să se vadă că mai cu seamă bătrânii se sinucid din cauză că le lipsesc banii de întreţinere.

Aceasta este situaţia în care, în sânul unui popor slăbit de vlagă de apărare, se aud de peste tot vorbele că *"aşa nu se mai poate"*. Nu se mai poate şi pentrucă pe lângă mizeria buzunarului sărac şi de ignorare a societăţii civile, corupţia se dezvoltă tot mai mult la toate nivelurile; politicul se amestecă tot mai mult în sfera justiţiei; se blochează deconspirarea securiştilor torţionari, iar guvernanţii se complac într'un noian de vorbe goale populiste. De popularizare a PSD-ului, în vederea perpetuării la putere.

Cum să mai poţi trăi când anormalul a devenit normal. Când pentru comuniştii-pesedişti, ţara a devenit o pungă de bogaţie, iar pentru popor o *"pungă"* de sărăcie. PSD se laudă că vrea să deţină puterea spre binele poporului. Pe motiv că ar fi tare bun şi foarte eficient. Însă nu vrea să precizeze pentru cine. De aceea o spunem noi: pentru guvernanţi. În chipul acesta, Românii au înţeles să spună că *"aşa nu se mai poate"*. Faţă de situaţia în care disprețul statului se manifestă pur şi simplu într'un mod criminal faţă de ei. Tragedia românească e scandal şi batjocură.

Semnele rele, apărute în România odată cu venirea comunismului, se ţin lanţ. Fiindcă, deşi a avut loc o Revoluţie (cu sânge şi jertfe), cei care au fost, încă mai sunt. Şi se umflă în pene în toate privinţele că ei sunt ţara. Iar ca nu cumva cetăţenii să-şi piardă răbdarea (gândind că *"aşa nu se mai poate"*), guvernanţii declară şi declară şi promit şi promit că *"pe Români îi*

Continuare în pagina 3

PNŢCD ADOPTĂ O LINIE INFLEXIBILĂ

Aurel BĂDĂIAN

Conducerea PNŢCD s'a reunit în formulă lărgită cu scopul de a elabora strategia relansării politice. Preşedintele partidului, Victor Ciorbea, a anunţat că PNŢCD va adresa o scrisoare deschisă tuturor grupurilor desprinse din partid, care va cuprinde termenele şi condiţiile necesare realizării unităţii creştin-democrate în interiorul PNŢCD. Ciorbea sublinia că e vorba de o reunificare în interiorul PNŢCD, ceea ce reprezintă o replică la alte tentative similare, dar care îşi caută alte centre de gravitaţie.

Ţărăniştii se referă la revenirea pe scena publică a lui Emil Constantinescu, care cu susţinerea unei asociaţii civice nou înfiinţate *Acţiunea Populară*, încearcă să reunifice dreapta politică în jurul său. Constantinescu a adresat deja membrilor PNCŢD o scrisoare prin care încearcă să-i atragă de partea sa. De altfel, câţiva militanţi cunoscuţi ai partidului, ca de pildă foştii miniştri Nicolae Noica şi Ioan Avram Mureşan s'au arătat dispuşi să susţină acţiunea lui Emil Constantinescu şi să aducă partidul în cadrul mişcării politice patronate de fostul preşedinte. În mod cu totul surprinzător pentru toată lumea, fostul preşedinte Constantinescu şi partidul care l-a propulsat la putere se află acum pe poziţii concurente, se arată într'un comentariu al postului de radio german *"Deutsche Welle"* pe acest subiect. Poate am putea vorbi chiar de adversitate dacă luăm în considerare duritatea cu care PNŢCD a reacţionat la reapariţia lui Constantinescu pe scena publică. Toţi acei aderenţi ai PNŢCD care îl susţin pe Constantinescu au fost excluşi din partid.

Delegaţia Permanentă Naţională (DPN) a PNŢCD a validat, Duminică, 23 Februarie, excluderea din partid a lui Ioan Avram Mureşan, Decebal Traian Remeş, Dan Cornea şi Mugur Ciuvică. Doi foşti miniştri dintre care unul ţărănist din Ianuarie 1990. Majoritatea a votat în favoarea excluderii. Puţini s'au opus, fapt care nu dă prea multe speranţe unei împăcări ulterioare. Oarecum descurajant e faptul că o întrunire politică ce şi-a propus să pregătească reunificarea, a început cu o excludere.

De altfel starea de spirit care domneşte în sânul PNŢCD a fost exprimată cel mai bine de Ion Caramitru care a expus lucrurile sub forma unei parabole: *"Suntem ca într'un basm fără umor, în care Domnitorul rămas fără de ţară încearcă să-şi recapete regatul, reînsufleţind figurile răului pe care el le-a îngropat în pământ, doar până la brâu"*, a spus Caramitru, făcând aluzie transparentă la Emil Constantinescu şi la înfruntarea sa cu fostele structuri de putere. În schimb PNŢCD este, după opinia lui Ion Caramitru, singurul partid care nu s'a prostituat, *"ultima redută"* în faţa *"marşului triumfal al unei gloate de rinoceri cu epoleţi"*, care este gata să înghită şi *"ultima expresie a rezistenţei la sistem"*. Există, vedem, o stare de spirit destul de întunecată în cadrul acestei formaţiuni politice, care pare că se luptă cu propria descurajare.

Nu este lipsit de importanţă pentru aceste formaţiuni româneşti şi capacitatea de a atrage sprijin extern. Se pare însă că în faţa acestor fisuri şi lupte intestine, prietenii politici din afară devin şi puţin ezitanţi. Dieter Schmidt, care se ocupa de relaţiile internaţionale ale Uniunii Creştin-Sociale din Bavaria (CSU), a vorbit despre necesitatea imperioasă a unificării partidelor creştin democrate din România, dar a fost pus în încurcătură de dificultăţile mai curând psihologice decât politice care se opun acestei reconstrucţii politice.

PNŢCD a stabilit condiţiile reunificării creştin-democrate

PNŢCD va adresa o scrisoare deschisă tuturor grupurilor desprinse din partid, care va cuprinde termenii şi condiţiile necesare realizării unităţii creştin-democrate în interiorul PNŢCD, a anunţat preşedintele Victor Ciorbea. El a explicat că PNŢCD nu negociază identitatea sa şi principiile creştin-democrate. Vicepreşedintele Ion Caramitru a arătat că, sunt vizate *"grupările, rupturile, aripioarele, disidenţele"* din care unele au atacat frontal filialele partidului, pentru care singura variantă este întoarcerea în cadrul acestui partid. El a menţionat că au existat şi intervenţii ale unor membri din Delegaţia Permanentă Naţională (DPN), care consideră că *"unii dintre cei plecaţi nu mai pot fi primiţi în partid"*.

Continuare în pag. 4

pag. 3 A TRĂI ÎN ISTORIE

RECONCILIEREA pag. 4

INTERVIU CU IURIE ROŞCA pag.6

pag. 9 MEMORIA IMPERIULUI RĂULUI

SPORT pag. 19

pag.23 RĂZBOIUL CUVINTELOR

editorial

RĂSCRUCEA DRUMURILOR FĂRĂ IEŞIRE

Niciodată nu s'a găsit România într'o situaţie atât de grea şi de dureroasă. Adică, la o cumpănă de vremi din care guvernanţii nu pot oferi un leac de ieşire la lumină. Toate ştirile pe care le aude lumea românească sunt legate de cei dela conducere, care dovedesc că nu au nici o pregătire pentru refacerea unei ţări care a suferit tragedii nesfârşite, chiar sub domnia unora dintre aceşti oameni. Astăzi, aceiaşi conducători care au colaborat cu ocupantul comunist vor să ne gospodărească, fără a avea de fapt, nici un fel de legitimitate morală.

Starea de nemulţumire din rândurile populaţiei este, în mod firesc, în creştere. Nici unul din domeniile statale nu merge bine. Impozitele sunt nejustificat de mari, sufocând economia şi aşa anemică, la toate nivele. Este imposibil ca administraţia PSD să nu-şi dea seama de aceste lucruri, dar e neputincioasă pentrucă ţelul ei nu este refacerea Ţării, ci garnisirea averilor personale. Politicienii sunt ridicol de necalificaţi şi, cu mediocrităţi, nu se pot realiza decât lucruri mediocre. Numai o schimbare radicală şi generală poate revigora ţara şi conducerea ei. Este nevoie stringentă de oameni noi, integri din punct de vedere moral, cu o perspectivă largă, cu bună pregătire profesională, cu viziune românească creştină şi cu un deosebit ataşament faţă de ţară, dar mai ales cu o viziune clară a viitorului, pe linia idealurilor naţionale. Adică, e nevoie de partide democratice de dreapta şi nu de partide cu ideologii împrumutate dela *"stânga"* europeană sau dela foştii ocupanţi comunişti.

Dacă actualul guvern este, după cum se vede, neputincios să intre pe un făgaş de redresare naţională, nu trebue să-i fie jenă şi ruşine; el trebue să apeleze la o *"coaliţie naţională"*, căci rezervorul ţării, în ceea ce priveşte personalităţile pregătite, nu se limitează la cadrele din PSD. În România au mai rămas, după dictatura comunistă, personalităţi care au suferit teminţe, dar au fost dela bun început marginalizaţi cu brutalitate de fosta *"nomenclatură"*. Ei nu sunt membri ai PSD, dar au o pregătire profesională care ar putea face bune reforme în toate domeniile principale, înlăturând situaţia imposibilă de azi. Pe lângă o pregătire mai bună, eventualii coalizaţi ar putea aduce o conştiinţă etică mai pregnantă, ce ar fi un mare beneficiu pentru ţară.

Dacă se continuă pe aceleaşi căi confuze, fără ieşire, totul va conduce la o catastrofă, posibil irepărabilă, totul va fi prea târziu.

În toate domeniile de activitate statală continuă carenţele majore şi nimeni nu este în stare de a găsi soluţiile necesare. Ce fel de guvernare este aceea care se găseşte în faţa unor imense promisiuni, fără intenţia de a le împlini? Bineînţeles că problemele rămân nerezolvate la infinit.

Nici pregătirile pentru intrarea în Uniunea Europeană, nu se fac în bune condiţiuni, căci PSD nu are oamenii capabili care să dirijeze acest proces important şi complicat. De aceea să nu ne mire neîntreruptele observaţii ale diferitelor departamente ale Uniunii Europene, privind lipsurile şi deficienţele care trebuesc rezolvate.

Pe seama cui se pot pune riscurile, pe care le pot aduce aceste neîmpliniri ale procesului pregătirilor pentru intrarea în Uniunea Europeană?

Trebue să subliniem că presa nu cunoaşte toate observaţiile făcute de UE pe marginea actelor prezentate cu pregătirile României, deoarece încă există secretul moştenit al activităţilor guvernamentale. Pe lângă aceasta, se mai adaugă dificultăţile interne din PSD, care duc la o imagine de Fata Morgana a vieţii politice româneşti în această guvernare care se clatină, din cauze reale şi neiertătoare.

PSD guvernează ca o dictatură cu faţadă democratică, impunându-şi deciziile chiar în Parlament, unde se prezintă amendamente care, de cele mai multe ori, nu sunt incluse în cuprinsul legilor prezentate spre discuţie şi vot. În serviciile publice, poziţiile importante sunt ocupate numai de membrilor partidului, ca şi când ceilalţi cetăţeni aparţin altor neamuri şi popoare. Este cea mai strânsă acaparare de posturi şi servicii publice de către vreun partid, cunoscută în toată istoria politică a României, exact după metoda comunistă, din sorgintea ideologică din care emană acest stil practicat de actuala guvernare PSD.

Este imposibil să se continue multă vreme exercitarea acestui mod de guvernare, în care s'a creat o mare prăpastie între conducătorii dictatoriali de azi, şi între *"ţara reală"*, care nu este atât de ignorantă, încât să nu cunoască realităţile în mijlocul cărora trăieşte. Mai ales că nu trebue să se uite că această *"ţară reală"*, este puterea însăşi a existenţei naţionale.

Puterea de supravieţuire a unui neam zace în străfundurile sub-conştientului său sufletesc, pe care nu-l pot niciodată înlocui deciziile venite din birourile vreunui partid politic care, azi poate să fie la putere, dar mâine să nu mai fie. Aşa ne învaţă istoria.

Fără o re-orientare a întregii noastre vieţi politice româneşti, dela formula *"de stânga"* neocomunistă, spre o dreaptă democratică şi naţională, ţara va continua să lâncezească la răscrucea unor drumuri fără ieşire.

George BĂLAŞU

Adevărată provocare

Mihai CREANGĂ

Săptămâna trecută - când cititorii suplimentului *Aldine* au putut cunoaşte amarele concluzii ale studiului asupra stării satului românesc, semnat de Alina Mungiu-Pippidi şi Gérard Althabe - Gallup International a publicat un Eurobarometru rural privind integrarea României în Uniunea Europeană. După cum se ştie, guvernul român s'a angajat să finalizeze negocierile şi să facă reformele necesare astfel încât în 2007 ţara noastră să poată fi admisă în U.E. Timpul este extrem de scurt, iar unii oficiali dela Bruxelles au avertizat deja că anul - ţintă, 2007, *"nu este bătut în cuie"*. Chiar dacă ar exista o extraordinară mobilizare naţională, exprimată în acţiuni consistente şi nu doar într'o opinie consensuală, chiar dacă guvernul actual şi cel care va rezulta din următorul moment electoral (începutul lui 2005) ar face minuni în toate domeniile de activitate, este greu de crezut că rămânerile în urmă ale României şi resursele ei (un PIB care reprezintă cca. 25% din media U.E.) vor putea fi surmontate în numai 4-5 ani. Totuşi, putem spera că, dacă ne vom face temele cu mai multă seriozitate decât până acum, U.E. îşi va asuma riscul de a ne accepta în cursul acestui deceniu, ceea ce ar grăbi, evident, procesul de modernizare a României.

Revenind la Eurobarometrul de care vorbeam şi care, nu se ştie de ce, a stârnit unele comentarii ironice în presa noastră, trebue spus că rezultatele sale sunt pe de o parte îmbucurătoare iar pe de alta profund îngrijorătoare. Este de bun augur că aproape 70% din populaţia rurală ar vota, în cazul unui referendum, pentru aderarea României la U.E. deşi doar 60% (!?) consideră că este bine să facem acest pas. Cu procente cuprinse între 27 şi 41%, oamenii cred că şansele de prosperitate ale comunităţilor rurale ar creşte, în vreme ce doar 3 până la 6% sunt convinşi că aceste şanse s'ar reduce. Însă este pe cât de adevărat pe atât de deplorabil că nivelul informaţiilor despre instituţiile şi politicile UE rămâne foarte redus în mediul rural: 25% nu cunosc nimic despre acestea, iar pe o scală dela 1 la 10 (nu ştiu absolut nimic/ştiu totul) numai 13 procente se află pe poziţiile dela 6 la 10. Chiar şi despre programul SAPARD - care atribuie fonduri pentru dezvoltarea şi modernizarea agriculturii şi a comunităţilor săteşti - au auzit, în mod superficial, doar 35% dintre ţărani. Trăind, chiar şi când au case arătoase, fără apă curentă (80% din gospodării!), fără canalizare, cu o asistenţă medicală precară, muncind din zori şi până în noapte, marea majoritate a ţăranilor noştri practică o agricultură de subzistenţă: au în general, *"de-ale gurii"*, dar banii le lipsesc. E atunci de mirare că 87% dintre ei nici nu îndrăznesc să îşi amelioreze starea, să aibă o iniţiativă, în următorii cinci ani?

Cu toate că nu dispun de multiple informaţii privind aderarea la UE, oamenii satelor apreciază corect că domeniul în care România este cel mai puţin pregătită să intre în Uniunea Europeană nu este atât slaba dezvoltare economică (33% cred asta) sau respectarea drepturilor omului (32%), ci chiar... agricultura (44%!). Ei bine, ar fi interesant ce cred politicienii noştri despre aceasta. Şi mai ales ce au de gând să facă pentru remedierea situaţiei. Bla-bla-bla... - cum ne-au obişnuit până acum.

RĂZBOIUL ILIESCU-NĂSTASE ŞI PARTIDUL DE STAT

James MILLEEW

Ceea ce părea la început o simplă ceartă între doi prieteni pare a nu fi numai atât. După puţină linişte de Sărbători, timp în care Năstase a renunţat la alegerile anticipate datorită presiunilor lui Iliescu, războiul se reia cu reacţii destul de dure venite dinspre Palatul Cotroceni. Invitat la o emisiune în direct la televiziune, Ion Iliescu a declanşat un atac dur la adresa premierului. El a explicat că nu vârsta este aceea care îl deosebeşte de Adrian Năstase, ci modul diferit în care cei doi se raportează la verbul *"a avea"*. În context, Preşedintele Iliescu a vorbit la *Realitatea TV* despre aroganţa lui Adrian Năstase şi a spus că premierul dă semne de oboseală. El a criticat şi modul în care se iau hotărîri în PSD. *"Trebue să dea de gândit că Adrian Năstase nu are pre opinenţi în partid"*, a tras semnalul de alarmă Ion Iliescu.

Nu este pentru prima dată când Ion Iliescu vorbeşte de aroganţa lui Năstase. Asemenea critici s'au mai auzit dinspre Palatul Cotroceni. Dar ceea ce scoate războiul Iliescu-Năstase din tiparele de până acum sunt declaraţiile preşedintelui referitoare la modul dictatorial în care Năstase ar conduce Partidul Social Democrat. Totodată, *"oboseala"* lui Năstase de care pomeneşte Iliescu poate fi interpretată în fel şi chip, dar mai ales că poate a venit momentul ca premierul să lase altora prerogativele sale, ceea ce ar însemna numirea unui alt premier.

Ţinut până acum în sfera declaraţiilor, războiul Iliescu-Năstase trebue să ducă şi la nişte acţiuni clare şi, mai ales, la apariţia primelor victime. În jurul lui Iliescu se află o întreagă echipă de şefi ai serviciilor secrete, Timofte la SRI şi Fulga la SIE fiind mutările preşedintelui şi deci aceştia sunt oamenii săi. Dinspre aceste servicii vin semnale că anumite lucruri ar putea fi făcute publice. Să ne reamintim că recenta arestare a vicepreşedintelui PSD Arad, implicat în afaceri necurate, s'a datorat unei înregistrări, mod de acţiune care este specific serviciilor secrete.

De altfel şi alte arestări de până acum ordonate de Parchetul Anticorupţie sunt puse în legătură de unii analişti cu serviciile secrete, iar în majoritate cei arestaţi provin din rândurile apropiaţilor lui Năstase, fostul şef al Radet, Gheorghe Dabela, refuzând o invitaţie la Palatul Cotroceni, fapt care se spune ar fi provocat mânia lui Iliescu. Fără îndoială, războiul Iliescu-Năstase este unul pentru Putere. Întrebarea este: care este preferatul lui Iliescu, căci deocamdată nu există decât indicaţii superficiale în acest sens. Văcăroiu sau Geoană, este întrebarea pusă de analişti. În cazul lui Văcaroiu, alegerea lui Iliescu este una care ar putea fi contestată, deoarece contrazice punctul de vedere al preşedintelui care a criticat PSD-ul pentru corupţie şi dacă l-ar alege pe fostul preşedinte al Băncii contestatului om de afaceri Sorin Ovidiu Vântu decizia sa ar putea fi una contestată şi i-ar contrazice spusele. Cealaltă varianta este Mircea Geoană, un ministru al cabinetului Năstase, imparţial ca tot Românul, ca şi pe vremea preşedinţiei lui Emil Constantinescu, când a trădat regimul Iliescu pentru noua Putere ca, mai apoi, în 2000 să revină din nou în echipa care i-a asigurat ascensiunea în diplomaţie.

Există însă şi o parte bună a războiului Iliescu-Năstase. Astfel, poate reuşim să vedem distrugerea Partidului-Stat, PSD. Creat de Ion Iliescu pe principii mafiote şi preluat de Adrian Năstase pe aceleaşi fundamente, PSD este un partid ale cărui practici sunt mai curând apanajul mafiilor siciliene. În acest partid nu mai există principii sau programe. Singura politică este banul şi interesele oculte. Ca atare, să sperăm că dezvăluirile făcute de cele două părţi implicate va duce şi la distrugerea acestei hidre care sufocă societatea românească de 13 ani. Întrebarea este când se va produce ruptura. Forţarea unui deznodământ în acest conflict poate face ca şansele PSD la alegerile parlamentare de anul viitor să fie compromise.

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

FURTUNOASA LUNĂ MARTIE

Mihaela MOISIN

Într'un moment când guvernul actual pesedizat se consideră tot mai occidental, tot mai democrat, participant la problemele importante ale lumii, când NATO cere ca să nu se introducă foşti securişti pe traseul informaţiilor sale, constatăm că acesta ignorează aceste cerinţe şi se opune cu tot mai mare fervoare oricărei deconspirări a Securităţii.

Activitatea Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Statului a fost blocată în ultimele patru luni datorită boicotului şedinţelor plenare realizat de o minoritate a membrilor colegiului CNSAS, pentru a fi de fapt protejaţi ofiţerii de Securitate implicaţi azi în acte de corupţie şi de şantaj. Membrii Colegiului CNSAS s'au împărţit mai de mult în două grupe, dintre care una condusă de Mircea Dinescu iar cealaltă de Gheorghe Onişoru, aceasta din urmă susţinută atât de PSD cât şi de PRM.

De fapt, acestui Colegiu i s'au pus bețe în roate chiar dela înfiinţare şi nici nu putea să-şi ducă treaba la bun sfârşit, când arhivele Securităţii sunt tot la SRI şi la Ministerul de Interne.

Preşedintele numit al subcomisiei de anchetă pentru blocajul CNSAS, membru PSD - Ion Predescu, comunist conservator, a întocmit, mai mult de unul singur, un raport pe care l-a prezentat colegilor săi din comisie pentru a-l vota.

În fapt, acuzând CNSAS de încălcarea legii, PSD urmăreşte în mod abuziv revocarea actualului Colegiu, în timpul mandatului său şi crearea unui nou tip de colegiu, care ar fi format în majoritate din membri PSD şi PRM, şi doar câte un membru din UDMR, PD şi PNL.

Ion Stan, Preşedintele Comisiei SRI are o serie de idei noi pentru viitorul Colegiu, în ce priveşte criteriile stabilirii *"în ce compartimente ale Securităţii s'a făcut poliţie politică"*. De asemenea, propune ca înainte de a se anunţa un nume să se parcurgă o serie de etape ca: citare, audiere, votarea hotărîrii, posibilitatea contestării de către incriminat şi calea de atac în instanţă. Cu alte cuvinte, propune ca să se facă totul pentru a acoperi mai degrabă decât a deconspira ofiţerii de Securitate şi de a amâna sine die orice deconspirare.

Se fac eforturi ca din colegiul CNSAS să fie înlăturaţi anticomuniştii şi independenţii, cum sunt Dinescu, Pleşu şi Patapievici.

În ziua de 11 Martie, circa 3.000 de persoane au format un lanţ uman în Piaţa Parlamentului, pentru a protesta împotriva intenţiei PSD şi PRM de revocare a Colegiului Dosarelor şi de ascundere a adevărului despre crimele Securităţii.

Werner Sommerauer, victimă a Securităţii, membru al Asociaţiei *"15 Noembrie 1987"*, prezent la lanţul uman declara: *"Trebue să împiedicăm diversiunea. Se caută ascunderea torţionarilor, criminalilor, pentrucă ei sunt la putere"*, deoarece la acest lanţ, ca o diversiune, au participat şi un număr de membri PSD. La manifestaţie au luat parte Alianţa Civică, Blocul Naţional Sindical, Asociaţia Pro-Demoocraţia, Centrul pentru Jurnalism Independent, Agenţia de Monitorizare a Presei, precum şi reprezentanţi ai PD, PNL, PNŢCD.

Dar măsurile abuzive, luate parcă împotriva cererilor NATO, nu se opresc aici. Preşedintele Director general al TVR intenţionează să suprime emisiunea D-nei Lucia Hossu-Longin, *"Memorialul Durerii"*. *"Fără să ţină seamă că această emisiune este vizionată de sute de mii de oameni şi fără să înţeleagă că nu ne putem construi viitorul, decât cunoscându-ne trecutul... Dl. Nicolau săvârşeste în acelaşi timp un act de sfidare faţă de noi, supravieţuitori ai temniţelor şi lagărelor de exterminare comuniste, ca şi faţă de milioanele de persecutaţi politici ori urmăriţi de Securitate"*, declară conducerea AFDPR. Şi aceasta pentru ca *"să apere şi să ascundă ororile genocidului roşu"*.

Luna Martie este furtunoasă, căci tot acum, de cealaltă parte a baricadei, Fundaţia ICAR, organizaţie neguvernamentală cu sediul în Bucureşti şi care a luat fiinţă în anul 1991, a pornit declanşarea Procesului Comunismului, prin acţiunea depusă la Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti, părîţi fiind: Preşedenţia României reprezentată de Dl. Ion Iliescu şi Gvuernul României reprezentat prin Prim-ministrul Adrian Năstase. Termenul pronunţării instanţei pentru admisibilitatea acţiunii s'a fixat pentru 17 Martie a.c.

"Ştiu că au mai existat iniţiative de acest gen, că s'a încercat de mai multe ori declanşarea Procesului Comunismului. Din păcate aceste iniţiative nu s'au materializat. Cred că societatea românească e suficient de matură să accepte că este nevoie de responsabilizarea statului pentru actele comise în trecut. Am ales data de 5 Martie 2003 pentru declanşarea Procesului din raţiuni simbolice: astăzi se împlinesc 50 de ani dela moartea lui Stalin" - a declarat Camelia Doru, preşedintele Fundaţiei ICAR.

Motivele de trimitere în judecată sunt: *"1. Constatarea Holocaustului comunist a unui segment de populaţie în perioada 1945-1989, pe teritoriul României. 2. Solicit ca părîţii să-şi ceară scuze public faţă de toate acele persoane care au fost supuse Holocaustului, cât şi faţă de urmaşii acestora. 3. Să se constate că Securitatea din România anilor 1945-1989 a avut caracter terorist şi a făcut Poliţie Politică..."*

Desigur că reprezentanţii instituţiilor respective (Preşedinţia şi Guvernul) nu ştiu încă nimic din conţinutul documentelor depuse de Fundaţia ICAR, de acuzaţiile făcute şi de temeiurile chemării în judecată şi deocamdată, nu au făcut nici un comentariu.

Deşi şansele de reuşită ale acestei deosebite iniţiative sunt destul de modeste, este încă o încercare. Poate un alt lanţ uman, mai mare, va înconjura Parlamentul în susţinerea acestei acţiuni şi nu se va rupe decât la începerea Procesului Comunismului.

A TRĂI ÎN ISTORIE

Eugen Bârsan la 90 de ani de tinereţe şi demnitate

Radu DUNĂREANU

Noi cu toţii suntem înclinaţi să ne amintim despre cei trecuţi în lumea dreptilor şi, câteodată, omitem să-i sărbătorim pe cei care, în faţa noastră, sunt un model demn de urmat. Nu vreau să fac aceeaşi greşeală, aşa că în câteva rânduri vreau să-l omagiez pe cel care are în spate 90 de ani de demnitate, cel care pe 28 Februarie a împlinit vârsta aceasta care nu-l face bătrân ci îl menţine tânăr, mai tânăr decât mulţi dintre noi, cei născuţi mult mai târziu.

Viaţa dânsului, studiile în Drept, refugiul şi lagărele din Germania, imigraţia în America şi activitatea depusă aici au un numitor comun: dorinţa de a trăi în Istoria Ţării sale, de care nu s'a despărţit sufleteşte din anul 1941, când a fost forţat să se exileze.

Este citată ideea lui de bază, repetată de mai multe ori: *"Nu pot trăi decât numai acolo unde sunt Românii"*. Legat de românitate prin toate fibrele fiinţei sale omeneşti şi intelectuale, asta nu l-a făcut şovin. Eugen Bârsan este unul din exemplarele perfecte de democrat care nu dispreţuieşte sau urăşte alte naţii, ci îşi iubeşte propria lui ţară. De aceea a fost legat încă din fragedă tinereţe de mişcarea de renaştere naţională în istoria căreia (încă nescrisă şi încă falsificată) a jucat un rol foarte important.

Datorită modestiei lui extrem de rare, foarte puţini ştiu că Eugen Bârsan a salvat viaţa lui Corneliu Codreanu, în 1934, el fiind acela care a deconspirat complotul lui Stelescu de a-l asasina pe conducătorul mişcării. Din nefericire camarila regală de odioasă amintire, în concubinaj sinistru cu politicienii *"istorici"*, au fost mai eficienţi decât trădătorul Stelescu şi, patru ani mai târziu, Codreanu va fi asasinat. De aceea afirm că Eugen Bârsan nu numai că a trăit în istorie, dar a şi făcut istorie.

Activitatea culturală şi politică a Românilor de pe acest nou continent ar fi avut o cu totul altă soartă dacă nu ar fi fost Eugen Bârsan, ziarist democrat şi echilibrat, co-fondator de ziar (*Cuvântul Românesc* il are ca redactor şef), organizator de emisiuni radiofonice de limba română, precum şi de alte variate emisiuni, colocvii, conferinţe.

După căderea regimului ceauşist, devine şi membru al Asociaţiei Ziariştilor Români (carnet de membru Nr.53). Din nefericire, modestia lui, ieşită din comun, l-a îndemnat să-şi îndrepte toată energia sa pentru eliberarea şi apoi refacerea României, de aceea nu şi-a scris memoriile activităţii sale de şapte decenii, memorii care ar fi contribuit substanţial la o viitoare istorie CORECTĂ a mişcării naţionaliste din România. Poate că Eugen Bârsan este printre ultimii supravieţuitori din exil, ai celor care au fost alături de Codreanu în activitatea acestuia de a-l reface ţara pe baze naţionale, democratice şi creştine.

Pot să afirm cu cea mai clară convingere că dacă şi ceilalţi membri ai acelei mişcări, asasinaţi de rege, ucişi prin lagăre şi închisori nemeritate, sau morţi cu sufletul îndurerat prin Exil, au fost numai o fracţiune din valoarea morală şi democratică pe care ne-a arătat-o Eugen Bârsan, apoi România a pierdut cea mai solidă şansă de a intra în circuitul civilizat al istoriei europene, distrugând poate cea mai dotată generaţie din toată istoria Ţării.

Mă consider privilegiat că rândurile mele modeste au apărut de multe ori în aceleaşi pagini cu articolele sale înţelepte şi îi doresc Domnului Eugen Bârsan multă sănătate şi încă mulţi ani de activitate rodnică, spre folosul nostru, al celor care îl respectăm şi spre binele Ţării care are nevoie de o nouă generaţie ca a dânsului.

CÂNTAR PENTRU CUVINTE

Viorel PALTIN

Recent, Parlamentul României, plin de grijă pentru prezentul şi viitorul limbii române, neavând o treabă mai bună, a votat o lege care, sub raport teoretic, relansează o dispută încheiată în a doua jumătate a secolului al 19-lea. Din somnul istoriei lingvisticii româneşti au fost trezite acum fantome ilustre ca Massim şi Laurean, care preconizau acum un veac şi jumătate purificarea etnică a limbii. Era atunci o reacţie *"latinizantă"* împotriva elementelor *"neneaoşe"* din limba noastră, spre a asana limba română de invazia cuvintelor *"impure"*... Ambiţia, de altfel laborioasă, cu adevărat savantă, a promotorilor de atunci de a institui un fel de grilă, barieră sau strecurătoare asupra cuvintelor din limba noastră n'a prea avut în timp sorţi de izbândă. Limba şi-a văzut de drumul ei istoric, împrumutând din alte limbi, înrudite sau îndepărtate ca origine, *"uneltele"* de care a avut nevoie, dacă nu a putut să şi le producă ea însăşi pe solul propriu, cu mijloace proprii, din materialul său.

Legea recent adoptată, de o genialitate care frizează şi sfidează imposibilul, ar putea fi comparată cu un soi de cântar pentru aprecierea exactă a unor greutăţi de necântărit, pentru simplul fapt că sunt imponderabile. Este ceea ce Francezii numesc *"ceva mecanic, aplicat asupra a ceva viu"*. Promotorul legii nu este altul decât senatorul George Pruteanu, care este fără îndoială un redutabil intelectual şi lingvist, însă un obsedat de ceea ce aş numi - şi traduc - *"political language correctness"* - adică pe româneşte *"corectitudinea politică a limbii"*. N'ar fi nici o problemă dacă parlamentarii, care au votat cu ochii închişi această lege, ar avea preocupări filologice atât de înalte. Din nefericire, noua lege, de care aveam nevoie aşa cum îi trebue porcului ţichie de mărgăritar, prevede serioase pedepse sub formă de amenzi grase pentru cei care folosesc în public cuvinte şi expresii din limbi străine, fără a le traduce. Întregul mecanism pe care îl preconizează această lege *"proletcultistă"* lasă la latitudinea unor fitecine din administraţia de stat aprecierea, dacă cutare sau cutare vorbă străină este sau nu asimilată de limba română... Dacă ar fi fost să fi reuşit în trecut să respingem adoptarea unor cuvinte din alte limbi, n'am avea astăzi vorbe precum *"cravată"* sau *"batistă"*, ci am fi zis neaoş, cum au propus unii în epocă, *"nasştergău"* sau *"gâtlegău"*...

"Legea Pruteanu", cum a fost botezată după iniţiatorul ei, este o stupizenie tot atât de crasă, comparabilă cu ideea năstruşnică a unui savant biolog străin, care a propus instalarea unor contoare la intrarea furnicilor în muşuroaie pentru a se face recensământul lor dintr'o ţară. Se vede bine că în timp ce în această ţară sunt atâtea probleme grave reale, onor Parlament are vreme să se ocupe de fleacuri şi de savantlâcurile unor intelectuali psihopaţi, ale căror obsesii, fie ele oricât de savante, nu ne ajută deloc să umplem un gol în stomacul milioanelor de înfometaţi, înfrigurati şi dezbrăcaţi din România. Nu e mai puţin adevărat că în dorinţa de a mima apropierea de valorile occidentale, mulţi *"papagali"* din presa scrisă sau vorbită sau în dezbaterile politice publice se fudulesc - în maniera *"neaoş"* românească - cu două trei cuvinte sau expresii din engleză, pe care le folosesc în mod tembel, dovedind că... românește au uitat, iar englezeşte n'au învăţat!

Arătând că limba română s'ar putea împiedica de câţiva snobi, Parlamentul României care a votat parcă hipnotizat de culturnici gen Adrian Păunescu, Corneliu Vadim Tudor sau Pruteanu, nu se ridică deloc peste nivelul celor pe care îi incriminează. O chestiune ce presupune înalte competenţe academice a putut fi astfel expediată într'un act de poliţie lingvistică! Legea este din capul locului total inoperantă, imposibil de aplicat, tot aşa cum nu s'a inventat şi nicicând nu se va putea inventa probabil vreun aparat genial de măsurare a gărgăunilor care bântuie mintea uşor bolnavă a unor intelectuali betegi de originalitate cronică, incurabilă. Se vede că Parlamentul eliberează masiv din închisori hoţii, dar arestează cuvintele...

AŞA NU SE MAI POATE

Urmare din pagina 1

pasc programe de schimbări esenţiale". Vorbe goale care nu pot pune capăt zodiei că *"aşa nu se mai poate"*. O zodie în care valorile umane perene (cinste, demnitate, dreptate) rămân în suferinţă sub domnia sfidării şi a tupeului. Faţă de care, este prea crasă lipsa de capabilitate a cetăţenilor de a impune valorile. Şi cu toate acestea, oameni de valoare încă există, numai că ei nu se aud şi nu se văd.

Iliescu, şi grupurile de putere din jurul său, poartă responsabilitatea istorică a ceea ce s'a întâmplat şi se întâmplă în România. Natural că se poate pune întrebarea *"cheie"*: cum poate un singur om, expert în *"Maschirovka"* să manevreze o ţară? O explicaţie o putem găsi în Referatul de cadre din Iulie 1955, în care tovarăşul Ion Iliescu era vizat să fie teleghidat în conducere. El a răspuns din plin teleghidării *"Maschirovka"* şi de asta nu s'a mai vindecat. Contrapunându-se prin sfidare şi condamnare, spiritului celebrului articol al lui Nae Ionescu *"Ce înseamnă a fi bun Român"*. Contrapunându-se românismului care are misiunea istorică a Neamului Românesc, de trăire şi acţiune în structura lui spirituală.

Valorile PSD? Sunt îngrozitor de negative. Cu *"capitalism de cumetrie"*, cu *"baroni"*, sau cu lideri *"spilcuiţi"*, care tronează şi tronează. Lideri care au fost în trecut trompetele propagandistice ale unui regim criminal, devenite azi o uniune a mafioţilor. Cu o corupţie în metastază.

În cele de mai sus am căutat să scot într'o mică măsură în evidenţă, de ce *"aşa nu se mai poate"*. Şi meditând asupra acestei teme mi s'a oprit gândul la dictonul roman *"Să se facă dreptate, de-ar fi să piară lumea"!*

Eugen BÂRSAN

"RECONCILIEREA" A ÎNCEPUT CU MORŢII DIN EXIL

Aurel Sergiu MARINESCU

După concepţia aşa-zişilor conducători ai României de azi, *"reconcilierea"* ar însemna ca victimele regimului comunist, locuitorii şi supravieţuitori ai gulagului românesc să joace Hora Unirii tocmai cu călăii comunişti şi urmaşii lor.

1. În şedinţă solemnă, Preşedinţia, Guvernul, Senatul şi Camera Deputaţilor, în plen, să ceară iertare întregului popor român pentru suferinţele îndurate sub regimul comunist.

2. La aceeaşi şedinţă solemnă, trebue cerută iertare celor care au suferit anchetele sălbatice ale Securităţii şi ani şi ani în cumplite suferinţe în temniţele bolşevice din ţară. De asemenea, trebue cerută iertare tuturor celor care, datorită comunismului şi-au părăsit familiile, bunurile, mormintele strămoşilor şi amintirile şi, cu riscul vieţii, au părăsit ţara de dragul libertăţii sau acelora care, datorită vitregiei comuniste, au refuzat să se întoarcă în ţară, atunci când deja se aflau în lumea liberă.

3. În urma unor cercetări profunde să apară o Istorie a Comunismului românesc pentru a se vedea cât de criminal şi trădător a fost pentru poporul român.

4. Un muzeu al Teroarei este necesar, în care să fie expuse *"instrumentele"* de anchetă folosite de Securitate, aparatele de cenzura corespondenţei, de ascultarea convorbirilor, de exterminare etc., etc.

5. Retrocedarea bunurilor Bisericii Greco-Catolice ca şi retrocedarea proprietăţilor în totalitate, furate de comunişti.

Ciudată cale au ales comuniştii de reconciliere şi anume: Reconcilierea cu morţii exilului.

Seria a început cu rămăşiţele pământeşti ale lui Grigore Gafencu, îngropat în Elveţia. Soţia diplomatului, D-na Esmée Gafencu trăia strâmtorată şi atunci emisarii Securităţii (pe vremea lui Ceauşescu?) au convins-o să se repatrieze şi să accepte ca rămăşiţele pământeşti ale marelui diplomat să fie transportate în ţară.

Şi deşi G. Gafencu a lăsat prin testament ca să fie dus în ţară ***numai atunci*** când România va fi liberă, democrată şi prosperă, totuşi văduva diplomatului a acceptat (contra unei pensii viagere şi a unui apartament în Bucureşti) transferul rămăşiţelor ilustrului ei soţ la Bucureşti şi a donat întreaga arhivă şi documentele aflate în posesia sa, Arhivelor Statului comunist şi s'a repatriat.

Al doilea mort cu care s'a reconciliat Adrian Năstase a fost Nicolae Titulescu, care se afla într'o criptă a unei Biserici Ortodoxe ruse, pe Coasta de Azur, înfiinţată după 1917, de preoţi refugiaţi din Uniunea Sovietică. D-na Titulescu locuia cu unele rude în Spania.

Într'o zi, s'au prezentat la biserică câţiva agenţi, cu scopul de a-l deshuma pe marele diplomat. Preotul a pretextat nişte acte, echipa a plecat, iar preotul a telefonat imediat D-nei Titulescu, care i-a transmis să nu accepte deshumarea şi să anunţe autorităţile.

Dar Adrian Năstase, ministrul de Externe în regimul neocomunist al lui I. Iliescu, avea nevoie de cineva, de un diplomat de valoare cu care să fie asemuit. Şi atunci, hoţeşte, în cel mai curat stil bolşevic, s'a adresat lui Mitterrand şi conducerii guvernului Franţei, cerându-le aprobarea deshumării şi transportului în ţară a osemintelor marelui Titulescu, fără să-i anunţe familia din Spania.

Desigur că pentru Francezi, Titulescu nu reprezenta ceva, aşa că A. Năstase a primit aprobarea şi rămăşiţele ilustrului diplomat au fost, într'un fel *"furate"* şi transportate în România. Nicolae Titulescu, îngropat în ţară a însemnat pentru iniţiatorul furtului cadavrului o mare bombă propagandistică. S'a înfiinţat Institutul de Drept Internaţional *"N. Titulescu"*, preşedinte fiind A. Năstase şi un etalon pentru acelaşi Năstase, cu care să poată fi comparat.

A treia reconciliere a fost cu cadavrul generalului Nicolae Rădescu, fost ultimul şef de guvern democrat între 1944-1945 în România. De câtiva ani, organizaţii şi personalităţi din Exil au cerut unor politicieni români din ţară să caute să primească aprobarea transmiterii osemintelor generalului în ţară. Această propunere s'a făcut după 1996 - odată cu venirea la cârmă a lui Emil Constantinescu, când s'a crezut că ţara porneşte spre o direcţie bună. Mai ales când, chiar candidatul la preşedinţie urma să facă un pelerinaj la mormântul marelui patriot. Numai că Emil Constantinescu, neavând aprobarea, şi-a anulat prezenţa la pelerinaj cu câteva minute înainte.

Pe atunci senator, Constantin Ticu Dumitrescu a ridicat în Senat problema aducerii în ţară a osemintelor generalului, dar totul a rămas ca un vis frumos. De-abia în toamna anului 1999, sub guvernul M. Isărescu, la intervenţiile regretatului doctor Ştefan Issărescu, făcute direct primului ministru, acesta a acceptat şi rămăşiţele pământeşti ale generalului au fost transportate în ţară. Deşi generalul a lăsat prin testamentul său să fie îngropat în cavoul familiei la Călimăneşti, nu s'a ţinut cont de dorinţa sa testamentară şi a fost reînhumat la Bellu, cu modeste onoruri militare.

De curând, în cadrul operaţiunii *"Reconciliere cu morţii"*, au fost aduse în ţară osemintele fostului rege Carol al Doilea şi soţiei sale (din 1947), Elena Lupescu-Wolf şi s'a anunţat că şi alţi membri ai familiei regale morţi în exil vor fi aduşi în ţară.

Dar în ultimele săptămâni, presa românească scrisă şi vorbită a lansat o altă bombă propagandistică. În cadrul reconcilierii cu Exilul, se va crea la Bucureşti un Institut de Studiu al Exilului românesc, care după afirmaţiile lui Adrian Năstase se va bucura de ajutorul logistic al guvernului şi va fi compus din foşti sau actuali exilaţi, adică din *"idioţi utili"*.

Tot şeful guvernului a mai declarat că nu este permis ca acte şi documente privind istoria Românilor din Exil sau ţară să fie aruncate la coşurile de gunoi, pe stradă, aşa cum s'ar fi întâmplat recent la Paris. În consecinţă, guvernul român va duce o campanie de colectare a tuturor actelor şi documentelor privind România, aflate azi împrăştiate în lume.

"Reconcilierea" cu morţii Casei Regale prezintă mai multe aspecte, unele cu scop vădit propagandistic. Buni sau răi, *"abuzivi"* or *"play-boys"*, ei sunt trecutul istoriei noastre şi fac parte volens-nolens din isoria ţării. Bazat pe acest principiu, poate cineva să se mai opună în faţa cavourilor, statuilor şi tablourilor lui Dej, Ana Pauker, Ceauşescu şi a altora care şi ei, buni sau răi, au condus ţara?

Aducerea în ţară a osemintelor fostului Rege Carol este o dovadă de bunele intenţii de reconciliere ale guvernului Năstase faţă de opinia publică europeană, faţă de familiile regale ale Europei şi chiar faţă de fostul suveran Mihai I, cu toate că acesta dela exilul său din 1948 până în 1953, când Carol a decedat, nu a avut nici o relaţie, nu s'au vizitat şi corespondenţa a fost aproape inexistentă.

Ne îndoim că proiectul Institutul de Studiu al Exilului se va ocupa mai întâi de studiul cauzelor care au creeat primul autoexil gigantic din istoria Românilor, când milioane de Români, ilegal sau legal, unii cu riscul vieţii şi-au părăsit ţara, plecând oriunde în lume.

Ne îndoim că proiectul Institutul de Studiu al Exilului va studia vinovăţiile acelora care au transformat autoexilaţii de comunism în *"duşmani ai poporului"*, *"duşmani ai ţării"*, *trădători "de neam şi ţară"* or *"agenţi ai imperialismului"*. Or, se ştie bine că Românii autoexilaţi au fost anticomunişti, au plecat din cauza condiţiilor de viaţă, a teroarei, a lipsei libertăţilor fundamentale; ei nu au plecat pentrucă nu şi-au iubit ţara. Dar propaganda care s'a dus pe parcursul a peste 45 de ani a creat ură şi duşmănie care au dat naştere la un zid ce desparte Românii autoexilaţi de cei din ţară.

În sfârşit, mă îndoiesc că Institutul proiectat se va ocupa şi de cele câteva milioane de Români din teritoriile smulse României de Uniunea Sovietică - Basarabia, Bucovina, Ţinutul Herţa, cele peste 25 de sate din Maramureşul istoric, adică de Români care cu forţa au fost duşi în Exil pe întinsul Siberiei.

Nu cred în posibilitatea de a se studia Exilul românesc. Aceste cercetări care trebuesc făcute în 12 ţări europene, plus Israel, Liban, Noua Zeelandă, Australia, plus Canada, Statele Unite, Mexico şi alte 4-5 state sud-americane: Venezuela, Argentina, Chile, Brazilia, necesită fonduri uriaşe pentru cercetarea arhivelor şi bibliotecilor acestor ţări.

De asemenea, necesită istorici prin formaţie, poligloţi şi, mai ales, obiectivi. Trebue avut în vedere că în grupuri mai mici, Românii autoexilaţi au ajuns să locuiască în Rhodesia, Africa de Sud, fostele colonii franceze Maroc, Algeria, Tunis, Gabon; unii au ajuns până în insulele alentine.

În ceea ce priveşte colectarea de documente privind istoria exilului, donaţii s'au făcut şi până acum şi se vor mai face. Urmaşii celor pe care vitregia comunistă i-a făcut să-şi părăsească ţara, au donat şi vor dona corespondenţa şi documentele aflate în posesia înaintaşilor lor, decedaţi, vor dona deci urmaşilor acelora pentru care au fost obligaţi să plece în lume. De fapt, urmaşii trăiţi în Occident în linişte şi libertate nu au cunoscut ce a însemnat comunismul anilor de după 1945 şi deci nu au putut compara viaţa lor în lumea liberă cu opresiunile din ţară. Unii o vor face pentru atenţia şi curtoazia ce li se vor arăta; alţii, pentru decoraţiile lui Ion Iliescu, aşa cum au făcut-o cei dela radio Europa Liberă sau câţiva alţii din ambiţia de a juca un rol politic într'o emigraţie care nu-i cunoaşte.

Dar cea mai importantă captură a lui Adrian Năstase, se pare că va fi Biblioteca şi Institutul de Cercetări din Freiburg. Înfiinţată prin anii '50 din iniţiativa prof. Virgil Mihăilescu, biblioteca, cu peste 5.000 de volume, colecţia ziarelor din exil ş.a. s'a dezvoltat în decursul anilor ajungând cea mai importantă instituţie culturală a exilului, având din donaţii importante colecţii de timbre, numismatice, documente, obiecte etnografice şi de artă.

Guvernul R.F.G. a subvenţionat această instituţie. Dar guvernul Germaniei unite, având alte priorităţi financiare şi politice, a oprit subsidiile; noua emigraţie apatică şi neinteresată de problemele româneşti, nu a mai făcut donaţii în bani pentru susţinerea Bibliotecii din Freiburg.

Prof. V. Mihăilescu a decedat şi director a devenit I. Bidian, un om în vârstă, voluntar (fără salariu), ajutat de 2-3 doamne de asemenea în vârstă şi voluntare. De curând director a devenit prof. Matei Cazacu, care locuieşte la Paris. De fapt, dânsul nu prea are vreo tangenţă cu vechiul exil românesc, cu spiritul care a animat pe creatorul acestui aşezământ cultural, cel mai important al exilului.

Prof. Matei Cazacu, fiul preotului Nichifiriţă Cazacu, a ajuns cu o bursă de studii la Paris pe vremea când nu plecau la studii în universităţile din lumea liberă decât cei cu solide relaţii politice. Tatăl prof. Matei Cazacu nu numai că avea o funcţie în Patriarhie, dar mai era bun prieten cu Patriarhul roşu Justinian Marina care, de fapt, a şi intervenit *"acolo sus"* pentru o bursă pentru fiul prietenului său.

Ajuns la Paris, tânărului Cazacu i-au plăcut splendorile oraşului şi aşa a rămas în *"Cetatea Luminii"*, *"refugiat politic"* şi disident, devenind un *"opozant de salon"* şi ataşându-se grupului care formează *"inteligentia"* românească de acolo.

Deci, ce poate avea prof. Matei Cazacu în comun cu Biblioteca din Freiburg? A făcut el oare apel în presa emigraţiei române la o colectare de fonduri pentru Bibliotecă?

Mai mult decât atât, cu circa doi ani în urmă, când regretatul Dr. Ştefan Issărescu (USA) a făcut o donaţie substanţială în dolari Bibliotecii din Freiburg, Dl. director Cazacu nici nu s'a deranjat să trimită - conform uzanţelor - o scrisoare de confirmarea primirii, cu mulţumiri.

Astfel stând lucrurile, este uşor de închipuit că la prima tentativă de captură a bunurilor Bibliotecii din Freiburg de către cei din Bucureşti, directorul Cazacu o va ceda cu plăcere.

De fapt, se spune că asemenea tratative sunt în curs. Şi cum guvernul Năstase s'a specializat în transporturi de osemінte din exil în ţară, suntem convinşi că se va ocupa şi de transportul unor urne aflate în păstrarea, într'un spaţiu, a Bibliotecii din Freiburg.

Despre arhiva personală a fostului rege Mihai I, nu avem nici o îndoială, că, datorită ilustrului său ginere, Dudă, nu va ajunge la Bucureşti la proiectatul institut.

Aducându-se în ţară şi rămăşiţele prinţului Nicolae (fiul Regelui - Ferdinand şi al reginei Maria) mort în Spania (?), fără urmaşi, probabil că şi arhiva sa personală va ajunge la Bucureşti. Şi aşa, prin târguieli, cerşeală sau fraudă vor fi transportate în ţară, documentele la care se referă Adrian Năstase.

PNŢCD
a stabilit condiţiile reunificării creştin-democrate

Urmare din pag. 1

Ion Caramitru a precizat că printre condiţii se află recunoaşterea că PNŢCD este unicul reprezentant al creştin-democraţiei şi că schimbarea sancţiunilor primite de unii dintre cei plecaţi poate fi hotărîtă ulterior deciziei de revenire în partid. Scrisoarea va conţine şi un termen limită, dar acesta nu a fost încă stabilit, a spus Caramitru, care a lăsat să se înţeleagă că revenirea acestor grupări se va realiza în baza unui protocol ce va fi elaborat de PNŢCD.

DPN a aprobat şi strategia partidului în 2003, care susţine că, în perspectiva alegerilor generale, partidul trebue să ocupe întreg culoarul creştin-democrat, apreciindu-se că astfel va deveni principala forţă de opoziţie şi alternativa reală la actuala guvernare. Întrebat dacă scrisoarea deschisă va fi trimisă şi lui Emil Constantinescu, Victor Ciorbea a spus că acest subiect va fi discutat în Consiliul Permanent de Conducere, având în vedere că au existat mai multe negocieri cu fostul preşedinte, iar el a refuzat oferta PNŢCD. Strategia prevede că unificarea creştin-democrată se va realiza şi prin atragerea unor personalităţi independente, cu menţiunea că nu va fi acceptată intrarea în partid a persoanelor acuzate de fapte de corupţie.

De asemenea, documentul arată că va fi promovată o politică deschisă de alianţe cu PNL şi PD, dar că este exclusă orice alianţă *"post-electorală sau preelectorală cu PSD"*, la fel şi orice colaborare cu PRM şi alte partide extremiste, a mai declarat Victor Ciorbea.

ROADELE POLITICII DUPLICITARE

Urmare din pag.1

economie şi, în ciuda presiunii publice, va încerca instinctiv să găsească mijloace de a-şi salva interesele. Este important din acest punct de vedere că foarte mulţi oameni de afaceri din România în loc să se regăsească în partidele dreptei, sunt partizani fervenţi ai social-democraţilor. Lăsând la o parte cazurile flagrante de fraudă sau mită, afacerile lor au nevoie de sprijin din partea administraţiei pentrucă statul controlează încă în România cea mai mare parte din economie şi, în plus, se amestecă frecvent în treburile pieţei, schimbând des regulile jocului. Chiar şi cele mai aplaudate măsuri economice sunt sursa unei competiţii neloiale. O liberalizare de pildă dintr'un anumit domeniu devine inevitabil prilejul unor afaceri reuşite pentru cei preveniţi.

Liberalizările s'au produs de altfel mereu cu întârziere, până când se creaseră grupurile apte să beneficieze de ele. Cei care nu au informaţiile necesare riscă să ajungă prea târziu. Piaţa devine liberă, dar resursele sunt limitate şi sunt gata distribuite. Aşadar, câtă vreme statul nu se va retrage din economie şi cât timp regulile pieţei nu vor deveni stabile, campaniile anticorupţie nu vor avea rezultatele dorite.

Dan BITU

DirectB Consulting
www.directb.com/consulting
Valy Marochko, PhD, MBA
President
676 Platt's Lane
London, Ontario
Canada N6G 3B2
Tel. (519) 672-2403
Cell (519) 495-8259
eFax (928) 563-5176
vmarochko@directb.com

CONSILIER AL SECRETARULUI GENERAL NATO ANCHETAT PENTRU SPĂLARE DE BANI, ÎN CONEXIE CU ROMÂNIA

Andrei BĂDIN

Autoritățile olandeze nu vor da nici un fel de detaliu privind cazul lui Willem Matser, consilier al secretarului general al NATO, până când ancheta nu va fi finalizată, ne-au declarat surse diplomatice din Haga. Matser, în vârstă de 50 ani, care era reprezentant al Olandei la NATO și consilier special pe probleme de securitate pentru Europa Centrală și de Est al lordului George Robertson, secretarul general al Alianței Nord-Atlantice, a fost arestat la începutul lunii Februarie de către Oficiul combaterii spălării de bani (FIOD), o instituție care a fost înființată la 1 Ianuarie a.c. din cauza amplificării acestui fenomen în Țara Lalelelor.

Spălare de bani și falsificare de documente

Primele referiri publice la cazul Matser datează din 27 și 28 Februarie, când cele două principale ziare olandeze, *"De Telegraaf"* și *"Algemeen Dagblad"*, au prezentat detalii ale celui mai mare scandal care afectează NATO în ultimii ani. Cazul Matser a fost subiectul unui reportaj al postului de televiziune comercial Nova, specializat în dezvăluiri, care a prezentat conexiile cu România. Potrivit acestei surse, Matser ar fi fost implicat în cel puțin 16 operațiuni de spălare de bani și acesta a recunoscut tranzacțiile financiare, însă a spus că nu ar fi fost avertizat că operațiunile sale bancare ar fi fost ilegale. De asemenea, acesta este acuzat și de falsificare de documente. Potrivit Nova TV, Matser a primit printr'o bancă din Columbia suma de 200.000 USD și se crede că ar fi fost implicat și în crearea unui depozit de 2 milioane de dolari la aceeași bancă din Bogota. Sursa acestor bani ar fi fost afacerile în America de Sud ale firmei Tender din Timișoara.

Legături cu oameni de afaceri români

Postul de televiziune Nova a spus că operațiunea de spălare de bani în care este implicat Matser are conexii cu omul de afaceri român Ovidiu Tender. De altfel, Tender a fost unul dintre sponsorii reuniunii șefilor serviciilor secrete ale țărilor membre NATO și din țările candidate, care a avut loc anul trecut la Snagov, înaintea *summit*-ului dela Praga. În aceste reuniuni Consilierul menționase că nu este îngrijorat de numărul persoanelor din serviciile secrete care au activat în fosta Securitate. Presa a scris atunci, că Matser declarase că: *"de ce să ne lipsim de aceste valori?"*

Olandezii au cerut anchetă în interiorul NATO

Ziarul olandez *"De Telegraaf"*, cu un tiraj de 800.000 de exemplare, afirmă că Matser ar fi fost implicat într'o acțiune pe scară largă de spălare de bani în valoare totală de 200 milioane de euro, care are legătură cu traficul de droguri. Serviciul olandez de investigații și informații fiscale cercetează și alți oficiali NATO, potrivit ziarului *"De Telegraaf"*, iar un alt ziar olandez, *"Algemeen Dagblad"*, afirmă că ministrul olandez al Justiției i-a cerut lordului Robertson permisiunea să înceapă o anchetă în cadrul NATO. În acest caz, alte trei persoane au mai fost arestate în Olanda, însă identitatea acestora nu a fost dezvăluită, a anunțat cotidianul *"Algemeen Dagblad"*.

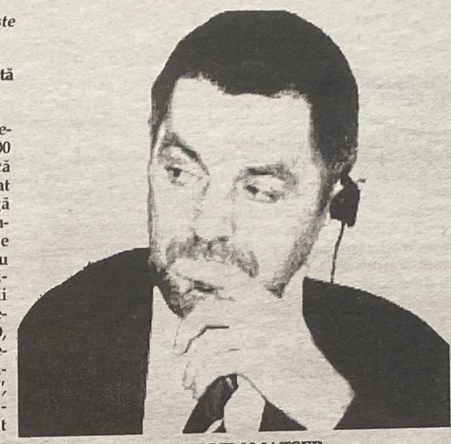

WILLEM MATSER

Willem Matser avea relații apropiate cu șeful Administrației Prezidențiale, Ioan Talpeș, consilier prezidențial pe probleme de securitate și fost șef al SIE. Tender era cunoscut ca un personaj cu relații sus puse. Era prezent în toate deplasările externe ale lui Ion Iliescu. O echipă de procurori olandezi îl va audia pe Tender la București în 19-20 Martie.

UN AVERTISMENT DIN PARTEA SECRETARULUI GENERAL NATO

Secretarul general al NATO, lordul George Robertson, *a declarat la București: "În Mai anul viitor, România va deveni membru NATO, în urma ratificării tratatului de aderare"*. Robertson i-a felicitat pe Românii care au avut curajul și devotamentul ce au făcut posibilă primirea invitației de aderare la NATO, în Noembrie anul trecut. Secretarul general al NATO a spus că are două mesaje-cheie: *"Primul e să nu luați procesul de ratificare ca pe un lucru ca și realizat, pentrucă parlamentele liber alese din cele 19 state membre NATO vor decide pe rând acest lucru privind România și alte șase țări. Al doilea e să păstrați ritmul reformei, pentrucă e necesară atât pentru NATO, cât și pentru poporul român"*.

Referindu-se la poziția pe care o vor avea parlamentele din Franța, Germania și Belgia, care au deocamdată o poziție contrară României privind rezolvarea crizei irakiene (ele se opun intervenției militare), secretarul general NATO a spus: *"Decizia de a ratifica sau nu tratatul României de aderare la NATO va fi o decizie suverană, ce preocupă parlamentele fiecăruia din statele membre. Dar am încredere că decizia fiecărui stat va fi luată pe baza faptelor și progreselor care au fost făcute de țara Dumneavoastră, ceea ce înseamnă că reforma radicală trebue continuată"*.

Robertson s'a arătat bucuros să se adreseze ziariștilor dela București și a felicitat mass-media română *"pentru persistența și ingenuitatea cu care a pus mereu exact aceeași întrebare, în ultimii trei ani, ori de câte ori a avut ocazia"*.

"Aveți un bilet pentru trenul Alianței. Fiți însă pregătiți de urcare, pentrucă este un tren în mișcare!", a declarat în fața Camerelor Parlamentului lordul George Robertson. El a precizat că, pentru a face acest lucru, România trebue să continue reformele militare, să garanteze securitatea informațiilor clasificate, să mențină reforma judiciară și a administrației publice. Lordul a subliniat că toate acestea sunt importante pentru a asigura pacea socială a României. *"Țara Dumneavoastră va beneficia de suportul NATO pentru reforme directe, în zonele-cheie"*, a mai spus secretarul general. Robertson nu a omis să specifice că autoritățile române trebue să continue lupta împotriva corupției. *"Știu că există un cadru legal și un procuror special (n.r., PNA). Dar noile legi trebue acum întărite, fără discriminări sau privilegii speciale. Altfel, democrația va fi subminată, iar credibilitatea României ca viitor membru NATO va fi afectată"*, a subliniat lordul. În același timp, oficialul american a felicitat autoritățile române pentru progresele pe care le-a făcut țara noastră, atât în plan intern, cât și extern și mai ales pentru contribuția pe care a adus-o la eforturile Alianței pentru pace și stabilitate.

Ileana NICA

CURCUBEUL SAU ROMÂNIA MODERNĂ FIINȚĂ A PĂSĂRII PHOENIX

Florin Oprea SĂLCEANU

Națiunea română și-a recâștigat demnitatea desființată prin dreptul hegemonic al unui imperiu opresor și demonic care a fost acceptat și slujit de slugi autohtone, dornice și impresionate de apocalipsa puterii roșii. Acum, după decenii de dezorientare socio-economică și politică, poate să vadă cu demnitate ce perspectivă istorică are de aici înainte, odată ce a primit liberă vremuire în destinul Europei prin integrarea într'o alianță de dimensiunea și valoarea NATO. Și această perspectivă este, fără îndoială noetică, universală, cu efect mai mult decât pozitiv.

Acum, națiunea română a păsit pragul noii istorii pe care a pierdut-o în primele zile ale instalării totalitarismului. Mai bine mai târziu decât niciodată, spun cei care nu au avut nici o posibilitate să se opună anexării României unui imperiu bolșevic represiv. Este adevărat, dar faptul că s'a acceptat în mod tacit (să nu spun laș) distrugerea valorilor democrației autentice ale regatului românesc, nu cred că se poate ierta. Rezistența creată de adevărații patrioți în munții Carpați, în perioada când slugile puse în slujba Moscovei bolșevice îi vânau ca fiind *"dușmani ai poporului"*, nu trebuia abandonată tocmai de cei care au avut capacitatea morală să demoralizeze pe acoliții regimului totalitarist. O astfel de rezistență ar fi creat posibilitatea ca regatul să nu fi fost distrus, ci ar fi rămas de neclintit pe valorile universale ale libertății ca stat inalienabil, alături de monarhiile europene. Și azi am fi avut prilejul să ne bucurăm de Marea Românie, ciopârțită pe nedrept de marii șacali ai istoriei, care nu au văzut niciodată, cu ochi buni, magnificiența națiunii române. Acești dușmani, în agonia lor existențială, din când în când, mai încearcă să stârnească furtuni antiromânești și în zadar.

Acum, după zeci de decenii de speranță, miracolul s'a produs: *"au venit Americanii"* prin prezența Președintelui George W. Bush, singurul președinte american care nu a mai folosit subterfugii tip Yalta și Malta (să le prefacem în cenușa învierii) și s'a apropiat de națiunea română care și-a dovedit, în mod spontan, la 11 Septembrie, loialitatea în lupta împotriva terorismului internațional. Intrarea în NATO este o certitudine universală pentru națiunea română, că nu mai poate trăi cu sindromul fricii, care sute de ani a fost o stare de existență perpetuă, și că pentru prima dată în istoria sa știe că libertatea și democrația nu vor mai fi anihilate la pretențiile unor invadatori străini, NATO este garanția maximă că România a urcat primul prag de istorie nouă, a democratizării, a prosperității și a pactului de stabilitate în zona Mării Negre.

Națiunea română trebue să intensifice programul de asanare a societății atinse de corupție și birocratism. Acestea sunt principalele stări sociale negative care nu permit statornicia siguranței, a prosperității și a libertății democratice. Transparența instituțională este și trebue să fie adevărata constituție morală a națiunii române față de democrația europeană sau mai bine zis: curcubeul - legământ divin - sau ROMÂNIA MODERNĂ; ființă a păsării Phoenix în fiecare primăvară a planetei. Trebue spus: mulțumim America, mulțumim România și legământul divin între cele două națiuni să fie mereu CURCUBEUL.

NU UITAȚI !
REÎNNOIȚI-VĂ
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CATAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanți ELECTRECORD și INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

"SĂ GÂNDIM PERSPECTIVELE BASARABIEI ÎN INTERIORUL ROMÂNIEI"

-Interviu cu Dl Iurie Roşca, preşedintele P.P.C.D. din Republica Moldova-

Motto:
"Învins nu eşti atunci când sângeri
Nici ochii când în lacrimi ţi-s
Adevăratele înfrângeri
Sunt renunţările la vis"
(*"Îndemn la luptă"* de Radu Gyr)

Ilie Mihalcea: - Care sunt, Domnule Iurie Roşca, după părea Dumneavoastră perspectivele Republicii Moldova în contextul actualei guvernării a ţării?

Iurie Roşca: - Mai întâi să fac un apel către Românii din exteriorul României: Fraţilor, nu mai deplângeţi Basarabia. Nu e de plâns, ci de muncit pentru Basarabia! Eu cred că este realist şi corect să gândim perspectivele Basarabiei în interiorul României. Pentru asta trebue să ne pătrundem de răspunderea că fiecăruia îi revine câte o mică sarcină, să participe la reconstrucţia României, la unificare. Vreau să se ştie că în Basarabia se produce, la ora actuală, un fenomen absolut unic în istoria politică şi spirituală a României: Zilnic câteva zeci de persoane, tineri între 16 şi 29 de ani devin membri ai unui partid politic. Tineretul român din Basarabia doreşte să participe plenar la schimbarea perspectivelor istorice ale acestui teritoriu cu un trecut atât de dramatic. Declanşatorul acestui elan tineresc a fost Partidul Comunist. Dacă nu ar fi existat abuzurile şi nemerniciile comise de către partidul comuniştilor care desfăşoară două activităţi paralele: consolidarea dictaturii şi intensificarea procesului de rusificare, nu ar fi această reacţie energică a spiritului românesc din Basarabia care a explodat în sufletul tinerilor.

Noi care suntem generaţie medie, ca să spun aşa, sau cei care ne revendicăm dela '89, ca val de politicieni, am însuşit deja lecţia că în prim planul politicii basarabene a venit un nou val de politicieni - tineretul, care este extrem de bine instruit. Însă ce contează şi mai mult este această manifestare extraordinară a caracterelor. Înţelegerea profundă - nu ştiu dacă este instinctuală sau obţinută prin educaţie - a nevoii de sacrificiu, de-a risca şi a exercitării unei responsabilităţi. Eu cred că perspectivele Basarabiei sunt extrem de promiţătoare şi dacă este teren de manifestare pentru noblete, cavalerism, moralitate, atunci să considerăm că suntem fericiţi.

I.M: - Cum decurge ancheta cu privire la cazul Vlad Cubreacov?

T.R.: - Deşi a trecut atâta vreme din momentul în care Vlad Cubreacovc, vicepreşedintele Partidului Popular Creştin-Democrat a fost eliberat, ancheta n'a avansat câtuşi de puţin, iar cele două rezoluţii ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, respectiv din 24 Aprilie şi din 26 Septembrie 2002, care îndeamnă autorităţile Republicii Moldova să intensifice eforturile pentru a încheia ancheta acestui caz şi a stabili adevărul, nu s'au încununat de succes. Mai mult, este absolut evident că autorităţile comuniste resping cooperarea internaţională pentru a vărsa lumină asupra acestei *"întâmplări"*. Este chiar mai mult decât suspect fatul că regimul Voronin nici de ochii lumii nu a acceptat prezenţa unor specialişti din ţările europene, ceea ce mă face să cred că autorităţile comuniste, dacă nu sunt la originea acestei crime, atunci cel puţin au interesul să o muşamalizeze. Din fericire pentru toţi, Vlad Cubreacov, după o perioadă de recuperare şi-a revenit şi este din nou extrem de activ. Mai are anumite probleme de sănătate, care încă n'au fost depăşite, dar cred că nu s'a obţinut ceea ce de fapt se urmărea prin răpirea şi sechestrarea lui: demoralizarea şi determinarea să renunţe până la urmă. Bineînţeles, adversarii noştri sunt foarte conştienţi că martirizarea cuiva fortifică un curent politic. Este de preferat în lumea modernă compromiterea sau strivirea morală a persoanei cere este incomodă. Eu sunt bucuros că Vlad este un om de caracter, pentrucă nu este atât de simplu să treci printr'o astfel de situaţie şi să rămâi fidel ţie însuţi şi să nu te schimbi ca acţiuni şi nici cu maniera de a activa în fiecare zi.

I.M.: - După eliberarea din închisoare a lui Ilie Ilaşcu, v'a dezamăgit schimbarea acestui *"erou naţional"*?

I.R.: -Mie îmi vine greu să spun dacă s'a schimbat Ilaşcu sau nu am înţeles noi mai multe.... Poate a rămas acelaşi, dar percepţia noastră era puţin alta. Eu nu vreau să-i aduc nici un reproş. Cred că este cazul să înţelegem că Ilaşcu este victima unei intrigi extrem de perfide: ajungând să reprezinte însuşi idealul românesc, ajungând să fie cea mai populară figură politică a României, a fost tocmai potrivit să fie eliberat şi determinat să lupte împotriva opţiunilor pe care declara că le serveşte în continuare. Eu nu vreau să-i fac nici un fel de rechizitoriu. Trebue să treacă ceva timp ca lumea să se dumirească. El a făcut puşcărie, eu nu am făcut. De aceea nu putem să discutăm dela egal la egal. Am toată compasiunea pentru eşecul lui Ilie Ilaşcu care ar fi putut să rămână unul dintre cei mai de seamă oameni politici ai României dacă ar fi avut, poate, parte de alte circumstanţe.

I.M.: - Aderarea lui la Partidul România Mare...

I.R.: - Asta rămâne la conştiinţa lui. Dar nici nu pot să ştiu dacă a fost opţiunea lui personală sau a fost sugestia altcuiva.

I.M.: - Au fost reluate protestele de stradă organizate de opoziţia creştin-democrată la Chişinău.

I.R.: - La 30 Noembrie 2002 expira termenul stabilit prin rezoluţia Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din 26 Septembrie care recomanda autorităţilor comuniste dela Chişinău să opereze modificări în legea cu privire la compania Tele Radio Moldovei şi să o transforme în post de televiziune public, lucru care nu se va întâmpla, presupun, pentrucă la ora actuală în Republica Moldova există un singur post de televiziune cu acoperire naţională, mă refer la un post local, pentrucă altfel sunt vreo 10 posturi ruseşti, care este totalmente controlat de comunişti, cum se întâmpla în România anilor '90, să zicem, cu TVR-ul, pe când se scria Imnul golanurilor, nu? De asemenea se operează nişte modificări care vor anexa definitiv Justiţia puterii comuniste şi practic se va încheia perioada când în Republica Moldova funcţiona, de bine de rău, principiul separării puterilor în stat. La indemnul nostru, rezoluţia APCE cheamă autorităţile comuniste să restabilească independenţa puterii judecătoreşti.

O altă preocupare a acestui for european venită în urma sugestiilor noastre, ţine de autonomia locală. În primăvară, când vor avea loc alegerile locale, ar urma să fie restabilit modelul sovietic de administrare al colectivităţilor locale. Fac trimitere la rezoluţie pentrucă este un document de referinţă pentru noi. Ea cere instituirea unui moratoriu asupra predării Istoriei Românilor şi asupra statutului limbii ruse. Autorităţile comuniste nu au renunţat la eliminarea Istoriei Românilor din învăţământ şi la ideea ca limba rusă să capete statut de limbă oficială de stat în perioada imediat următoare.

La 1 Decembrie 2002 am organizat o adunare a alegătorilor în Piaţa Marii Adunării Naţionale din Chişinău în care am reformulat revendicările noastre şi în care am lansat avertismentul că suntem pregătiţi în orice moment să reluăm acţiunile de protest oprite pe considerentul că de câteva săptămâni în Republica Moldova a fost acreditat reprezentantul personal al secretarului general al Consiliului Europei, Walter Schwimmer, care se ocupă metodic, în fiecare zi de probleme de ordin legislativ-politic, care să permită deblocarea situaţiei, detensionarea conflictului între putere şi opoziţie.

Deocamdată rezultatele sunt nule, iar dialogul cu partidul comuniştilor a eşuat. Noi suntem dispuşi să continuăm protestele de stradă pentrucă nu există alte mijloace care ne-ar sta la îndemână să apărăm două valori fundamentale: democraţia şi ideea naţională.

I.M.: - În zilele de 11, 12 şi 13 Decembrie aţi fost invitat la Paris la colocviul organizat de *"Le Group d'Etude et d'Observation de la Démocratie"* sub direcţiunea cunoscutului cercetător istoric Stéphane Courtois, pe tema *"Permanenţă şi dispariţie a ideilor şi practicilor totalitare în Europa post-stalinistă, 1953-2002."*

I.R.: - A fost o experienţă absolut excepţională pentru mine fiindcă am avut rarisimul priviliegiu să îi ascult şi să mă întreţin cu istorici de un calibru deosebit din Franţa cât şi din Germania, Cehia, Polonia, Bulgaria, România care studiază fenomenul comunismului, acea perioadă post-stalinistă, cum s'ar zice. Întrucât Republica Moldova reprezintă un caz atipic, Dl. Stéphane Courtois mi-a propus să pregătesc o comunicare care s'ar axa pe evoluţiile politice ale acestei ţări - din perioada 1991, deci independenţa, până în 2002 - cum au ajuns comuniştii să fie votaţi de către o bună majoritate a concetăţenilor mei. Am avut bucuria să revăd pe Françoise Thom, autoarea celebrei cărţi *"Limba de lemn"* pe care am întâlnit-o pentru prima dată în 1990, la Chişinău, când Uniunea Sovietică era în picioare, nu-i aşa? L-am cunoscut pe Vladimir Boukovski, care m'a impresionat extrem de mult prin simplitatea lui şi profunzimea gândurilor pe care le-a expus... Am reuşit să adun aproape toate comunicările care s'au ţinut şi intenţionez să le public la Chişinău în publicaţiile noastre periodice, pentrucă în felul acesta pot să pun şi eu umărul la circulaţia ideilor de valoare în Republica Moldova. Cred că suntem la începutul unei încercări de a articula un curent de opinie extrem de favorabil, în sensul afirmării democraţiei în ţara noastră, graţie simpatiei pe care am simţit-o din partea acestor oameni de o deosebită valoare şi care reprezintă elitele intelectuale, mediile universitare şi academice occidentale şi ale celor din spaţiul ţărilor fost comuniste.

I.M.: - Aţi fost primit de două mari personalităţi, Români basarabeni stabiliţi pe malul Senei.

I.R.: - M'am întâlnit cu Domnul Sergiu Grossu şi am convenit cu domnia sa să publicăm în ziarul *Flux*, articolele dânsului pe care ni le va trimite şi încerc să aranjez la unul din posturile de radio derularea unor înregistrări cu vocea sa, care reprezintă nişte meditaţii creştine, dar şi poezii de inspiraţie religioasă.

De asemenea l-am vizitat la Paris pe Paul Goma, basarabean de-al nostru, o personalitate care de mult timp mă fascinează. Domnia sa mi-a promis că va colabora la ziarul *Flux*, şi vom reedita cartea sa, *"Basarabia"* şi ne vom ocupa şi de editarea altei lucrări a distinsului scriitor *"Culoarea Curcubeului"*.

I.M.: - La Biserica Ortodoxă Română din Paris (9 bis, rue Jean de Beauvais) printre sutele de Români, zeci de basarabeni au venit să vă întâlnească.

I.R.: - Aici, în Biserica Românească am avut bucuria să-l revăd pe părintele Calciu Dumitreasa, pe care l-am cunoscut încă din 1990 în America. Se afla pentru câteva zile la Paris. Am trăit o emoţie deosebită luând cuvântul aici, în faţa altarului şi a unui număr impresionant de Români, mulţi basarabeni.

În jurul statuii lui Mihai Eminescu, din apropierea Bisericii Române, tineri din Basarabia mi-au adresat diverse întrebări, despre ce se mai întâmplă la noi şi despre şansele reuşitei noastre în calea afirmării democraţiei şi a spiritului liber.

În luna Mai Republica Moldova urmează se preia preşedinţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei.

RELAŢIILE ROMÂNIEI CU UCRAINA ŞI RUSIA STAGNEAZĂ

S'a încheiat o nouă rundă de negocieri între România şi Ucraina în legătură cu delimitarea frontierei şi a spaţiilor maritime. Secretarul de stat în Ministerul Afacerilor Externe dela Bucureşti, Cristian Diaconescu, a declarat că s'au făcut mici progrese şi că speră ca până în vara anului 2003 negocierile să fie definitivate. Tot el a spus însă că termenul acesta nu poate fi garantat şi a calificat negocierile cu Ucrainenii ca fiind foarte anevoioase. Românii îşi disputa cu Ucrainenii linia de frontieră dinspre ieşirea la mare şi delimitarea apelor teritoriale în jurul Insulei Şerpilor. Din cauze naturale, aluvionare, frontiera s'a mutat în folosul Ucrainenilor, iar Românii insistă acum să stabilească impreună cu vecinii lor principii mai ferme de demarcaţie care să-i fereasca în viitor de aceste evoluţii negative.

În legătură cu Insula Şerpilor, Cristian Diaconescu a precizat că România recunoaşte dreptul Ucrainei asupra acestei insule, chiar dacă ea a aparţinut în trecut României, dar că nu poate totuşi admite ca Ucraina să limiteze drepturile ţării sale asupra apelor ei teritoriale. Negocierile sunt foarte dificile pentru Români, întrucât starea de fapt îi avantajează pe Ucraineni şi aceştia nu au nici un interes să se grăbească. Din această cauză partea română intenţionează să recurgă în viitor la Tribunalul dela Haga. Nici chestiunile legate de tratamentul minorităţilor nu sunt pe placul celor două state. Românii, mai cu seamă, se declară nemulţumiţi de tratamentul primit de minoritatea românească în Bucovina de Nord.

Dacă relaţia cu Ucraina este problematică, nici relaţia cu Rusia, fără litigii aparente, nu este pe măsura dorinţelor României, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"* într'un comentariu despre relaţiile ţării noastre cu Răsăritul. Primul ministru, Adrian Năstase, a admis într'un interviu publicat de ziarul *Adevărul* că tratatul bilateral nu este gata. Până acum toţi oficialii români susţinuseră că textul documentului este complet negociat şi că numai agenda prea încărcată a celor doi preşedinţi a împiedicat semnarea tratatului.

Relaţiile cu Federaţia Rusă continuă să fie lipsite de mari probleme, dar în acelaşi timp rămân foarte reci şi îndepărtate. Relaţiile comerciale, marea preocupare a Românilor care înregistrează un mare deficit în schimburile cu Rusia, nu pot nici ele să facă progrese din pricina neîncrederii reciproce. Românilor le vine greu să se lanseze pe o piaţă necunoscută în care nu există instrumente de plată bine puse la punct şi, în plus, Românii au renunţat de mult să mai înveţe ruseşte. Până acum, afirmaţia lui G. W. Bush despre vocaţia României de a deveni o punte către Rusia rămâne o simplă metaforă.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

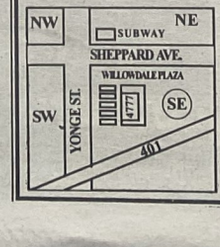

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

www.cuvantulromanesc/publicitate

FABULA SANDALEI

Romeo BRAN

Cred că foarte mulţi cititori cunosc anecdota istorică la care se referă titlul de mai sus. Un pictor a prezentat într'un salon de artă ultimul său tablou, un personaj istoric antic, îmbrăcat în togă şi cu tot restul parafaneliei. Lumea din jur comenta şi admira tabloul când, un oarecare din mulţime intervine şi zice:
- *"Maestre, sandalele personajului nu sunt corecte"*, şi continuă să explice cum ar trebui să fie o sanda antică corectă.

Pictorul zice: - *"Ai dreptate, am să fac corecturile necesare. Îţi mulţumesc pentru observaţie. Dar spune-mi, ce meserie ai?"*.
- *"Cismar"* vine răspunsul.
- *"Aha, zice pictorul, aşa se explică cunoaşterea detaliului"*.

Comentariile specialiştilor cu laudele de rigoare au continuat când, acelaşi om intervine şi zice:
- *"Maestre, dacă ne uităm la fibula de pe umărul stâng, este o mică greşeală..."*

La care pictorul i-o taie scurt:
- *"Cismarule, nu mai sus de sandal!"*

* * * * * * * * * * * * *

Urmăresc pe cât îmi permite timpul ce s'a publicat în Ţara după 1990, în variate ziare şi reviste care au un caracter mai serios legat de România. Înteleg că după decenii de reprimare atât fizică, dar şi intelectuală, spirituală, a fost normal să urmeze o perioadă de defulare, intelectualii simţind nevoia să spună ce poate au gândit dar au trebuit să reprime în cel mai mare secret. (Fac excepţie aici cei care au servit cu condeiul şi hârtia regimul de ocupaţie comunistă ca apoi, după aparenta cădere a acestui regim, să pretindă că au fost disidenţi, continuând să acapareze mijloacele de comunicare spre dauna celor care ar fi avut ceva de spus sau de oferit, după decenii de suferinţă fizică sau intelectuală).

Dar după mai bine de un deceniu dela aparenta eliberare de sub hidra comunismului observ cu tristeţe că foarte puţine eforturi intelectuale se fac pentru a găsi, în comun, ca naţiune, ca intelectuali ai aceleiaşi ţări năpăstuită de decenii, o cale de redresare a marasmului economic şi social în care se găseşte ţara.

Văd că se discută la mod elevat subiecte sofisticate, se fac traduceri de cărţi ale unor autori care nu pot contribui cu nimic la refacerea României sau se traduc, după mode vestice, cărţi de romanţe ieftine, cu cât mai multe descrieri sexuale sau de aventuri gratuite. De multe ori bănuiesc că unii traduc ca să arate cât de poligloţi pot fi.

La nivelul publicisticei zilnice, a jurnalismului atât scris cât şi de altă natură, în unele publicaţii tipărite sau electronice, insultele şi înjurăturile sunt la modă, chiar dacă unii fac vulgarizarea intelectuală cu un oarecare aplomb ca să pară neconformişti, ca să pozeze în eruditi, folosind un fel de filosofie scatologică numai pentru a epata, scandaliza şi a atrage cititori stertodocţi şi pentru a-şi ascunde neputinţa de a oferi soluţii creatoare de ieşire din marasmul în care se zbat, asa cum se întâmplă - ca să dau numai un exemplu foarte tipic - cu acel H.R. Patapievici, exemplul cel mai la îndemână, pentrucă el este şi cel mai la modă, din nefericire. Tipăriturile sunt îngropate în discuţii fără rezultat, efemere, iar cultura română a pierdut total simţul tragicului care caracterizează orice cultură majoră. Suntem zeflemişti, mistocari şi - în majoritatea cazurilor - *"de stânga"*, deoarece dacă nu eşti de stânga înseamnă că eşti cel puţin simpatizant legionar şi, noi cei de azi, bazaţi pe ignoranţă, ştim ce *"crime cumplite"* au făcut fasciştii, că aşa am învăţat dela Roller, Tismăneanu sau Walter Roman.

De aceea cochetăm cu *"social democraţia"* şi uităm să analizăm şi să scoatem la lumina zilei crimele ocupantului comunist, ineptiile politice ale partidelor *"istorice"* care au facilitat această ocupaţie, avem un fel de fetişism al uniformelor şi parăzilor regale, refuzând să înţelegem ce distrugere au adus cei ce le organizau sau pentru cine erau făcute şi credem că cineva din afară va rezolva dezastrul ţării, fără ca noi să gândim, încă aşteptăm acel antic Deus ex machina.

Refuzăm să cercetăm istoria recentă pentru a nu-i mai repeta greşelile, căutăm să acoperim crimele celor care pretind că ne-au condus sau încă ne conduc, le acoperim, dar nu cu pudoarea pisicii care are decenţa actului ei biologic. Mă uitam deunăzi la titluri referitoare la filosofia ortodoxă, multe în traducere, s'au scris multe pagini despre importanţa ortodoxiei în viaţa Ţării, nimic greşit în asta, ba chiar lăudabil, dar încă nu suntem în stare să curăţim instituţia bisericii naţionale de epoleţii care ornau anumite sutane şi încă avem în fruntea acestei instituţii pe cel care, cu obstinaţie, l-a susţinut public pe acel gângav *"geniu carpatin"* care a distrus biserici şi mănăstiri şi nu suntem în stare să reparăm pagubele morale şi materiale făcute bisericii surori, greco-catolice.

Citeam cu dureroasă uimire poziţia stranie a unor preoţi care se opun ca dosarele preoţilor colaboratori ai Securităţii să fie făcute publice: *"Accesul la dosarele preoţilor ortodocşi care au colaborat cu Securitatea trebue, din capul locului, interzis, iar dacă acest lucru se va face atunci, aceia care o vor face vor suporta Judecata Divină"*. Deci, focul gheenei ne aşteaptă, dacă cerem aşa ceva.

Toată această invazie de subtilităţi dogmatice, când instituţia în sine ar trebui curăţată cu grijă, şi preoţii curaţi ucişi în închisori să fie reabilitaţi public, îmi aminteşte de discuţiile dela Constantinopol când Turcii începuseră să intre în cetate: câţi îngeri încap pe vârful unui ac şi cam ce sex ar putea avea îngerii.

Cum noi Românii folosim cu largheţă neegalată la alte culturi adjectivul *"genial"*, *"clasic"* (chiar şi în viaţă), nu mă mir că suntem acoperiţi de fel de fel de pagini, pline de subtilităţi intelectuale, uneori neînţelese nici chiar de cei ce le-au scris, pagini care în afară de un narcisism cultural nu ajută cu nimic la redresarea ţării de care autorii pretind că aparţin, că sunt legaţi, că îi vor binele.

Am sperat că presa scrisă va servi ca un forum de discuţii a celor capabili de a oferi soluţii, fiind totuşi conştient că guvernarea comunistă nu se va înghesui să citească, totuşi colaborarea intelectualilor la discuţii fructuoase, vor aduce, cât de cât, la un început de găsire a unor soluţii pentru refacerea Ţării aruncată în afara istoriei de acele decenii de ocupaţie comunistă.

Nu am avut iluzia că ceea ce se va publica va fi şi citit cu atenţie de către noii guvernanţi care au doar grija buzunarelor personale, totuşi am zis că dacă măcar 10% din ce se scrie ajunge la urechea parlamentarilor totuşi, poate, poate ceva se va face. Am tot sperat ca discuţiile să fie legate de necazurile Ţării, de repararea crimei imense făcută de către ocupantul comunist, am sperat să citesc ceva propuneri de cum să facem pentru a redresa Ţara. Am tot sperat...

În realitate, nu asistăm decât la un fel de defulare intelectuală, în care fiecare vrea să arate ce ştie, indiferent dacă ceea ce se scrie are vreo tangenţă cu acel neam oropsit de soartă. Asistăm, de fapt, cu foarte, foarte puţine excepţii, la discuţii sterile care nu sunt auzite de cei care ar trebui să audă şi nu sunt auzite sau ascultate pentrucă nu au nici o semnificaţie pentru refacerea de care avem nevoie, pentrucă se referă la arii de interes destul de esoterice, câteodată chiar rizibile.

Este adevărat că toate aceste discuţii sunt rezultatul libertăţii de opinie, esenţială într'o democraţie, dar mă îndoiesc că ceea ce avem în România se cheamă în realitate democraţie, aşa că discuţiile sunt, de fapt, impregnate cu nostalgia pentru o democraţie.

Întrucât în Ţară nu există, în fapt, nici un fel de opoziţie *"de dreapta"* care să fie legată de interesele naţionale ale Ţării, au avut grijă comuniştii şi neocomuniştii să demoleze complet o asemenea opoziţie, stăm în umbra unei aşa zise social-democraţii, de fapt un socialism dospit şi deslânat care nu e altceva decât ceea ce Lenin numea *"idioţii utili"*.

Atâta timp cât intelectualii calificaţi nu vor veni cu soluţii viabile pentru România, soluţii bazate pe interesele naţionale dar în concordanţă cu evoluţia de azi a Europei, adică atât timp cât nu există o opoziţie de dreapta care să fie în fruntea acestor soluţii, tot ceea ce scriem, discutăm, afişăm ca să ne defulăm, batem apa în piuă ca cei de la Constantinopolul înconjurat de Turci, toate acestea sunt absolut futile. De aceea gândesc că e bine să lăsăm părerile noastre neavenite despre Irak, Palestina, comploturi mondiale de *"iluminaţi"*, politicieni străini, atitudinea marilor puteri în rezolvarea problemelor mondiale etc., etc., etc., arii de interes în care noi nu avem calificarea necesară şi nici puterea de a le rezolva şi să ne rezumăm la necazurile noastre autohtone. Adică, aşa ca şi fabula istorică: să ne rezumăm la sandalele noastre.

PROTEST

Protestăm cu fermitate împotriva intenţiei Preşedintelui - Director General al SRTV, Dl. VALENTIN NICOLAU, de a suprima emisiunea *"MEMORIALUL DURERII"*.

Echipa de un înalt profesionalism a Dnei Lucia HOSSU-LONGIN trudeşte de 12 ani la reconstituirea uneia din cele mai tragice pagini ale istoriei noastre, în slujba adevărului ascuns timp de decenii, cu înverşunare, de către comunişti.

Conjugată cu împiedicarea sistematică a CNSAS de a-şi realiza obiectivul pentru care a fost creată - dezvăluirea adevărului despre activităţile criminale ale poliţiei politice comuniste şi a torţionarilor ei - eliminarea *"Memorialului durerii"* din programul SRTV nu poate fi socotită o simplă schimbare de program. Privarea cetăţeanului României de azi de posibilitatea de a urmări această emisiune înseamnă suprimarea dreptului său la liberă şi corectă informare, un drept fundamental al oricărei societăţi democratice şi pentru care, în Decembrie 1989, s'a murit şi în curtea televiziunii române.

Interdicţia impusă mijloacelor de informare de a spune adevărul este primul şi cel mai important pas spre revenirea la totalitarism.

De aceea, cerem D-lui Valentin NICOLAU să renunţe la intenţia de a interzice *"Memorialul durerii"*. Mandatul politic al cărui purtător s'a declarat nu-i dă dreptul de a atenta la rolul de informare obiectivă pe care televiziunea română este datoare să-l îndeplinească.

Iar dacă domnia sa este *"incompatibil cu suferinţele trecutului"* poporului său, nu poate revendica nici dreptul la *"bucuriile viitorului"* acestuia.

Următoarele asociaţii susţin PROTESTUL de mai sus:

Asociaţia pentru Memorialul Sighet A.F.M.S prin Preşedinta ei - D-na Maria Brătianu

Association des journalistes Roumains - Quest A.J.R.O. prin semnătura - Preşedintelui ei - Dl. Dan Culcer

Asociaţia pentru Practica Cultului Ortodox Român prin Preşedintele ei - Dl. Georges Culica

Asociaţia Eparhiei Ortodoxe Române - A.E.O.R. - prin Preşedintele ei - Pr. Vasile Urdă

Asociaţia Doamnelor Ortodoxe Române - din Paris- A.S.F.O.R.H.F. prin Preşedinta ei - D-na Daniela Urdă

Urmează o listă cu semnături ale Românilor din Exil

Pentru confiormitatea semnăturilor: Ştefana Bianu, Cicerone Ioniţoiu şi Ana Ţuţuianu

CITIŢI PE INTERNET
ZIARUL NOSTRU
WWW.CUVANTULROMANESC.COM

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3
www.cuvantulromanesc/publicitate

RUŞINEA ISTORIEI

Camil UDREA

Am un enorm respect pentru Caragiale care, poate singurul, a înţeles esenţa morală a poporului român şi, mai ales, a politicienilor săi, căci de oameni de stat nici nu poate fi vorba în acea parte a lumii. El a spus undeva: la Dumnezeu şi în Ţara Românească toate sunt posibile. De aceea, citesc cu oroare ştirea că actualul guvern neocomunist a luat decizia de a cheltui bani şi, bineînţeles, propaganda ieftină şi iluzorie, pentru a aduce în Ţară rămăşiţele pământeşti ale celui ce a fost ultimul rege cu numele de Carol. Care este planul perfid al guvernului, nu pot să înţeleg. Probabil că vrea să mânjească memoria victimelor nevinovate, ucise din ordinul regal. Căci memoria victimelor de după *"actul istoric"* din 1944 este de mult mânjită, desecrată şi uitată.

Şi, cu şi mai multă oroare, citesc că unele persoane sunt încântate de acest act de *"reparaţie istorică"*, mai bine mai târziu decât niciodată, că, la urma urmei, Carol ultimul nu a fost chiar aşa de *"groaznic"* cum zic unii şi că *"despre morţi numai de bine să vorbim"* şi că trebue să iertăm, că de aceea suntem creştini etc., etc., ad nauseam.

La urma urmei, Carol ultimul nu a fost chiar aşa de groaznic. Hitler şi Stalin au ucis mai mulţi. În România, Dej a organizat o campanie mai extinsă, făcând din Canal *"cavoul în care vom îngropa burghezia română"*. Şi, la urma urmelor, Ceauşescu a fost un începător, comparând cu Carol, pentrucă el nu a ordonat decât CÂTEVA asasinate, aşa după cum Gheorghiu Dej a *"eliberat"* deţinuţii politici în 1964, transferându-i din nişte lagăre mici într'unul mai mare şi mai bine organizat numit resere.

Ce trebue să facă un şef de stat pentru a fi cu adevărat *"groaznic"*? Se pune pe seama lui Stalin butada că - dacă omori un om eşti criminal, dar dacă omori zece milioane, asta e statistică. Carol nu a făcut nici măcar statistică ci, câteva mici masacre: la Tâncăbeşti, în piaţa operei, în toate judeţele peste 350 de suflete nevinovate şi cam atât ce s'a putut dovedi. Şi apoi cei omoriţi din ordinul lui Carol ultimul au fost membri ai unei mişcări naţionaliste, aşa că fapta regelui este foarte scuzabilă, nu-i aşa? În plus, acest faţos rege cu mustaţă *"à la Hitler"*, cu uniforme steclite, a distrus un sistem oarecum constituţional şi democratic, şi-a însuşit ilegal (ca să folosec un eufemism) nişte multe milioane din patrimoniul naţional şi a contribuit la pierderea unor teritorii naţionale şi istorice, nerecuperate până acum mulţumită regimului de ocupaţie comunist şi al regimului neocomunist care îl vrea înapoi în Ţară, alături de rubedeniile sale născute pe tărâm străin şi la fel fără nici un strop de sânge românesc în venele lor.

Am o nelămurire: pentru liniştea sufleteaşcă a lui Carol ultimul, ca să-l ţinem fericit şi dincolo de râul Styx: unde o îngropăm şi pe Madam fosta Wolf-Lupescu şi devenită, prin căsătorie LEGALĂ, Principesa Elena, că şi ea a fost născută pe pământul României?

Avem fraţi de sânge încă sub ocupaţie străină, datorită trădării naţionale ale acestui Carol ultimul, dar asta nu interesează guvernul, avem tezaur furat şi ne-retrocedat, dar nici asta nu ne preocupă. Vrem să îngropăm cadavrul unui rege într'o biserică istorică, un rege care a părăsit Ţara lăsând în urma lui o hecatombă de cadavre! Orice adjectiv aş folosi, din orice limbă cât de bogată, tot nu poate califica acest act ruşinos ce va fi îndeplinit cu pompă, spre fericirea celor ce nu au nici simţul ridicolului şi nici o memorie cât de cât minimală.

Bălcescu a fost îngropat în groapă comună, Cuza a murit şi e îngropat în Exil, sute de alţi bărbaţi demni, de valoare şi cu sânge românesc au murit în Exil şi sunt îngropaţi în pământuri străine, ca rezultat al crimelor lui Carol ultimul, dar cui îi pasă? Noi vrem pompă, eghileţi şi memorie viciată. Aşa cum se spune, uitarea este un păcat capital şi cei vinovaţi ar trebui să-şi petreacă veşnicia în a şaptea *"bolgie"* dantescă.

Regele Carol al doilea? Care rege? El a abdicat de două ori, a fost dezertor din armata naţională, a furat şi a ucis. Noţiunea de rege, în cazul său, a încetat de mult. Pentru liniştea mea sufletească, deoarece nimic nu mă mai miră, vorba înţeleptului Caragiale, aştept cu nerăbdare momentul în care acest guvern neocomunist, sau altul tot la fel de neocomunist vor pune statuia lui Ceauşescu sau Dej în Piaţa Palatului, că doar nu au fost chiar aşa de groaznici cum zic unii şi, la urma urmei, au ucis cu precădere pe cei din aceeaşi categorie ucişi de Carol ultimul, plus victimele adiacente ale aceleiaşi familii regale, cu tradiţie în acest domeniu al trădării şi crimei. Poate că într'o zi se va implementa în şcoli, din nou, biografia lui Stalin - că nici el nu a fost chiar aşa de groaznic cum zic unii, iar până una alta să păstrăm în clădirile oficiale pozele măreţe ale lui Drăghici, Teohary, Ana Pauker ejusdem farinae, că nici ei nu au fost chiar aşa de groaznici şi - la urma urmei - GENERAŢIILE TINERE TREBUE SĂ ÎNVEŢE ISTORIA ţării lor, oricât de sângeroasă şi de ruşinoasă ar fi ea. Şi, mai ales, tinerii să nu înţeleagă adevărul din istorie, să continue a fi confuzi şi minţiţi cum a fost şi generaţia mea şi altele ca a mea. Iar pentru început, să renumim palatul Cotroceni cu *"palatul principesei Elena"* - că şi ea a contribuit la desecrarea istoriei.

Scriind acestea, comparându-mă cu cei din ţara trădată, vândută şi torturată de călăi de-a lungul istoriei ei, mă gândesc că am un mare avantaj: nu trebue să-mi fie ruşine de istoria asta ridicolă, deoarece nu mai am cetăţenia română. Altfel, mi-ar fi fost ruşine de mine însumi când Carol ultimul adus din nou în Ţară şi aşezat într'un locaş sfânt şi istoric iar victimele lui, îngropate neştiut, se vor răsuci în mormânt. Din câte ştiu, cei vinovaţi de crime de drept comun, îşi au locul într'o groapă comună, pe care o merită pe deplin.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• În luna lui Mărţişor 1953, capul de afiş pentru ziarele noastre şi periodicele din R.P.R. l-a constituit, de departe, moartea georgianului ajuns superţar la Moscova. După ce anunţau grava îmbolnăvire a *"tătucului"* (cum îl alinta, într'o făcătură scriitoricească, poeta Otilia Cazimir) şi *"îngrijorarea maselor populare însoţită de hotărârea de a munci mai mult şi mai bine"*, cotidienele din 6 Martie, toate în chenar negru, aduceau *"sfâşietoarea veste"*: *"Astăzi, patria noastră a îmbrăcat veşmântul cernit al doliului - a încetat să mai bată inima lui I.V. Stalin!"* Şi, ca şi cum *"catapeteasma"* lumii s'ar fi rupt în două, ca şi cum un cutremur mare s'ar fi produs în universul planetar, întreaga suflare pământească, neînfricoşată, ducea până la ultima limită posibilă elogiile faţă de răposatul locatar al Kremlinului...

• Crapă de ruşine obrazul României când constată că tonul l-a dat, fără pic de jenă, o serie de intelectuali, a căror jalnică scuză ulterioară (*"voiam astfel să salvăm cât mai mult din capacităţile culturii noastre"*) e o acuză şi mai grea. Spre exemplificare, să folosim publicaţiile oficiale, adică materialul clientului. *"Scânteia"* (editoriale): *"Sub steagul atotbiruitoarelor idei staliniste"*. *"Recunoştinţă fierbinte şi glorie veşnică tovarăşului Stalin"*, *"Slăvitul partid comunist al Uniunii Sovietice"* (Silviu Brucan, mare-democrat-mare azi, era pe-atunci subşeful organului dâmboviţean al organelor *"noastre!"*). Gheorghiu-Dej (în *"Pravda"*, nr.66): *"Stalin, eliberatorul popoarelor"*. C.I. Parhon (în gazete reperiste): *"Glorie nemuritoare părintelui iubit şi învăţătorului înţelept al omenirii muncitoare, prietenul cel mai scump al poporului nostru!"*. Matematicianul N. Ţaţomir: *"Lumina puternică a învăţăturii staliniste ne arată însă drumul înainte, ne întăreşte pentru a lupta împotriva duşmanilor omenirii - imperialiştii americano-englezi -, ne măreşte vigilenţa, ne călăuzeşte sub îndrumarea partidului, spre limanul înflorit al lumii - comunismul, primăvara omenirii"*. Istoricul I. Grămadă: *"Stalin - îndrumătorul omului nou"*. Achim Stoia (compozitor, dirijor, folclorist, pedagog): *"Vom păstra în inima noastră figura lui Stalin; (...) interpreţii, soliştii şi instrumentiştii nu-l vor uita niciodată* (sic) *şi vor cânta cu însufleţire creaţiile care vor evoca figura nemuritoare a celui care a învăţat pe om să-şi scuture jugul şi să-şi clădească singur viaţa"*. Chimistul Radu Cernătescu: *"Stalin, deschizător de drumuri în ştiinţa mondială"*. *"Poetul"* I. Teodorescu: *"Nu, Stalin n'a murit!"*. *"Prozatorul"* I. Istrate: *"Astrul care nu apune"*. Patriarhul Justinian Marina e *"adânc îndurerat"* şi ordonă *"slujbe speciale"* pentru *"genialul conducător al popoarelor lumii"* (fără *"Dumnezeu să-l ierte"*, căci măcelarul roşu dela Kremlin a fost infailibil!!!); iară episcopul-vicar Patriarhal Teoctist Arăpaşu caligrafiază, în cartea de doliu dela Ambasada sovietică din Bucureşti, nişte propoziţii *"hagiografice"*... La sfârşitul lecturii lor, te cuprinde senzaţia pe care-o încerci atunci când mănânci prea multă miere de albine (cu pâine caldă!). În fine, pioniera Maria Stoica, în etate de 14 ani (o fi făcut mai târziu *"eclatantă carieră"*, ca, bunăoară, studentul din acea vreme Victor Crăciun, ce se rostea asemănător?): *"Viaţa fericită pe care o trăiesc o datorez tov. Stalin"*. Câţi dintre ei se vor strădui, apoi, să şteargă cu buretele mâzgâlelile astea?

• La funerariile dela Moscova (unde vorbitără L.P. Beria şi V.M. Molotov, fără să presimtă ce-i aşteaptă curând), au participat, din delegaţia română, nelipsitul M. Sadoveanu, N. Ceauşescu, ambasadorul M. Dalea, V. Muşat, prim-secretar al C.C. al U.T.M. La mitingul de doliu din Piaţa *"Stalin"* dela Bucureşti, *"muncitor cu gura"* a fost viitorul mazilit Chivu Stoica... Sinteză monstruoasă a celor mai dezonorante articulări din arsenalul ideologic bolşevic, asemenea *"necrologuri"* comuniste nu au putut avea (cu excepţii) decât soarta tuturor *"producţiilor"* penelor muiate în cerneala roşie a îndobitocirii sistematice.

• *"Pentru eternizarea memoriei lui Stalin"*, a cărui operă *"dă puteri uriaşe"* (cui?), Combinatul poligrafic din Capitală, Academia militară, străzi principale din oraşe iau numele dictatorului. Urma ca în anii 1953-1955 să i se ridice monumente (lui, nu Eroilor Neamului!) la Iaşi, Cluj, Timişoara, Ploieşti, Galaţi, Constanţa (în Braşov, recte Oraşul Stalin, deja era?) şi să se înfiinţeze *"Muzeul Lenin-Stalin"* pe lângă C.C. al P.M.R., aşa cum la Moscova se construia *"Pantheonul Lenin-Stalin"*.

• Presa e confiscată în această lună pentru asmuţirea delirului (isteriei?). Toată lumea trebuia să-şi oprească, de aceea, respiraţia... Nu mai contau nici 6 Martie, Ziua Femeii, Săptămâna mondială a tineretului.

Dl Paul Cornea afirmă un uriaş fals istoric şi politic

În nr. din 6 Ianuarie 2003 al revistei *"22"*, în interviul acordat, ex-komminternistul şi ex-ideologul jdanovianului realism-socialist literar din anii '50 şi '60 ai secolului trecut, Paul Cornea, afirmă un fals istoric şi politic strigător la cer: susţine că, prin pactul de neagresiune electorală încheiat la 25 Noembrie 1937 între Iuliu Maniu (PNŢ) şi Corneliu Zelea-Codreanu (Totul pentru Ţară), Maniu a conferit o *"legitimitate nesperată"* Mişcării Legionare.

Dl. Paul Cornea crede că vorbeşte unor oligofrenici când debitează asemenea minciuni?

Fiindcă sunt adânc cunoscător al istoriei moderne şi contemporane a României (v. cartea mea *ISTORIA MONARHIEI ROMÂNE*, Editura *"Înviera"*, Bucureşti, 1995), luminez cititorilor adevărul istoric şi politic:

1. Pact de neagresiune electorală însemnează angajamentul partidelor semnatare că nu se vor ataca în campania electorală. Atât şi nimic mai mult.

2. Înaintea semnării pactului electoral Maniu-Codreanu, fiecare din cei doi şefi de partide şi-au precizat prin declaraţii politice publice poziţiile diferite în politica externă: Maniu şi-a reînnoit crezul democratic şi ataşamentul extern faţă de Marea Britanie şi Franţa; Codreanu a afirmat că, în cazul câştigării alegerilor, guvernul său legionar va încheia în 48 de ore Axa Bucureşti-Roma-Berlin, adică va orienta România spre alianţa cu Italia fascistă şi Germania nazistă, pentru garantarea graniţelor României Mari împotriva duşmanului nostru etern-istoric: Rusia Bolşevică.

3. Legitimitatea nu o poate conferi un partid sau o personalitate (aici, Maniu) unui alt partid sau altei personalităţi (aici, Codreanu), ci ea se dobândeşte numai prin voinţa naţională exprimată de corpul electortal la alegerile parlamentarte.

4. Mişcarea Legionară a lui Corneliu Zelea-Codreanu şi-a dobândit legitimitatea istorică şi politică prin marele triumf în alegerile parlamentare din 20 Decembrie 1937: a câştigat 15,6% din voturi, situându-se pe locul trei (după PNL - 35% şi PNŢ - 20,5%, partidul ei politic Totul pentru Ţară fiind reprezentat de 66 deputaţi şi senatori în Parlamentul României Mari. Urmarea biruinţei politice-electorale legionare: criminalul rege Carol al II-lea şi-a instaurat dictatura personală (10 Februarie 1938 - 5 Septembrie 1940), l-a asasinat mişeleşte pe Corneliu Zelea-Codreanu (29/30 Noembrie 1938), a asasinat Elita Legionară (21/22 Septembrie 1940), iar la 6 Septembrie 1940 a fugit ca un hoţ, cu târfa lui Lupeasca, din Ţara distrusă de el!

Acesta este ADEVĂRUL ISTORIC, D-le Paul Cornea!

Andrei Iuliu HOSSU
Cluj, la 5 Februarie 2003
(ziua comemorativă a 50 de ani dela moartea nemuritorului Iuliu Maniu).

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAŞTERE - CĂSĂTORIE - DIVORŢ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNŢURI, RECLAME, BROŞURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

MEMORIA IMPERIULUI RĂULUI

Otrava-armă secretă a terorismului sovietic de stat.

Alexandru MIHALCEA

În foarte interesanta lucrare intitulată *"Gouvernants invisibles et sociétés secrètes"* Ed. *"J'ai lu"*, 1971, Paris), istoricul Serge Hutin relatează un episod, necunoscut marelui public, din frământata istorie a începuturilor puterii bolşevice. *"Fiindcă vorbim despre marile tulburări din Rusia contemporană* (autorul se referise, în episodul imediat anterior, la apariţia chipului unei femei niciodată identificată pe fotografia grupului la Brest-Litovsk: *<Aceastã necunoscutã n'ar putea fi personajul care asigura o legãturã misterioasã între şefii revoluţionari şi o grupare foarte secretã?>*, se întreabă Serge Hutin, n.n.), *să semnalăm bizarul caz al lui Dimitri Navaşin, economist rus venit la Paris la începutul perioadei interbelice. Mai întâi director al Băncii Ţărilor Europei de Nord, adică al filialei din Franţa a Băncii de Stat a URSS, el rupe, în 1921, relaţiile cu partidul comunist pentru a anima, împreună cu Jean Coutrot (personaj extrem de controversat, agent dublu, în slujba Frontului Popular - de orientare comunistă şi, totodată, al organizaţiei de extremă dreaptă La Cagoule; asasinat în mod misterios în 1941 - n.n.) un grup confidenţial de studiu al problemelor politice şi economice numit <X Crise> care constituia, pare-se una dintre emanaţiile faimoasei <sinarhii de Imperiu>. În acelaşi timp, el desfăşura o importantă activitate masonică. În 1930 a fost găsit străpuns de lovituri de pumnal pe o alee din Bois de Boulogne; ucigaşul nu a fost niciând identificat"*.

Serge Hutin sugerează că asasinatul este opera unei societăţi oculte ultrasecrete în legătură cu/sau comanditată de - *"guvernanţi invizibili"*. Fără a comenta această ipoteză, noi credem că este vorba, mai degrabă, de acţiunea unui organism care, de-a lungul existenţei sale, a operat, în nenumărate împrejurări, ca o adevărată organizaţie secretă, ocultă, în slujba politicii lui Lenin şi a succesorului său Stalin de instaurarea globală a comunismului. Credem, aşa dar, că agenţii NKVD sunt cei care au pus capăt vieţii transfugului sovietic de rang atât de înalt.

O armă discretă

Personalitatea sovietică de cel mai înalt nivel ucisă în afara hotarelor Uniunii Sovietice de către emisarii NKVD a fost, fără îndoială, Troţki (Lev Bronstein). Acţiunea, supervizată de generalul Pavel Sudoplatov, la ordinul personal al lui Stalin, a fost înfăptuită de Ramon Mercader în 1940, în Mexic. (Poate nu este lipsit de interes, pentru cititorul român, să menţionăm *"episodul Siqueiros"*, o tentativă nereuşită de asasinare a lui Troţki săvârşită sub comanda lui David Alfaro Siqueiros, pictor mexican (puternic mediatizat în România pe timpul lui Gheorgniu-Dej) şi, totodată, cunoştinţă personală a lui Stalin, organizator al Partidului Comunist Mexican şi... terorist. Arma folosită de Mercader a fost un piolet de munte foarte ascuţit cu care i-a crăpat capul adversarului ideologic al dictatorului dela Kremlin. Detaliile crimei nu au fost cunoscute decât după dezvăluirile generalului amintit, strânse într'o carte de excepţie (Pavel Sudoplatov - Anatoli Sudoplatov, *"Missions spécials - mémoires du maître-espion sovietique Pavel Sudoplatov"* - Ed. du Seuil, Paris, 1994). Valul mediatic stârnit, pe plan internaţional, de uciderea lui Troţki a fost imens - şi nu în favoarea lui Stalin şi a instrumentelor sale. Este un motiv foarte solid pentru ca NKVD (devenit ceva mai târziu KGB) să prefere o armă la fel de eficace ca pumnalul sau glonţul, însă discretă şi silenţioasă: otrava.

Călăul în halat alb

Toată lumea a auzit despre medicul-criminal Mengel *"diavolul dela Auschwitz"*. De existenţa doctorului Grigorici Moiseievici Mairanovschi, directorul Laboratorului de cercetări toxicologice al Ministerului Securităţii Statului, nu ştiau decât Stalin, ministrul Abakumov şi câţiva înalţi responsabili ai spionajului sovietic printre care Sudoplatov. Una dintre victimele lui Mairanovschi, relatează generalul, a fost A. Şumski, ex-şef al naţionaliştilor ucraineni, eliberat din închisoare fiindcă paralizase şi internat la un spital din Sorcitov, în postura de *"exilat interior"*. Bănuit de Hruşciov, atunci prim-secretar al C.C. al P.C. ucrainean, că ar întreţine relaţii secrete cu naţionaliştii din exil, Şumski i-a scris lui Stalin, cerând imperios autorizaţia de a reveni în Ucraina. Misiva a echivalat cu condamnarea la moarte. Sub pretextul unui consult, medicul i-a injectat o doză mortală de otravă, calculată încât să dea impresia unui deces din cauze naturale: criză cardiacă.

Înaltul prelat trebuia să moară: "Bate-voi păstorul..."

Mult mai spectaculoasă este istoria anihilării ierarhiei greco-catolice din Ucraina. În 1947, Iosif Grigulevici *"ambasador"* al statului Costa-Rica la Vatican şi agent secret al NKVD, şi-a anunţat şefii că Sfântul Scaun este hotărît să adopte o atitudine extrem de critică, ostilă chiar, faţă de URSS ale cărei autorităţi persecutau pe faţă Biserica Unită ucraineană, extrem de puternică. În plus, erau invocate asigurările pe care guvernul sovietic i le dăduse lui Roosevelt, încă înainte de Yalta, privind libertatea cultelor. Imediat după informarea lui Stalin şi Molotov, Hruşciov a fost pus în temă. Prima lui mişcare a fost de a-i înştiinţa pe Stalin şi Abakumov despre pretinse legături ale Arhiepiscopului uniat Romja cu naţionaliştii lui Bandera. A doua - de a-l pune pe şeful NKVD Ucrainean, Savcenco, de a-i *"aranja"* lui Romja un accident de maşină. Zis şi făcut, numai că prelatul s'a ales doar cu câteva fracturi în loc să moară, cum hotărise Nikita Sergheievici! Internat la spitalul dela Ujgorod, în Ucraina Subcarpatică, arhiepiscopul a fost pus sub observaţie pentru a i se stabili *"contactele"*. Sudoplatov era de 15 zile la Ujgorod, în misiune de filaj. *"Abakumov mi-a telefonat ca să mă anunţe că Mairanovschi avea să sosească cu Savcenko, cu trenul, peste o săptămână: era însărcinat să-l lichideze pe Romja. Stalin căzuse de acord cu Hruşciov: venise momentul să se cureţe <cuibul de teroriştiinstalat de Vatican la Ujgorod>. La sosire, cei doi mi-au povestit că tovarăşul Hruşciov îi primise în vagonul său personal, în gara Kiev, le dăduse ordine precise şi le urase noroc în îndeplinirea misiunii... Mairanovschi i-a dat unei fete recrutate de MGB local, folosită ca infirmieră la spital, o fiolă de curara pe care aceasta i-a injectat-o arhiepiscopului"*.

În realitate, spune Sudoplatov, din partea prelatului nu exista pericol. Hruşciov a pus totul la cale pentru a-şi ascunde nepriceperea în administrarea treburilor politice. Chiar dacă la o scară incomparabil mai redusă, Hruşciov este ca şi Stalin, un criminal. La scurtă vreme după evenimentele descrise Biserica Unită ucraineană a fost desfiinţată. În 1948 şi cea din România a avut aceeaşi soartă, cu urmările cunoscute: asasinate, procese înscenate, prigoană ca pe timpul persecuţiilor dela începuturile creştinismului.

Dezvăluirile misterului dispariţiei lui Wallenberg

Raul Wallenberg diplomatul suedez care a salvat, în Ungaria, mii de Evrei, este celebru. Celebru pentru acţiunea sa umanitară dar şi pentrucă, în pofida oricărei logici, Sovieticii l-au arestat la Budapesta, l-au dus la faimoasa Lubianka, sediul central al Securităţii sovietice, unde şefii spionajului au încercat să-l recruteze ca agent de influenţă, după care a dispărut în întunericul Gulagului. Multă vreme s'a crezut că a pierit într'un lagăr pierdut în pustietatea Marelui Nord. Conform unor mărturii ale memorialiştilor detenţiei, Wallenberg ar fi fost văzut în puşcăriile siberiene - fără alte precizări. În 1964, Hruşciov, în vizită la Stockholm, a fost rugat de premierul Tage Erlander, să dea detalii precise despre soarta diplomatului. Burduhănosul succesor al lui Stalin a făcut o criză de nervi şi a ameninţat cu plecarea acasă. În 1957, guvernul dela Moscova anunţase că Suedezul a fost arestat ilegal de către Abakumov (executat între timp) şi murise în urma unei crize cardiace. Gorbaciov a ordonat, în 1991, să se facă lumină - dar dosarul *"Wallenberg"* dispăruse. Sovieticii, remarcă Sudoplatov (foarte bine plasat ca să cunoască secrete pe care nici măcar secretarii C.C. al PCUS nu le ştiau) au depus, în cazul diplomatului suedez, ca să ascundă adevărul, eforturi similare cu cele făcute ca să ascundă atrocităţile cunoscute sub numele *"Katyn"* - uciderea a 11.000 de ofiţeri polonezi într'o pădure de lângă Smolensk, cu câte un glonţ în ceafă (numărul exact al tuturor militarilor polonezi ucişi, ca prizonieri de NKVD este de 21.857!). După aproape 50 de ani, Sudoplatov revelă faptele în toată grozăvia lor. Neputând să-l transforme ca agent, Sovieticii au decis să fie lichidat. Ordinul a fost dat de Molotov - care supervizase serviciile secrete. I s'a raliat Vâşinski, cel de tristă memorie pentru Români. Este imposibil ca Stalin să nu fi ştiut: la 15 Iunie 1946, ambasadorul suedez Söderblom îi ceruse să facă lumină în *"cazul Wallenberg"*. Succesiunea faptelor: la 18.05.47, Molotov îi ordonă lui Abakumov să propună cum să fie lichidat Suedezul, posibil martor jenant în viitor; la 17.07.47, Wallenberg moare (colonelul dr. Smoltov dela Lubianka raportează că Suedezul a suferit *"un infarct de miocard"* şi cere să i se indice numele autopsierului; i se ordonă să procedeze la incinerarea corpului ***fără autopsie***; la 18.08.47, Vâşinski îi comunică ambasadorului Söderblom că guvernul sovietic nu ştie nimic despre soarta Suedezului care, de altfel, nu a fost niciodată deţinut în URSS - *"fără îndoială, a pierit la Budapesta"*. În realitate - crede Sudoplatov, după mărturia unor ofiţeri ai KGB - Wallenberg a suferit interogatorii brutale la închisoarea Lafortovo, apoi a fost transferat la Lubianka, în blocul 2, în spatele căruia se afla Laboratorul de toxicologie *("Labo X")*, condus de Grigori Moiseievici Mairanovski, biolog eminent care studiase acţiunea gazelor letale şi a otrăvurilor în tratamentul tumorilor maligne.

"În 1937 echipa de cercetători dela Institutul de biochimie dirijată de Mairanovschi a trecut sub autoritatea NKVD, afirmă Sudoplatov. *(...) În paralel cu cercetarea, Mairanovschi era însărcinat cu executarea anumitor sentinţe de condamnare la moarte (...) Între 1937-1947, el şi subordonaţii săi au primit ordinul de a realiza anumite lichidări secrete prin diverse otrăvuri (...) Fără îndoială Wallenberg a fost dus în celula ultrasecretă <speţialnaia laboratornaia kamera>... locul era plasat sub responsabilitatea directă a lui Mairanovschi. Ipoteza cea mai plauzibilă pe care pot s'o propun e că Walldenberg a fost omorit de Mairanovschi care i-a injectat, conform ordinelor primite, o doză de otravă sub pretextul administrării unui tratamenmt medical"*. Deţinerea Suedezului în acea celulă specială este un fapt stabilit cu exactitate. Ipoteza generalului este întărită de interzicerea autopsiei direct de către ministrul Securităţii şi de imediata incinerare.

Dela Vladimir Ilici citire

Înainte de a fi, el însuşi, încarcerat timp de 10 ani, Mairanovschi sub acuzaţia de *"complot sionist"* sistemele totalitare îşi devorează instrumentele! Mairanovschi a fost folosit la asasinarea comunistului american Isaac Oggins, agent al Comintern-ului şi NKVD în China. Arestat după război, soţia sa a determinat ambasada SUA la Moscova să ceară eliberarea lui Oggins. De frica dezvăluirilor privind Gulagul, Stalin şi Molotov au ordonat să fie lichidat. Mairanovschi i-a injectat otrava iar serviciul condus de Sudoplatov a organizat înmormântarea într'un cimitir evreiesc, la 300 km de Moscova.

"Când îmi reamintesc acel episod, încerc regrete pentru Oggins dar, în anii aceia de <război rece> nu ne păsa de metodele folosite pentru a-i elimina pe cei ce ştiau prea multe", spune generalul. Cear mai fi de adăugat? Poate faptul că tot el spune că ultrasecretul *"Labo X"* a fost creat din ordinul lui Lenin...

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182
www.cuvantulromanesc/publicitate

CITIŢI
ŞI RĂSPÂNDIŢI
ACEST ZIAR

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei, pot depune banii în valută naţională la contul

Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"
2511. 1 - 10297. 1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:
Oficiul Poştal nr. 23, C.P. Nr. 9. Sector 6, Bucureşti
TEL: 746 46 59

Aripi frânte

În memoria cpt. Aviator ALEXANDRU ŞERBĂNESCU
(Comador postmortem)

George GEORGESCU

În cumplitele încleştări ale celui de-al Doilea Război Mondial, temerara aviaţie română s'a acoperit de glorie în acţiunile de susţinere a trupelor angajate pentru reîntregirea ţării, cât şi în cele împotriva aviaţiei anglo-americane care bombardau teritoriul României. În toate misiunile aeriene la care au participat, aviatorii noştri au demonstrat dragostea nemărginită pentru pământul strămoşesc cât şi înalta şcoală şi măiestrie cu care au manevrat aparatele de zbor, dând o lecţie de pilotaj celor care au încălcat fruntariile aeriene ale ţării noastre. Din păcate, unii dintre cei mai buni aviatori români şi-au frânt aripile în luptele pentru apărarea meleagurilor moştenite din străbuni. Răsfoind însemnările de front ale comandorului aviator (R) Florian Buchiu din perioada acelor lupte la care a participat cu gradul de Loc. av. (R), voi reconstitui episodul dramatic în care a fost doborît asul aviaticii noastre de vânătoare Cpt. Alexandru Şerbănescu, precum şi situaţia inedită în care aviatorii români au fost nevoiţi de împrejurări să angajeze lupte la sol ca infanterişti.

După prăbuşirea frontului dela Stalingrad unde trupele sovietice au dezlănţuit o puternică contraofensivă, situaţia devenise deosebit de grea pentru trupele române şi germane care s'au văzut încercuite într'un cleşte de foc şi nu au mai putut fi aprovizionate cu muniţii, carburanţi şi alimente. Încercările de depresurare nu au fost încununate de succes, mulţi soldaţi pierzându-şi viaţa în încercarea de a se salva, agăţându-se de planurile puţinelor avioane care reuşeau să decoleze. Luptele purtate pentru cucerirea oraşului Stalingrad s'au soldat cu mari pierderi în oameni şi material de război de partea trupelor noastre, în timp ce armatele sovietice aprovizionate şi înarmate puternic de către aliaţii lor occidentali ajunseseră la graniţa României. În acelaşi timp aviaţia americană bombarda masiv ziua obiectivele militare şi civile, iar bombardierele britanice atacau noaptea, folosindu-se bombe incendiare şi explozive. Uriaşele bombardiere veneau în valuri succesive la mare înălţime, atât pentru evitarea întâlnirii cu avioanele noastre de vânătoare care le pricinuiau pierderi grele, cât şi pentru a nu fi lovite de tirul artileriei antiaeriene. În felul acesta ţintele lor erau atinse cu precizie, înregistrându-se un mare de număr de victime în rândul populaţiei civile, spitale, şcoli, biserici şi locuinţe rase de pe suprafaţa pământului. Sondele petrolifere de pe Valea Prahovei, noduri de cale ferată, fabrici şi uzine, toate au fost ţinta bombardamentelor infernale care urmăreau distrugerea economiei noastre de război cât şi demoralizarea populaţiei civile. Situaţia României devenise în acele zile dramatică, dezastrul fiind iminent.

Încă din anul 1943 se căuta o cale de ieşire din acest război distrugător, scop pentru care au fost însărcinaţi diplomaţii acreditaţi la Ankara şi Cairo să iniţieze convorbiri cu reprezentanţii anglo-americani, iar în Finlanda cu cei sovietici pentru semnarea unui acord de pace. Aceste convorbiri nu au fost însă finalizate din cauza tergiversării lor atât de către reprezentanţii aliaţilor cât şi de către Sovietici, neputându-se ajunge la o înţelegere care să satisfacă toate părţile beligerante.

Cu numai câteva zile înaintea semnării Armistiţiului de încetare a luptelor, la data de 18 August 1944, şapte mari formaţiuni de *"Fortăreţe Zburătoare"* americane însoţite de aparate de vânătoare *"Mustang"* şi *"Lightning"* însumând peste 800 de aparate, au intrat în spaţiul aerian al ţării noastre, îndreptându-se spre Ploieşti. A fost ultimul atac aerian al aviaţiei de bombardament aerian împotriva României în cel de-al Doilea Război Mondial. Contra acelei gigantice forţe aeriene care lansa *"covoare"* de bombe şi făcea pârâpăd la sol au fost trimise 25 avioane româneşti de vânătoare dintre care 21 s'au întors la bază, 3 fiind lovite dar reuşind să aterizeze forţat, unul singur fiind doborît. Din nefericire acesta era al celui mai de seamă pilot al aviaţiei noastre de vânătoare, Alexandru Şerbănescu, comandantul Grupului 9 Vânătoare *"omul care polariza în jurul lui toate energiile"*, cum îl descrie camaradul său de arme Lt. Dobran. În acea luptă inegală Căpitanul Şerbănescu intenţionase să doboare din consideraţii strategice avionul din capul formaţiei atacatoare care dirija atacul, pentru a deregla astfel înaintarea uriaşei forţe aeriene inamice. Era unul dintre ofiţerii noştri de elită, dotat cu calităţi fizice şi morale deosebite, având o mare experienţă şi capacitate de efort. Poseda brevetul de Cavaler al Ordinului *"Mihai Viteazul"* şi al *"Virtuţii Aeronautice cu Spade"* precum şi al multor alte ordine şi medalii. Până la data dispariţiei sale efectuase 590 de misiuni de luptă susţinând 235 angajamente aeriene în cursul cărora doborîse 47 de avioane inamice. A fost una dintre cele mai grele pierderi suferite de aviaţa noastră militară, pierdere care a îndoliat Forţele Aeriene Române. Pentru meritele lui deosebite în luptele la care a participat demonstrând un curaj ieşit din comun, a fost înaintat la gradul de Lt. Comandor.

La ordinul primit prin radio de a nu se angaja în lupta împotriva unei formaţiuni de avioane inamice atât de numeroase, el a răspuns: *"Nu pot! Sunt deja angajat în luptă cu Mustanguri"*. Acestea au fost ultimele lui cuvinte, după care legătura radio care în acea zi nu funcţionase în condiţii optime s'a întrerupt, el nemaiputând auzi instrucţiunile: *"Viraţi, D-le Căpitan!"*. Şi chiar dacă ar fi auzit, nu era în firea lui să evite înfruntarea avioanelor inamice atacatoare. În mod absolut sigur a luat conştient pe cont propriu acea acţiune deosebit de riscantă. Lt. Dobran care i-a fost coechipier şi l-a însoţit în multe acţiuni de luptă, participant la acea bătălie aeriană, scrie în *"Jurnalul"* său la data de 18 August 1944: *"Sunt dezorientat şi am sufletul greu. A căzut o stea! A căzut din înălţimi un titan fulgerat. A fost deajuns străfulgerarea unei clipe pentru a se scrie un destin"*. Cuvinte patetice prin care prietenul şi camaradul de luptă ce asistase la acea tragedie îşi arăta tristeţea pentru moartea unui adevărat erou, pe care l-a căutat mai apoi şi l-a găsit pe frumoasa Vale a Buzăului unde căzuse ca un vultur cu aripile frânte pe un povârniş de stâncă în apropierea localităţii sale natale, într'un peisaj bucolic în care *"femeile spălau rufe la râu şi le întindeau pe iarbă la soare în covoare multicolore de ţesături"*. Viaţa îşi urma în mod firesc cursul, insensibilă la marile tragedii umane.

În acest timp în ţară se derulau evenimente care aveau să schimbe orientarea României în război şi viitorul ei socio-politic. Începând cu data de 21 August 1944, posturile de radio româneşti transmiteau la intervale scurte recomandarea ca ascultătorii să ţină aparatele deschise întrucât se va da un comunicat important, iar în ziua de 23 August 1944 acest comunicat a fost transmis pe toate lungimile de undă, în el aducându-se la cunoştinţa întregii naţiuni că între România pe de o parte şi URSS pe de altă parte s'a încheiat un armistiţiu şi că din acel moment luptele dintre cele două ţări au încetat.

Consecinţele armistiţiului nu au întârziat însă să apară, ele constituind un adevărat dezastru pentru populaţia şi economia ţării noastre şi aşa secătuită de război. Întreaga armată română aflată pe frontul din Moldova a fost luată prizonieră de Sovietici, mulţi ofiţeri fiind impuşcaţi pe loc, vapoarele militare din portul Constanţa cât şi cele aflate pe braţele Dunării au fost rechiziţionate, iar echipajele lor arestate. Pe măsura înaintării trupelor ruseşti *"eliberatoare"* în interiorul ţării, crimele, jafurile şi violurile luau proporţii înspăimântătoare atât la sate cât şi la oraşe, oamenii îngroziţi luând calea codrului.

În acelaşi timp trupele armatei germane care se aflau pe teritoriul României au respins oferta Ministerului Apărării Naţionale de a se retrage în mod paşnic, declanşând o puternică ofensivă împotriva armatei noastre. În ziua de 25 August 1944 două formaţiuni de avioane germane *"Heinkel 111"* şi *"Stukas"* au trecut la represalii lansând în picaj bombe asupra Palatului Regal, a Ateneului Român şi a altor câteva obiective culturale. Împotriva lor s'au ridicat renumiţii aviatori cpt. Băzu Cantacuzino şi lt. Ion Dobran care au doborît câteva dintre ele, pe celelalte punându-le pe fugă. Diviziile române păstrate în rezervă au intrat imediat în luptă echipate cu armament modern, aviaţia aducându-şi contribuţia la anihilarea trupelor germane aflate pe teritoriul României, o parte din acestea prădându-se iar altă parte retrăgându-se înspre Ungaria.

Într'una din ultimile zile ale lunii August 1944, un avion german *"Gigant"* cu 6 motoare venind din Iugoslavia cu trupe *"comandos"* care se îndrepta spre Valea Prahovei în scop de represalii, a fost interceptat de avionul românesc de vânătoare *"Me 109 G"* pilotat de cpt. av. Dan Scurtu care l-a forţat să aterizeze după o luptă aeriană deasupra comunei Produleşti, aparatul german având două motoare în flăcări şi unul dintre piloţi şi un mitralior ucişi. După încendierea avionului *"Gigant"*, tot echipajul german s'a refugiat în pădurea Coanda, iar întregul personal al Escadrilei române format din piloţi, mitraliori, mecanici şi tehnicieni au primit ordin să ia armamentul din dotare şi să atace comandoul german ascuns în pădure, blocându-i plecarea până la sosirea trupelor de infanterie. Aviatorii, dintre care făcea parte şi lt. Florian Buchiu, au luat fiecare câte o armă şi câte 10 încărcătoare şi, sub comanda cpt. Ion Gorănescu care i-a împărţit în 10 echipe a câte 5 oameni au pornit spre liziera pădurii unde avionul german mai fumega încă. S'a ordonat ca între echipe să se păstreze o distanţă de 20-30 de metri iar între componenţii echipelor câte 2-3 metri şi să se folosească orice denivelare de teren sau arbore ce putea fi folosit ca adăpost împotriva gloanţelor inamicului, iar pe teren descoperit să se înainteze numai târîndu-se pe coate şi genunchi.

Liniştea pădurii amplifica la maximum tensiunea nervoasă şi încordarea aviatorilor noştri care erau o pradă uşoară pentru comandoul german înarmat până în dinţi şi în plus pregătiţi special pentru lupte de gherilă. Ordinul era însă ordin şi preciza că soldaţii germani se îndreaptă înspre aerodromul din apropiere pentru a incendia avioanele româneşti. După ce au străbătut o mică distanţă prin salturi dela un copac la altul depăşind o poeniţă, ostaşii noştri au tras încontinuu golind încărcătoarele. Inamicul era însă nevăzut. La o nouă comandă de atac, serg. TR. Trâmbiţaş în vârstă de numai 21 de ani, care se afla în stânga lt. Buchiu nu s'a mai ridicat dela pământ deoarece un glonţ îi străbătuse capul şi murise instantaneu, iar adj. şef Moise era uşor rănit la umăr.

Între timp a sosit o unitate de grăniceri înarmaţi cu pistoale mitralieră şi grenade care au înconjurat pădurea strângând cercul în jurul comandoului german cu care a angajat o luptă ce s'a soldat cu morţi şi răniţi din ambele părţi. Capturarea ostaşilor germani a prilejuit o scenă în care aviatorii noştri au dat dovadă de multă omenie faţă de prizonierii capturaţi care se rugau să nu fie împuşcaţi, arătând fotografiile soţiilor şi copiilor pe care îi aveau acasă. Li s'a răspuns, în limba lor, că ostaşii şi ofiţerii români nu sunt asasini şi respectă Convenţia internaţională referitoare la prizonierii de război.

În timp ce viteaza noastră armată susţinea lupte grele pe tot teritoriul României, armata roşie *"eliberatoare"* îşi continua ofensiva jafului şi a violurilor pe unde trecea. După semnarea Armistiţiului dela 23 August 1944, trupele române au continuat războiul pentru eliberarea Ardealului de Nord care fusese cedat Ungariei în urma Pactului Ribbentrop-Molotov, dar noul *"aliat"* rus avea o atitudine duşmănoasă faţă de ostaşii români în general şi faţă de aviaţia noastră militară în special, împuşcând mulţi piloţi pe care i-au găsit izolaţi. Soldaţii şi ofiţerii sovietici care se purtau în România ca într'o ţară ocupată au confiscat avioane, au luat cu forţa portharturile aviatorilor cu hărţile de zbor, revolverele şi ceasurile cronometre. Au dezarmat unităţi întregi pe care le-au trimis în lagărele lor de muncă sau în minele de plumb de unde mulţi nu s'au mai întors.

Consecinţele Armistiţiului au fost catastrofale pentru ţara noastră care a fost obligată să plătească un preţ enorm de mare în bunuri şi produse industriale drept despăgubiri de război, suportând în plus şi cheltuielile de întreţinere a trupelor ruseşti de ocupaţie, precum şi o conducere instalată în fruntea ţării complet aservită intereselor Moscovei. Servilismul acestora a fost atât de mare încât au pedepsit cu ani grei de închisoare piloţii reveniţi acasă după terminarea luptelor. Această tragedie a fost posibilă deoarece în înţelegerea dintre marile puteri învingătoare în cel de-al Doilea Război Mondial României i s'a refuzat statutul de ţară cobeligerantă, deşi a luptat până în Munţii Tatra, fiind oferită cadou aliatului cu stea roşie la chipiu drept recunoştinţă pentru ajutorul dat în obţinerea victoriei asura Germaniei, iar bolşevicii având mână liberă au tratat ţara noastră ca pe o ţară învinsă, cu toate consecinţele care au decurs.

Pentru acest motiv adevăraţii eroi ai neamului care au plătit cu viaţa dragostea pentru plaiurile natale nu şi-au găsit locul în paginile istoriei noastre, deoarece acest lucru ar fi deranjat noii stăpânitori ai Europei. După cum se ştie, Istoria este scrisă întotdeauna de învingători şi împotriva sentinţelor date de ei nu există un Tribunal unde se pot face recursuri în anulare. Rămâne doar amintirea acestor eroi întipărită în memoria afectivă a camarazilor de arme care au fost martorii sacrificiului lor suprem.

VITRINA CU CĂRŢI

POEZII DIN ÎNCHISORI — $ 20
Culegere de Zahu PANĂ

DIN ŢARA LUI CAIN — $ 20
de Dumitru PHILIP

ÎNAINTE ŞI DUPĂ DICTATUL DELA VIENA — $ 20
de Aurel S. MARINESCU

O CONTRIBUŢIE LA ISTORIA EXILULUI ROMÂNESC — $ 20
de Aurel S. MARINESCU

MĂ APLEC PESTE ANI — $ 20
de Aurel S. MARINESCU

ARMATA ROŞIE ÎN ROMÂNIA — $ 20
de Aurel S. MARINESCU

PITEŞTI, — $ 20
de Dumitru BACU

DIN LUPTELE TINERETULUI ROMÂN (1919-1939) — $ 15
culegere de texte

NĂZUINŢI ŞI DEZNĂDEJDI — $ 10
de Petru GHEORGHEONI

ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, DELA NAPOLEON LA STALIN — $ 20
de Nicolae CIACHIR

CĂLĂU ŞI DIPLOMAT, VIŞINSKI — $ 15
de Adrian GRIGOROPOL

ISTORIA RELAŢIILOR INTERNAŢIONALE — $ 20
dela Pacea Vestfalică (1648) până în contempornietate (1947)
de Nicolae CIACHIR

SÂNGELE TEMNIŢEI şi POEME — $ 15
de Radu GYR

804 ZILE ŞI NOPŢI ÎN LANŢURILE MORŢII — $ 25
de V.BLĂNARU-FLAMURĂ

ÎNTOARCEREA DIN INFERN VOL II (CRIMĂ ÎMPOTRIVA DEMNITĂŢII OMULUI) — $ 20
de Ion CÂRJĂ

POEZII ALESE şi ŞOIMII PESTE PRĂPASTIE — $ 10
de Nichifor CRAINIC

AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE — $ 10
de Nicolae DIMA

EXIL-OAMENI şi IDEI — $ 10
de S CONSTANTINESCU

FÂNTÂNA LUMINII, poezii — $ 10
de Dumitru ICHIM

CU ACUL PE SĂPUN, poezii — $ 10
de Zahu PANĂ

LA PORŢILE DISPERĂRII — $ 10
de Floria BAŢU-ICHIM

CĂRŢI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE OF SOVIET RULE — $ 20
by Alx. CREŢIANU

A HISTORY OF THE ROMANIANS from Roman times to the completion of unity. — $ 30
by R.W. SETON-WATSON

JOURNEY TO FREEDOM — $ 20
by Nicholas DIMA

THE ANTI-HUMANS (Piteşti) — $ 20
by D. BACU

RED HORIZONS — $ 20
by Ion Mihai PACEPA

PRISONER OF RED JUSTICE an account of ten years captivity in comunist Romania — $ 20
by Leonard KIRSCHEN

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIŢIEI

Puteţi procura cărţile de mai sus dela: Dl Tudor Murgoci, 39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. Canada N2B 1T1

"BINECUVÂNTATĂ FII, ÎNCHISOARE"

(Despre Nicoleta Grossu: omul şi filmul "Binecuvântată fii, închisoare"

În prefaţa D-nei Ana Blandiana la cartea ***"Binecuvântată fii închisoare"*** citim: *"...memoriile de închisoare se împart în două categorii, diametral opuse, chiar dacă relatează din punct de vedere epic aceleaşi fapte. Din perspectiva unora, închisoarea apare ca un loc al iubirii. Cartea Nicolei Valéry Grossu face parte, în mod evident, din această ultimă categorie. (...) **Pentru Nicole Valery-Grossu, închisoarea este spaţiul unde îl descoperă şi îl întâlneşte pe Dumnezeu - se** întâlneşte cu Dumnezeu, ar fi poate mai exact spus - într'un fel de-a dreptul miraculos, dacă la o asemenea intensitate a trăirii deosebirea dintre natural şi miracol ar mai avea vreo semnificaţie. **Astfel, primul sfert al cărţii - descrierea primelor trei luni de anchetă şi izolare - este jurnalul unei experienţe spirituale comparabile cu cele ale marilor mistici**, al unei **străluminări** petrecute la limita suportabilului şi a normalului, atât de orbitoare încât şterge contururile circumstanţiale. **De altfel, ceea ce singularizează această carte în seria memoriilor de închisoare, căreia totuşi îi aparţine, este tocmai strania ei capacitate de a fi o minuţioasă, extrem de obiectivă, aproape albă relatare şi, în acelaşi timp, o vibrantă, extatică mărturisire de credinţă şi rugăciune, desprinse cu desăvârşire din contingent (...)***

In orice caz - subliniază Ana Blandiana -, *cartea scrisă de Nicole Valéry-Grossu în limba franceză şi apărută în 1976, la editura pariziană Plon spune mult - chiar mai mult decât am fi fost, înainte de lectura ei, dispuşi să acceptăm în registrul logicii noastre obişnuite - despre această concentrare a puterilor sufleteşti care este definiţia credinţei. (...) Căci doctrina cristianică a iubirii, iertării şi întoarcerii celuilalt obraz nu presupune eludarea crimelor, ci puterea de a le cunoaşte şi de a-ţi fi milă de cel ce le săvârşeşte. Fericirea care picură din fiecare rând al acestei mărturisiri (un adevărat <jurnal al fericirii> **avant la lettre**) demonstrează că nenorocit cu adevărat nu este cel ce îndură răul, ci acela care - fără măcar să înţeleagă - îl face..."*

Din partea celor care au cunoscut-o în închisoare:

• **Carmen Mureşanu:** - *"În toamna anului 1951 am cunoscut-o pe Coleta. Mă găseam la km.4, colonia, mai precis, lagărul de muncă Saligny, care făcea parte din organizaţia Canalului Dunărea-Marea Neagră, de tristă amintire. În transportul de deţinute venind dela Mislea, se găsea şi Coleta cu care, din prima clipă, ne-am înţeles. Se bucura de o deosebită apreciere între colegele dela Mislea şi avea, în scurtă vreme, să câştige simpatia deţinutelor dela Saligny. Fire deschisă şi prietenoasă, cu zâmbetul ei plin de bunătate, accepta orice muncă istovitoare la care eram supuse, încercând să ne încurajeze şi să ne întărească credinţa. De nenumărate ori am văzut-o muncind pentru cele mai slabe, care nu-şi puteau îndeplini norma ce ne era impusă. Sinceră şi cinstită în credinţa ei, fără urme de bigotism, ne vorbea despre puterea rugăciunii şi cum reuşeşte, graţie ei, să înfrunte cumplitele interogatorii la care a fost supusă în timpul anchetei. Plină de curaj, îşi mărturisea convingerile religioase şi politice. Cu ocazia unei inspecţii făcute de organele Ministerului de Interne, când am fost întrebate dacă ştim pentru ce suntem deţinute, Coleta, plină de curaj, şi-a mărturisit apartenenţa la P.N.Ţ. Şi şi-a asumat convingerea ei politică (...) Cei peste 4 ani petrecuţi în închisoare şi diverse lagăre de muncă au schimbat-o spiritual, spre a deveni utilă celorlalţi; au învăţat-o răbdarea, valoarea sacrificiului pentru aproapele său şi să nu cunoască ura faţă de cei ce o torturaseră, ci, din contră, să practice iertarea..."*

• **Marina Stolojan:** - *"Pe cât pot să-mi aduc aminte, am cunoscut-o pe Coleta la penitenciarul dela Ghencea, unde am fost puţin timp împreună. Aveam, pe vremea aceea, 17 ani. Gândindu-mă la ea, am certitudinea că aparţinea categoriei adevăratelor deţinute politice. Admirabilă personalitate, disprefuind pericolul, ajuta pe cât putea, acelor femei tinere, bătrâne, ţărănci, muncitoare, bolnave sau sănătoase. Coleta se angajase pentru toate celelalte şi pentru tot. Adolescenta de atunci îşi aminteşte noblefea şi dăruirea cu care îi ajuta pe cei neputincioşi. Nu pot încheia aceste rânduri, fără a aduce omagiu acestui om de excepţie..."*

• **Oana Orlea** (respectiv **Marioana Cantacuzino**): - *"Mi-amintesc de figura Coletei Bruteanu. Palidă, cu ochii calzi, cu un zâmbet ce-i dezvelea îndată dinţii din faţă. O văd la Ghencea, marele centru de triaj pentru deţinutele condamnate administrativ. Era în 1952. (...) Cu barăcile ei de două sute cincizeci, trei sute de deţinute, dela neveste de miniştri sau femei dela ţară, ţigănci ghicitoare, intelectuale şi prostituate, măicuţe şi maici superioare, Ghencea a rămas în amintirea mea, aşa cum am perceput-o atunci (încă nu împlinisem 17 ani), un bâlci al cruzimii şi totodată un infern grotesc. Şi în tot acest balamuc regizat de spaimă, frig şi foame, Colette Bruteanu a navigat până la mine. **Mi-a fost înger păzitor, discret şi, mai ales, învestit cu o imensă îngăduinţă pentru tinereţea mea cu tendinţe donquişoteşti şi judecăţi tranşante.** (...) După Ghencea, Colette a fost trimisă la Târgşor, unde am regăsit-o după câteva luni de munca câmpului la Pipera. Ne vedeam ceva mai rar, din pricina muncii extenuante. Colette slăbise, i se înfundaseră ochii în orbite, cred că nici nu-mi dădeam seama cât de greu îi era. Nu se plângea niciodată..."*

Din partea celor care i-au admirat spiritualitatea trăirii:

• **Ernest Verzea:** - *"Nicole Valéry! Ce sublim exemplu de reacţie la cutremurătoarele maltratări psihofizice pentru toţi cei asupriţi în temniţe, nevinovaţi... Ea i-a iertat din capul locului pe schingiuitorii ei, atribuindu-le o totală inconştienţă în săvârşirea nenumăratelor lor fapte de inimaginabil diabolism. Să-i ierţi pe toţi cei care te strivesc fără cruţare, reprezintă o atitudine greu de înţeles, pentru obişnuita Noastră conştiinţă... Pentru Nicole Valéry, peste toate cele din preajma ei plutea doar mesagiul acestui sacru verset din fundamentala rugăciune formulată prin Cuvântul Intrupat: <...Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri>, verset care avea să devină cel mai puternic far al vieţii sale. Cum să nu admiri o făptură cu asemenea parametri spirituali? Pe Nicole Valéry o proiectează peste valurile existenţei cotidiene o biografie angelică, revelată dintre filele cărţii sale, asemenea unei voci mai mult decât răscolitoare: făcea parte din corul îngerilor. Cum să nu fi trecut prin temniţe cu puteri proprii ca nimeni altul, când cugetul ei era plin de clocotul purificării? Cu asemenea articulaţii psihice ea a scris una dintre cele mai vii cărţi ale contemporaneităţii: **"Binecuvântată fii, închisoare!"**, pentru care şi-a atras o preţuire mondială, dat fiind că reprezintă un adevărat imn al celei mai pure iubiri pe care cugetul uman a ajuns să o afle. E jurnalul stabilirii unei robuste credinţe în Ajutorul divin şi, astfel, realizarea unui calm invincibil, mai presus de orice imixtiune factologic umană. Nicole Valéry mărturiseşte de altfel răspicat: <Ideea că Dumnezeu Însuşi se îngrijea de mine îmi era atât de scumpă, gândul că El mă adusese aici pentru a mă învăţa regretul şi uşurarea iertării totale, mă facea să doresc a nu fi eliberată, deoarece socoteam că îmi rămăsese încă mult de învăţat şi de înfăptuit..."*

• **Pan M. Vizirescu:** - *"Puţine reprezentante ale făpturii şi autenticităţii noastre puteau sta alături de Nicole-Valéry Grossu. Purtată prin puşcării cu noblefea firii sale delicate, supusă la torturile aplaudate de Occident, le-a suportat cu tăria credinţei în spiritul martirajului creştin. Iluminată de minunile ce s'au săvârşit cu dânsa, în care a binecuvântat închisoarea ce i-a fost dată ca o poartă deschisă în singurul mod de a-L putea urma pe Iisus. Ceva mai frumos şi mai sublim nu s'a scris de vreo femeie în zilele noastre..."*

• **Cicerone Ioniţoiu** (autorul cărţii ***"Nicole Valéry Grossu - o lumină în bezna Exilului românesc"***): *"Nicolette-Valéry a fost un semn al Binelui, în această lume tulburată de răi şi de rele; şi, după cum în temniţă şi-a antrenat colegele de suferinţă spre o ascensiune morală, tot aşa, din veşnicia spre care a cutezat întotdeauna prin faptele sale, rămâne un exemplu luminos pe drumul dăruirii de azi pentru a câştiga viaţa de mâine..."*

• **Adriana Georgescu:** - *"Sunt atât de zdrobită sufleteşte, aflând vestea tragică a plecării dintre noi a iubitei mele Colette. Prietenia mea cu ea era sfântă. Ştiu că toate vorbele sunt deşarte în această tragedie, şi toţi prietenii ce-au iubit-o o plâng şi o regretă. Mă rog lui Dumnezeu să odihnească în pace sufletul prietenei mele cele mai bune. Îmi închipui cât de pustie îţi este viaţa fără Colette. Eu sunt extrem de şocată şi profund îndurerată prin dispariţia ei."*

• **Preot Iacob Goia:** - *"Cu toate încercările prin care a trecut - închisoare, lovituri de tot felul, suportate cu curaj şi demnitate -, Nicoleta Grossu a rămas un suflet palpitant de viaţă. Încrederea, optimismul şi veselia ce o însufleţeau îi veneau din trăirea profundă a credinţei. Intensitatea şi calitatea vieţii ei spirituale au făcut ca amărăciunea zilelor grele să nu-i cernească moralul; avea o inimă simţitoare ce irradia lumina de Sus..."*

• **Florica Anghelescu:** - *"Am fost prietenă intimă şi colegă de bancă în tot cursul inferior şi superior al liceului Ion Heliade Rădulescu, cu scumpa şi nepreţuita mea Coleta, de care am fost nedespărţită în toţi aceşti ani. Avea o fire nespus de blândă, de afectuoasă şi caldă cu toţi cei din jur, care o iubeau şi o apreciau pentru calităţile ei multiple, rar reunite la o singură persoană. Înzestrată cu o inteligenţă ieşită din comun, s'a situat în toţi anii liceului în fruntea fiecărei clase, de o modestie, delicateţe şi dăruire sufletească deosebită; era iubită şi apreciată atât de profesoare cât şi de colegele de clasă. Avea un zâmbet luminos, cuceritor şi o privire caldă care se reflecta pe chipul ei frumos şi te făcea să ţi-o apropii fără nici o reţinere, gata oricând să spună o vorbă bună şi încurajatoare... Plecarea ei dintre noi lasă în sufletele celor care au cunoscut-o şi preţuit-o o nepieritoare amintire."*

• **Dr. Acad. C-tin Bălăceanu-Stolnici:** *"Epitropia noastră are marea satisfacţie spirituală de a găzdui, în această catedrală voievodală adunarea noastră, a celor care am venit aici să ne rugăm pentru sufletul Coletei Grossu.*

Întâmplarea a făcut ca familia mea să o cunoască foarte bine, şi întâmplarea a făcut ca să am prilejul să iau contact, astfel, cu una din cele mai remarcabile persoane ale ortodoxiei noastre. Coleta Grossu a fost şi o martiră a ideilor sale, fiindcă a suferit ani de zile în închisorile şi lagărele noastre comuniste, atee. Dar ceea ce este important este că nu şi-a pierdut entuziasmul. Şi am văzut-o activând, împreună cu Dl. Grossu, acolo, departe, în pribegie, în spiritul unei viziuni filantropice extrem de interesante... Mulţi oameni au profitat de pe urma generozităţii sale. Iar prin asociaţia creştină de ajutorare a Bisericii Tăcerii a făcut cunoscute în lumea vestică suferinţele pe care bisericile noastre le aveau aici, sub regim comunist... Toate aceste lucruri fac ca D-na Coleta Grossu să se detaşeze într'un mod luminos de noi ceilalţi, şi să fie un exemplu pe care ar trebui să-l urmăm cu toţii..."

Mărturisirea Nicoletei-Valeria Grossu

• *"Ideal ar fi ca oamenii să se apropie de Dumnezeu în momente de bucurie, de satisfacţie, spre a-I aduce laudă şi mulţumire pentru tot ce a sădit frumos şi nobil în sufletul omenesc, pentru splendorile naturii, pentru grija ce-a avut-o faţă de creaturile Sale. Dar dacă acest act de recunoştinţă faţă de Dumnezeu nu se oficiază în clipele de linişte, de pace, de mulţumire, şi dacă El încearcă să cheme pe cineva, punându-l într'o circumstanţă dură de viaţă (fie prin vreo boală grea, fie prin dispariţia unei fiinţe dragi sau, cum a fost cazul meu şi-al lui Sergiu, prin pierderea totală a libertăţii şi prin trecerea prin tot cortegiul de teroare şi cruzime), aceasta o face Domnul ca să rămânem convinşi că El loveşte când iubeşte pe cineva şi-l vrea cu tot dinadinsul pentru Sine; că El primeşte pe orice suflet zdrobit de durere şi de remuşcări; că nu izgoneşte pe nici unul din cei care, deşi copleşiţi de păcate, se întorc la El, cer iertare pentru un trecut plin de nimicnicie şi se hotărăsc pentru o viaţă nouă cu El şi pentru El..."*

Un "film-datorie" al cinematografiei româneşti

În revista ***Cinema***, Octombrie 2002, Laurenţiu Damian scrie: ***"La binecuvântată fii, închisoare!*** *am trăit o experienţă dincolo de limita suportabilului, declara Maria Ploae pentru revista* ***Cinema***. *Să nu uităm, este o detenţie într'o închisoare de femei. În acelaşi timp, personajul e foarte aproape de sufletul meu. Spre deosebire de celelalte creaţii ale mele, aici problema este tocmai relaţia între această femeie şi Dumnezeu. A fost o mare răspundere. Nicole Valéry Grossu a fost o sfântă. A făcut numai bine. Şi în închisoare, şi în libertate. Bunătatea nu o poţi juca. Trebue să o trăieşti. Nu m'am temut de tortură, cât de redarea acelei lumini interioare pe care o simţeam la personaj... Eu il consider cel mai important film din cariera mea. Un* ***film-datorie***... *Cine va vedea acest film va înţelege că atunci când eşti părăsit de toată lumea, îţi rămâne credinţa în Dumnezeu. Reazem şi salvare! Surprinzător, filmul este foarte tonic".* Iar ca o concluzie a rămânerii întru scop a filmului, regizorul Nicolae Mărgineanu e convins de faptul că *"dacă acest film va trezi la credinţă pe cel ce nu o are şi il va întări pe cel ce o are, înseamnă că Nicole a reuşit..."*

CRONICI LITERARE

Un roman istoric

DIN ŢARA MOŢILOR PÂNĂ LA LAS VEGAS, ORI "DRUMUL MEU" DE EMIL G. ONEŢ

George BĂJENARU

• Om de ştiinţă, cu frică de Dumnezeu şi fără frică de tiranie, doctorul în micro-biologie, Emil G. Oneţ, face o publicistică de bun simţ, obsedat de valorile morale şi culturale româneşti. • O conştiinţă de scriitor se reflectă cu maturitate, într'o carte de memorii, comentarii politice şi culturale, noutăţi ştiinţifice, poezii.

Tipărind cartea ***"Drumul meu"*** de Emil **G. Oneţ, *Casa Cărţii de Ştiinţă***, din Cluj-Napoca îşi onorează cititorii, oferindu-le, spre lectură, o experienţă de viaţă, ca o călătorie spre mântuire.

Cuprinzând scrieri publicistice şi poezii, apărute vreme de zece ani, (1991-2001) în presa românească din America, volumul ***"Drumul meu"*** completează în chip fericit, romanul autobiografic ***"În căutarea Libertăţii"*** şi adaugă noi trăsături la profilul moral şi de cultură al acestui înzestrat scriitor.

Om de ştiinţă cu frică de Dumnezeu şi fără frică de tiranie, doctorul în micro-biologie, Emil G. Oneţ, face o publicistică de bun simţ, obsedat la fiecare pas, de afirmarea valorilor româneşti, aşa cum le-a cunoscut, începând cu lumea de acasă, din Ţara Moţilor şi până la Las Vegas, unde a fondat Asociaţia culturală ***"Doina"***, a Românilor trăitori *"pe-un picior de plai"* american.

Cinstind valorile româneşti, autorul îşi cinsteşte părinţii, fraţii şi surorile, toţi dispăruţi, dedicându-le scrierile sale. Este un gest admirabil, creştinesc, amintind de una din cele zece porunci biblice: *"cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, pentru ca să ţi se lungească zilele în ţara, pe care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău"*.

Într'un eseu intitulat ***"Cui îi pasă"***, publicat în New-York Magazin (2 Oct. 1997), autorul declară: *"Eu însumi sunt un om credincios, cu frica lui Dumnezeu şi care crede în **cele zece porunci**, ca ghid suprem în comportamentul omului. Spun adesea că dacă fiecare dintre noi şi-ar axa faptele pe cele zece porunci, lumea asta ar fi incomparabil mai bună, mai lipsită de necazuri, de violenţe şi amărăciuni"*.

Întru completarea celor afirmate mai sus, pot spune că prin ceea ce scrie şi cum scrie, Emil G. Oneţ dovedeşte că nu şi-a făcut *"alţi Dumnezei la care să se fi închinat"* şi *"nu mărturiseşte strâmb"*, premisele şi demonstraţiile din eseurile sale, fiind pătrunse de setea de afirmare a adevărului, indiferent de conjunctura social-istorică, politică, culturală sau de relaţie umană, privită la scara macro sau micro-socială.

Structurată pe trei capitole (**I - Articole de ziar; II - Noutăţi ştiinţifice; III - Poezii**), cartea începe cu un studiu intitulat: ***"Dezastrul României de azi - Rădăcini şi realităţi"*** (*Micro Magazin*, New York, 1991). E vorba de o privire retrospectivă, asupra situaţiei politice, economice şi social-culturale a României din *"epoca de aur"* a dictaturii ceauşiste. În partea finală a studiului, autorul aduce o critică severă guvernanţilor, care au preluat puterea politică după revoluţia din 1989. Citim: *"Oricine a vizitat ţara după evenimentele din Decembrie 1989, şi-a putut da seama de imensa înşelătorie practicată de formaţiunile conducătoare ce s'au succedat. Mai trist este că o parte din populaţia ţării, continuă să se lase amăgită de vorbele goale (aceleaşi, auzite timp de mai bine de patruzeci de ani!) şi să acorde credit unor forţe, care, în mod vădit, sunt doar cu numele, altceva decât vechii comunişti, care folosesc aceleaşi mijloace, aceleaşi tertipuri propagandistice şi chiar aceleaşi limbaj anost, care a intoxicat auzul şi sufletele Românilor, atâta amar de vreme.*

Disperarea aproape generalizată, din inimile oamenilor de bună credinţă, tinde să creeze din nou o atmosferă de pasivitate şi neputinţă, care, contra-balansată de brutalitatea şi lipsa de scrupule a celor dela putere, explică întreaga situaţie de virtual haos, ce se poate sesiza la ora actuală în România".

Prima parte a cărţii, e presărată cu amintiri din lumea de acasă, din Ţara Moţilor, despre moţii din Valea Bistrii, cu frumuseţea lor sufletească şi obiceiurile lor creştine, despre colegii de şcoală şi de facultate, despre profesori memorabili prin profesionalismul şi dăruirea lor, formării de noi specialişti, despre arhetipuri de cultură românească, despre experienţa personală de refugiat şi despre Românii americani, despre conservarea valorilor spirituale moştenite, în condiţiile noi de viaţă din America. Sunt înserate, de asemenea, unele impresii de călătorie din România anilor 1990. Capacitatea de a pătrunde esenţa fenomenelor şi a întâmplărilor, oralitatea stilului, descrierea cu detalii, prezentarea unor caractere şi trăsături umane de excepţie, harul de a reproduce atmosfera unor evenimente sau întâmplări surprinzătoare, folosind un limbaj adecvat, sunt calităţi ce se desprind din multe scrieri prezente în acest volum.

Un conservatorism etnic fondat pe principii de morală creştină, pare să fie trăsătura esenţială a scrierilor publicistice semnate de acest autor, cu excepţia celor ce abordează subiecte pur ştiinţifice.

Multe din scrierile publicate în primul capitol, nu sunt simple articole de serviciu, ticluite anume pentru ziar. Ele îmi par scurte povestiri, izvorîte din întâmplări reale, sedimentate multă vreme în subconştientul autorului, cândva martor ocular al acelor întâmplări. ***"Baciu' Cornel"*** este una din aceste povestiri. Cititorul ia cunoştinţă de un ţăran moţ din Valea Bistrii, cu înfăţişare robustă, înţelept şi generos, care în anii de după război este arestat în puterea nopţii şi în miezul unei petreceri de nuntă, pentru vina de a fi fost cel mai înstărit şi cel mai respectat om de prin partea locului. După mulţi ani baciu' Cornel s'a întors dela închisoare. *"Când l-am revăzut* - scrie autorul -, *nu-mi venea să-mi cred ochilor. Acel munte de om, zdravăn ca un brad, devenise o umbră..."*

"Drumul meu" este cartea unui Român, călător în lumea largă, împărtăşind, atât cât poate, din bogăţia inepuizabilă a sufletului românesc. Această bogăţie o apără autorul cu sfinţenie, bătându-se cu oricine întinează într'un fel sau altul, cu voie sau din interes, *"imaginea noastră"*, ca fiinţă distinctă nu prin urâţenie, ci prin frumuseţea ei, văzută ca un fericit adaos la *"corola de minuni"* a acestei planete. După vizionarea în Las Vegas a filmului ***"Stejarul"*** de **Lucian Pintilie**, autorul declară că a trăit *"una dintre cele mai dureroase experienţe"*, *"având sentimentul că ceva se prăbuşeşte în tot eşafodajul imaginii noastre printre Americani"*. Şocat, el scrie: *"O să vă întrebaţi, desigur, ce m'a impresionat atât de negativ în acest film, care în fond a fost regizat de un cineast de valoare, recunoscut nu numai în ţară, ci şi în străinătate. Nu contest capacităţile profesionale şi artistice ale lui Lucian Pintilie. Există atâţia alţii, competenţi şi chemaţi să o facă. Dar nu pot să nu mă întristez că un film ca acesta poate fi luat, la un moment dat, ca un eşalon de evaluare a noastră, a Românilor, în ochii comunităţilor în care trăim. Dela acţiune la limbaj, gestică şi comportare, întregul film a fost o selecţie de laturi negative ale Românilor de azi. Fiecare personaj în parte a reprezentat doar trăsături negative, care, percepute de un spectator neavizat, cum este Americanul, în cazul de faţă, conduc la formarea impresiei greşite, că acestea sunt trăsăturile dominante ale Românilor, că ei aşa se comportă în mod curent, ceea ce este departe de adevăr. Când un medic vorbeşte şi se comportă ca ultimul birjar, când preotul se bătăieşte la un loc cu securiştii, când profesorul de şcoală are o atitudine cel puţin dubioasă, când din tot filmul nu poţi alege un personaj pozitiv, sau cât de cât tipic pentru Românul care azi trăieşte pe acele meleaguri, atât de chinuit de evoluţia istoriei, atunci te întrebi, care este de fapt mesajul filmului? Când întregul text vorbit al filmului nu este decât un lung şir de înjurături şi expresii vulgare, când modul cum acţionează fiecare în parte îţi sugerează impresia unei promiscuităţi morale şi sociale, denotând o profundă criză şi descompunere spirituală, este normal să te întrebi ca spectator: <am avut nevoie de asta?> Că cele mai bine de patru decenii de guvernare comunistă au avut consecinţe nefaste asupra întregii infrastructuri din societatea românească şi asupra spiritului românesc, nu poate nimeni nega, dar de aici până a zugrăvi o frescă în care nu poţi găsi nimic ţinând de bunul simţ, decenţă şi moralitate spirituală, este o mare distanţă. Vizionând un asemenea film este normal ca spectatorul, care nu este Român, să-şi pună serioase semne de întrebare, cu privire la Românii, în general, ca oameni şi caractere"*.

Cartea *"Drumul meu"* incită apetitul de lectură şi prin aceea că în paginile ei pulsează viaţa atât de diferită a oamenilor, în general, şi a Românilor, în special, oriunde şi oricine ar fi devenit ei, pe planeta noastră. În această carte, ***"Fascinaţia Las Vegas-ului"*** se întâlneşte cu ***"Spiritul Aradului"***, iar impresiilor din România, li se adaugă altele, despre Europa şi America. Descrierea luminilor aduse de Sărbătorile Crăciunului din Munţii Apuseni, este urmată de descrierea unor ***"Jocuri de artificii la Las Vegas"***. Modelele umane şi umanismul modelelor româneşti răspândite în ţara lui George Washington şi Abraham Lincoln, sunt ţintele către care se îndreaptă publicistica doctorului Oneţ. Amintirea fostului său profesor, **Băieş**, dela ***Facultatea de medicină veterinară*** din Cluj, prilejuieşte prezentarea unui model uman de excepţie, în sensul cel mai pozitiv al cuvântului. Modelului *"Băieş"* dela Cluj, pare să-i corespundă în alte împrejurări şi la alte dimensiuni, modelul ***"Cacuci"*** din Las Vegas. Medicul chirurg, Cacuci, e prezentat ca *"un Român sufletist"* şi *"prietenul la nevoie"* al Românilor, în faţa căruia, *"toţi cei care-l cunosc, trebue să-şi scoată pălăria"*.

Şi dacă modelele citate şi altele asemănătoare s'au plămădit în focul de spiritualitate creştină de pe vatra românească din Carpaţi, există temeiuri să se afirme că fiinţa românească poate să se perpetueze prin ce are ea mai sfânt, sub raportul valorii umane, oriunde în lume. Ochiul de antropolog al publicistului Oneţ, descoperă într'o *"seară românească"* dela unul din casinourile din Las Vegas, modelul tânărului **Felix Danciu**, un nativ American, *"fiul lui Vasile şi Maria Danciu, ardeleni de pe lângă Dej, stabiliţi de mai bine de 20 de ani în America"*. Felix este student la ***Cornell University*** şi posesor a numeroase premii academice, membru al ***Orchestrei Simfonice civice*** din Las Vegas, un strălucit interpret la vioară al unor compoziţii de Ciprian Porumbescu. *"El a fost crescut în spiritul bunelor maniere şi al bunului simţ tradiţional românesc"*.

"Drumul meu" este o carte despre modelul existenţial românesc, înţeles ca o călătorie spre mântuire, iar autorul ei, un Român obsedat de cunoaşterea din interior a fiinţei româneşti, aflate într'o perpetuă devenire. Prezenţa autorului ca om de ştiinţă la sesiunile ştiinţifice anuale din România, este, pe lângă un scop în sine, un pretext de cercetare şi evaluare, în spirit critic a unui extraordinar proces de transformare a fiinţei româneşti, înfricoşate astăzi de propria exerienţă de viaţă. În articolul ***"Dansul profitorilor"*** autorul recurge la o incursiune în istorie, de unde rezultă că *"în condiţiile privaţiunilor materiale crescânde, la care a fost supus omul de rând, dela ţăran la muncitor sau intelectual, s'au imprimat în comportamentul lui anumite apucături, într'un fel explicabile, care rezultau din strădaniile de supravieţuire şi atingerea unor scopuri individuale sau familiale, indiferent prin ce mijloace"*. *"A apărut, în mod inevitabil, tagma profitorilor, conştienţi că pot beneficia de avantajele materiale, doar atâta timp cât sunt în funcţii"*. *"Profitând de conjunctură, de dezorientarea perpetuă a echipelor dela conducerea ţării, ca şi de inocenţa şi credibilitatea celor cinstiţi, aceşti profitori au ajuns şacalii economiei româneşti de astăzi..."*

Cele o sută de articole din prima parte a cărţii, conţin o extraordinară varietate de subiecte, ceea ce face aproape imposibilă o recenzare completă. Autorul e un reporter erudit şi energic, completat de un cercetător tenace al fiinţei româneşti, provocate de propria libertate de a înnota competitiv în apele tulburi ale globalizării.

Cea de a doua parte se distinge prin comentariul superior al unor noutăţi ştiinţifice, începând cu *ingineria genetică* şi încheind cu metode şi experimente ultra-moderne de cercetare, în scopul asigurării nevoilor tot mai crescânde de transfuzii sanguine, în condiţiile periclitării tot mai accentuate a securităţii omului pe planeta noastră.

Cu poeziile-i limpezi şi muzicale, din cea de a treia şi ultima parte a cărţii, autorul vrea parcă să ne invite a rămâne în frumuseţea limbii române. Cadrul spiritual creştin, din care izvorăşte limba noastră este sugerat cu subtilitate de poezia ***"Troiţa"***, versificată cu o măestrie de bijutier: *"La răspântie de drumuri, / Pe un creştet de colină / O troiţă stă de veacuri, / Inspirând pacea divină. / Este-o cruce solitară / Măiestrit în lemn sculptată, / Peste Apuseni în seară / Stând de veghe-nsingurată. / Iancu însuşi călcând locul /Ca'mpărat fără cetate, / A aprins în inimi focul / Dorului de libertate. / Trecători stingheri ca mine, / Au pus gingaşe coroane / Şi'n buchete flori alpine, / Ca prinos lângă icoane. / Măsurând cu ochii zarea / paşii mi se-opresc o clipă / Şi m-aşez să-mi trag suflarea, / Pe-un răzor găsit în pripă. / Frânt de calea urcătoare / Şi de-al vieţii greu tumult, / Liniştea din jur mă doare / Ca o rană de demult. / Peste creste-mpădurite, / ce se pierd în depărtare, / Raze de amurg cernite / Mai sclipesc în înserare. / Iar mai jos, printre pietroaie, / Valea-şi mână cristalină, / Apa-n murmur de şiroaie / Ca un cântec în surdină. / Cântec de restrişti şi jale, / Dăinuind de-atâtea veacuri / În triste ţi medievale / Ce-au frânt scumpe idealuri. / Bogăţii şi sfinte datini / Au fost smulse cu cruzime, / Înşirând prin grele patimi, / Spini pe fruntile române. / Dar troiţa neclintită, / Peste vremuri şi conştiinţe / Stă de martor, inedită / Pentru-atâtea suferinţe"*.

Scrise din dragoste şi vocaţie, scrierile din cartea *"Drumul meu"*, aduc o notă aparte în publicistica românească de azi.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

BISERICA CREŞTINĂ

CULTELE RELIGIOASE DIN ROMÂNIA ŞI REPRESIUNEA COMUNISTĂ

-II-

Urmare din numărul trecut

Eu am încercat să pledez şi să impun, în lumea Exilului românesc, imperativul unităţii creştine. Măcar în situaţia tragică a deşţărării, trebuia să alergăm împreună întru ajutorarea fraţilor şi din Exil şi din ţară, căzuţi *"între tâlhari"*: fie între *"tâlharii"* tuturor fărădelegilor, fie *"dezbrăcaţi"*, *"jefuiţi"* şi *"bătuţi zdravăn"* (ca în pilda Samariteanului milostiv), de *"tâlharii"* regimului comunist din România. Comunităţile creştine româneşti din Occident n'au fost în stare să renunţe la rigiditatea lor confesională şi n'au răspuns la apelul meu lansat în revista ***"Catacombes"***. Nu s'a relizat, ca atare, mult aşteptata îmbrăţişare a Românilor exilaţi, în lupta pentru respectarea drepturilor omului la libertatea politică şi religioasă. *"Barierele"* dogmatice au fost, pe toate planurile, numai teoretic escaladate, fiindcă în realitate s'au dovedit insurmontabile în adâncurile peticite ale unor conducători de cult, care şi-au zidit lucrarea nu pe Iisus, ci pe temelia de nisip a mentalităţii lor confesionale. Vorbeam de Consiliul Ecumenic al Bisericilor, nu-i aşa? Cu mulţi ani în urmă, înainte de aşa zisa revoluţie din Decembrie '89, ***"Comitetul creştin pentru apărarea drepturilor religioase în România"***, s'a adresat, cum era normal, Consiliului mai sus amintit, din Geneva, trimiţându-i un document zguduitor, intitulat: *"Un mădular al Bisericii ordodoxe ce continuă a sângera - Oastea Domnului"*. Acest *"Apel"* n'a trezit nici un interes în sufletul împietrit al secretarului general al Consiliului, anume Philip Potter, care a evitat să încerce o intervenţie pe lângă Patriarhia din Bucureşti şi Departamentul Cultelor, pentru a se ajunge la legalizarea Oastei Domnului, cu drept de existenţă şi de activitate misionară în România dictaturii comuniste. Nici audienţa noastră - a mea şi a soţiei mele - la pastorul Clément Barbey din C.E.B., în luna Ianuarie 1970, la Geneva, n'a dat nici un rezultat, cu toate că i-am vorbit, cu înflăcărare, despre lipsa de libertate religioasă în România lui Nicolae Ceauşescu şi, în deosebi, de tragica existenţă a mişcării ortodoxe Oastea Domnului, despre care nu ştia aproape nimic şi pentru care n'a întreprins nimic, restituindu-ne, la câteva zile după vizita noastră, *"Memoriul"* pe care ni l-a cerut. Şi cu aceasta, legăturile noastre cu Consiliul Ecumenic al Bisericilor au luat sfârşit; dar şi iluziile ce mi le făcusem, încă din ţară, în legătură cu menirea mesianică a acestui organism de paie, incapabil să plângă împreună cu *"cei ce plâng"* sub asuprirea regimurilor totalitare. De altfel, două personalităţi franceze - scriitorul şi ziaristul Pierre de Villemarest, autorul cărţii ***"Spionajul sovietic în Franţa"***, precum şi profesorul de teologie J.G.H. Hoffman - au denunţat, în articolele lor, publicate în revista ***"Catacombes"***, Consiliul Ecumenic ca pe *"un instrument al subversiunii"* internaţionale: un instrument manipulat, cu dibăcie, de delegaţiile Bisericilor Ortodoxe din România, U.R.S.S., Bulgaria, delegaţii care în loc să apere cauza celor prigoniţi, afirmau că turma de credincioşi a Bisericilor lor se bucură de o deplină libertate religioasă.

Ca membri ai mişcării interzise *"Oastea Domnului"*, care avea în programul ei *"aflarea şi vestirea lui Iisus cel Răstignit"*, pe noi ne ardea pur şi simplu grija de sufletul românesc, batjocorit de propaganda ateistă şi terfelit prin legi şi hotărâri inumane, care nu deranjau pe *"apostolii mincinoşi"* ai Bisericii dominante, pe ierarhii ce puteau fi numiţi, ca să folosim cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur *"traficanţi ai Numelui de Hristos"*. Urmărind de aproape, ca fostă victimă a persecuţiei religioase din România, decăderea Bisericii oficiale şi supunerea dezonorantă a ierarhilor diktatului ideologic al unui regim în mod esenţial anticreştin, ne durea că pretinşii conducători ai acestei Biserici Ortodoxe cu căluş la gură, controlată şi, în final, neutralizată de Departamentul marxist al Cultelor, în loc de a lua calea Crucii şi Martiriului, în loc să ţină cont de ceea ce a scris Sf. Pavel, în epistola către Filipeni, capitolul 1, versetul 29 (şi anume: ***"Cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El"***), aceşti ierarhi au acceptat părăsirea sarcinii lor de ambasadori ai lui Hristos şi de *"împreună lucrători cu Dumnezeu"*, au tăcut înaintea propagandei comuniste, au participat activ la politica guvernamentală de descreştinare a patriei lor, şi-au prezentat candid aservirea fără rezerve ca pe o supunere voinţei Domnului, interpretând cum le convenea versetul paulinic dela epistola către Romani, cap.13, versetul 1: ***"Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte, căci nu este stăpânire care să nu vină dela Dumnezeu..."***, dar neglijând sfatul Ap. Petru, din întâia sa epistolă, capitolul 2, versetul 13: *"Fiţi supuşi oricărei stăpâniri omeneşti, **pentru Domnul**"*. Iar Tit, în epistola sa, scrie aşa: *"Adu-le aminte să fie supuşi stăpânirilor şi dregătorilor, să-i asculte, **să fie gata să facă orice lucru bun**"*. Oare atunci când a avut loc la Cluj-Napoca a 26-a Conferinţă teologică interconfesională, în ziua de 4 Iunie 1975 şi când celebrul ierarh Antonie Plămădeală (pe atunci doar eiscop şi vicar patriarhal) a ţinut să discute despre *"teologia eliberării"* şi *"teologia revoluţiei"*, cu concluzia marxistă: *"Noi nu putem vorbi de Dumnezeul cel drept sprijinind totodată o societate nedreaptă"*, a făcut-o ***"pentru Domnul"*** şi-a fost un ***"lucru bun"***? Dar atunci când *"prelaţi ai poporului"* şi teologi fără scrupule, câştigaţi la cauza proletariatului s'au aventurat în graba mare *"să caute în Revelaţia divină bazele acestei teologii a cooperării Bisericii"* la eforturile de decreştinare întreprinse de P.C.R., a fost *"pentru Dumnezeu"* şi era *"un lucru bun"*? Tare aşi vrea să ştiu dacă actualul Patriarh Teoctist, pe atunci mitropolit al Moldovei, a fost supus stăpânirii comuniste *"pentru Domnul"* şi consideră că a făcut *"un lucru bun"*, când căuta să se arate mai comunist decât poetul comunist Adrian Păunescu, glorificatorul lui Ceauşescu - *"eroul ţării"*, *"cârmaciul şi conducătorul de oaste"* - cu ocazia Congresului al XII-lea al P.C.R.. Şi când, nu numai că a copleşit cu elogii *"realegerea fiului cel mai iubit al popoarelor, DI. Nicolae Ceauşescu, în înalta funcţie de preşedinte al R.S. România"*, ci şi-a exprimat *"recunoştinţa sinceră pentru libertatea religioasă acordată Bisericii Ortodoxe româneşti şi altor culte"* din România. Dar, mai ales, dar mai presus de toate, şi-a exprimat (ceea ce Adrian Păunescu n'a făcut-o în poezia sa) ***"angajamentul ferm de a sprijini grandioasele acţiuni consacrate dezvoltării scumpei noastre patrii"***.

Şi mă întreb şi vă întreb, iubiţilor cititori, la ce foloseşte *"libertatea"* de care s'a bucurat ierarhia ortodoxă din România, în perioada persecuţiilor religioase, a arestărilor pentru credinţă şi-a întemniţărilor, dacă i-a lipsit ***"libertatea interioară"*** a unei penitenţe autentice, care să-i ajute să rostească, măcar astăzi, aceleaşi cuvinte ca Ezra: *"Dumnezeule, sunt uluit şi mi-e ruşine să-mi ridic faţa spre Tine. Căci fărădelegile noastre s'au înmulţit deasupra capetelor noastre şi greşelile noastre au ajuns până la ceruri"*? De ce nu încearcă să-şi recunoască ***public*** imensele lor greşeli şi păcate, săvârşite sub sângeroasa dictatură dejistoceauşistă, adică *"tot ce-a fost fals şi rău"* în slugarnica lor supuşenie, luând ca exemplu pe sfântul apostol Pavel, care nu se ruşina să-şi recunoască *"purtarea lui de altădată"*, când - mărturiseşte el - *"prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu şi o pustiiam"* **(Galateni, 1.13)**? ***De ce să nu recunoască fiecare ierarh***, care sub regimul comunist s'a comportat ca un apostol mincinos sau ca un *"lucrător viclean"* care a luat chip de apostol al lui Hristos, ***de ce nu strigă***, întocmai inegalabilului atlet al lui Hristos, care a fost ucenicul lui Gamaliel, Saul din Tars: ***"Nu sunt vrednic să Mă numesc apostol"***, sau cu alte cuvinte: *"Nu sunt vrednic să mai fiu episcop"*, *"Nu sunt vrednic să mai fiu mitropolit"*, *"Nu sunt vrednic să mai fiu patriarh"* sau să mă mai numesc patriarh, deoarece am *"prigonit"* Biserica Ortodoxă, îndepărtându-mă de Evanghelia lui Hristos şi dând ascultare duşmanilor Bisericii şi ai lui Dumnezeu. Abia prin gestul acesta, uluitor de spiritual, am putea vedea că prelaţii în cauză şi-au redescoperit libertatea mărturisirii greşelilor şi nu refuză adevărul despre activitatea lor sub regimul comunist.

"Priveşte-ţi urma paşiloir în vale şi vezi ce ai făcut" citim undeva, în Biblie. Nu cred că îndemnul acesta nu este cunoscut de ierarhii noştri, vinovaţi de cooperarea lor cu oamenii puterii întunericului marxist-leninist. De aceea le sugerez să mediteze la dojana pe care o rosteşte Dumnezeu, prin pana proorocului Ieremia, la capitolul 2, versetul 9 al cărţii sale: ***"Preoţii n'au întrebat: Unde este Domnul? Păzitorii legii nu M'au cunoscut, păstorii sufleteşti Mi-au fost necredincioşi..."***

Să nu uităm niciodată - îndeosebi cei care am fost persecutaţi pentru credinţa noastră şi-am trecut prin *"cuptorul de foc"* al prigonirii comuniste, suportând întemniţări şi lanţuri umilitoare - că regimul comunist din România, ca şi din celelalte ţări comuniste, reprezintă lucrarea lui Satan în istoria lumii, deoarece în cartea Apocalipsei scrie că *"diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce"* **(Apocalipsa, 2.10)**. Să nu uităm, mai ales în clipa de faţă, când incertitudinea, manipulările şi demagogia perversiunii comuniste continuă să desfigureze obrazul pătimit al României, de parcă nu a avut loc revolta populară din Decembrie 1989 şi răsturnarea ideologică a defunctei orânduiri, ***să nu uităm*** de datoria slujirii Neamului şi de lupta pe care trebue s'o ducem pentru izbăvirea lui definitivă. ***Să măturăm ca pe o pleavă pe saltimbancii puterii neocomuniste***, urmaşii fideli ai sinistrului 6 Martie 1945, când s'a declanşat prigoana împotriva tuturor cultelor creştine. Ţara are nevoie de oameni noi, de ierarhi noi, necompromişi. Fiindcă Mântuitorul o spune răspicat, că ***nu este cu putinţă să turnăm vin nou în burdufuri vechi...*** Noi aşteptăm o Românie nouă, având în fruntea ei *"burdufuri"* politice şi religioase înnoite prin Duhul Sfânt.

Sergiu GROSSU

ROMAN ISTORIC

Mihai Stere DERDENA

Ionel ZEANA

VULTURII PINDULUI

Editura Scara
2002

La şapte ani dela apariţia preafrumosului roman în două volume al lui Hristu Cândroveanu, intitulat *"Marea serenităţii"* (editat în 1996 de *"Cartea Românească"*), inspirat din istoria Aromânilor fârşeroţi, iată că un dar de cel puţin aceeaşi valoare din punctele de vedere beletristic şi documentar ne oferi, în 2002, foarte cunoscutul poet, prozator, publicist, medic şi martir Ionel Zeana.

Acest al doilea roman istoric din literatura aromână contemporană, scos de editura *"Scara"*, se numeşte *"Vulturii Pindului"* şi i-a fost inspirat lui Ionel Zeana de viaţa altei ramuri de Aromâni, anume aceea a pindenilor din Doleani (satul natal al autorului), din Veria şi din alte localităţi macedoneşti, precum şi de lupta strașnică, extrem de bogată în jertfe umane, pentru supravieţuirea etnică a Românilor din Macedonia.

Menţionăm dela primele fraze ale acestei cronici literare că în rândul armatolilor - luptători de elită pentru păstrarea fiinţei naţionale a Macedoromânilor - s'au aflat nu numai pindeni (poate că aceştia alcătuiau majoritatea), ci şi fârşeroţi şi grămoşteni. Precizăm, de asemenea, că Ionel Zeana, cunoscător desăvârşit al istoriei tuturor categoriilor de Aromâni, precum şi al megleniţilor (Meglenoromâni) a ştiut şi a respectat în întregime acest adevăr istoric fundamental. Şi mai interesant ni se pare faptul că Ionel Zeana, excepţional ştiitor al istoriei satelor balcanice din jurul Macedoniei, se descurcă cu brio când este nevoit să desfacă toate iţele încâlcite ale politicii acestor ţări, mai ales a Greciei, care este cea mai subtilă, mai perversă, mai perfidă şi cea mai anticreştină. Cititorul se indignează la culme aflând că politica grecească de deznaţionalizare prin teroare, îndreptată contra Românilor şi a Slavilor din Macedonia, a fost dirijată cu precădere de către Patriarhia din Constantinopol (alcătuită exclusiv din prelaţi greci), prin intermediul Mitropoliei din Salonic. Iar cititorii sceptici să ia aminte la această cuvântare edificatoare: *"- Domnilor, nu uitaţi că avem onoarea să fie prezent în mijlocul nostru şi Domnul căpitan Tellos Agras, comandantul suprem al tuturor cetelor de antarţi din Turcia. Ce părere îşi va face dumnealui despre noi, când va vedea că renunţăm la marele nostru ideal şi ne împiedicăm de nişte chiţibuşuri formale, fără nici o valoare? Hotărîrea comitetului revoluţionar din Veria nu este valabilă şi pentru noi. Nu uitaţi că nu Veria, ci Neaguşte este cuibul şi sediul principal al comandamentului suprem al antarţilor din Macedonia. Pe deasupra avem dezlegare şi îndemn categoric dela Preasfinţia sa Mitropolitul Salonicului, care este autoritatea religioasă supremă în eparhia noastră. Aşadar, eu propun să trecem urgent la acţiune tocmai acum când s'a anunţat hotărîrea comitetului dela Veria şi duşmanii noştri jubilează, să atacăm prin surprindere satele vlahe din regiunea Edessei şi să le pustiim, dacă nici de data asta nu vor accepta elenismul. Altă soluţie nu există pentru aceste capete groase de Vlahi şi de Bulgari, care sunt Greci de origine, dar care şi-au pierdut limba şi conştiinţa naţională"* (pagina 266).

Întru înlesnirea înţelegerii depline a acestui discurs rasist şi terorist, rostit de profesorul grecoman Done Mingas, se cuvine să arătăm că, în primul deceniu al veacului al XX-lea, când se petrece acţiunea romanului acestuia, o bună bucată din Grecia de azi şi toată Macedonia făceau încă parte din Turcia. A doua clarificare necesară este cea referitoare la conţinutul hotărîrii comitetului revoluţionar din Veria (antarţii, luptând pentru o Grecie Mare, chiar refacerea Imperiului Bizantin, se autointitulau *"revoluţionari"*). Prin acest act se cerea încetarea jafurilor, a incendiilor şi a uciderii oamenilor paşnici, neînarmaţi, iar lupta antarţilor să se îndrepte doar împotriva armatolilor şi a cetnicilor (luptători naţionalişti slavi) înarmaţi. Se impune şi precizarea că şedinţa ultrasecretă, la care fu pronunţată cuvântarea citată, se ţinea în casa medicului Epaminonda Perdicaris, preşedinte al comitetului revoluţionar din oraşul macedonean Neaguşte.

După această limpezire strict necesară, este acum, clar pentru oricine cu ce se îndeletniceau unii slujitori greci ai altarului, în frunte cu *"preacinstiţii"* lor ierarhi dela Salonic. Nişte antarţi, ca spre pildă, ofiţerul *"Paraschevopulos, schimbându-şi fustanela cu anteriul şi puşca cu crucea"*, se metamorfozează în călugări, iar ofiţerul devine stareţ cu numele Iaochimos. *"Socotea că sub această formă va fi mai activ şi mai de folos sfintei cauze panelene"* (pagina 205). Însă pe lângă zelul propagandistic pentru răspândirea elenismului, cuviosul Ioachimos nutrea şi pofte trupeşti de beţiv şi de desfrânat. E, până la urmă, lecuit cu o licoare letală de cea pe care o râvnea să-i fie amantă, anume băcăniţa meglenită Flora Domuzi, soţia lui Ita Domuzi, grecoman din Oşani.

Uluiala cititorului creşte, când ia cunoştinţă şi de faptul revoltător că nu doar Grecia, Bulgaria, Serbia şi Albania năzuiau să ocupe, dacă nu toată Macedonia, măcar o parte din acest teritoriu, ci şi minusculul stat Muntenegru.

Romanul are 18 capitole şi debutează cu cel intitulat *"Un cuib de Vlahi"*. Metafora toponimică se referă la comuna aromânească Doleani din Macedonia, localitate în care autorul s'a născut (în 1912) şi a crescut, petrecându-şi acolo copilăria şi adolescenţa. Iar capitolul *"Un cuib de Vlahi"* începe cu prezentarea atmosferei din Doleani, într'o zi de vară (prin 1903-1904), în care Aromânii îşi vedeau, la fel ca până atunci, de preocupările lor zilnice, toate paşnice. În ziua aceea, unii se aflau pe câmp, la munci agricole, ori păscând oile, alţii erau cu treburi prin grădini sau prin case, odihnindu-se, în vreme ce preotul şi învăţătorii comunali îşi făceau veacul la cafeneaua lui Cionga, unde se relaxau jucând table. Frumos, foarte frumos este redat acest joc, în care zarurile, nu jucătorul, decid soarta unei partide. Se insistă asupra partidelor de table. Acest mod de a folosi timpul liber sugerează cel mai bine atmosfera de linişte şi de pace, care domnea asupra satului Doleani. Însă deodată tihna şi voia bună sunt tulburate de vestea - trăsnet - adusă în goana mare de puberul Doni Manaculi - că tinerii soţi Gherasi au fost ucişi, pe câmp, de antarţi. Copilaşul Gherasi, de nu s'ar fi aflat, dormind, la celălalt cap al tarlalei, ar fi fost şi el omorît prin impuşcare pentru aceeaşi vină ca a părinţilor săi, anume aceea că nu vorbeau greceşte, dorind să-şi păstreze strămbunul grai macedoromân. Dar să vedem ce spune autorul prin personajul Dimitrie Caragea (cunoscut şi cu numele Mitri Hiandu), învăţător şi director al Şcolii Primare Române din comuna Doleani, care la înhumarea soţilor Gherasi (ii erau cumnat şi soră) rosteşte această cuvântare vibrantă:

"- Fraţilor, antarţii greci mi-au omorît sora şi cumnatul, care se aflau la Putumie, lucrându-şi ogorul. Pe trupul cumnatului meu, au pus acest bilet scris în greceşte, pe care vi-l traduc: <Aşa vor păţi toţi Vlahii care trădează elenismul> (...) Precum vedeţi, ei vor să ne facă Greci cu forţa, când noi ştim că suntem Aromâni sau Vlahi, cum ne spun ei, iar în bătaie de joc Cuţo-vlahi, adică Vlahi şchiopi. De unde au scos ei această poreclă batjocoritoare la adresa noastră, Dumnezeu ştie! Poate că dela cuvântul compus turcesc <cuciuc olah>, care înseamnă <Vlah mic>, pentrucă, la cucerirea Peninsulei Balcanice, Turcii au găsit, aici, mai multe Vlahii: Vlahia Mare în Tessalia şi în Macedonia, Vlahia Mică în Etolia şi în Acarnania, Vlahia de Sus în Epir. Cum ei, în limba lor sâsâită nu au sunetul <ci>, au făcut din cuvântul turcesc <cuciuc-olah>, <cuţo-vlah>. Aceasta este limba lor, cu toate lipsurile ei şi noi nu ne supărăm că ei îşi iubesc limba maternă, aşa cum şi noi ne iubim limba şi nu vrem să o părăsim şi s'o înlocuim cu limba greacă" (paginile 14-15).

Capitolele al IV-lea şi al XVIII-lea (ultimul), intitulate metaforic *"Lupul muşcă din nou"* şi *"Prinderea lupului"* se referă la comandantul antarţilor, numit Costas Agapinos, dar cunoscut cu pseudonimul Tellos Agras, ceea ce, în limba greacă înseamnă *"perfect fioros"*. Agras se comporta ca atare, meritându-şi porecla, ba mai mult se întrece pe sine în cruzime.

Se cuvine, credem, să zăbovim puţin la capitolul al patrulea (*"Lupul muşcă din nou"*), deoarece recidiva criminală a antarţilor, constând în uciderea a altor patru Aromâni, tot din Doleani, declanşează riposta vindicativă, care se va transforma în adevărat război etnic.

Într'o zi de toamnă din acelaşi an, dis-de-dimineaţă, pleacă din Doleani la Veria, cu felurite treburi, aceste persoane: Tina Gamzeli, fraţii Alexe şi Gula Cuturicu, Iane Dzima şi Constantin Cacioian. Nu departe de Doleani, la traversarea unui pârâu, grupul acestor cinci doleaniţi sporeşte cu un Aromân din comuna Xirulivad, numit Doni Bacola, care mergea, de asemenea, la Veria. Când ajung tuşşase în strâmtoarea Dirveni, se pomenesc faţă'n faţă cu câţiva antarţi, bărboşi, toţi negri şi sinoşi, ieşiţi din tufişuri cu armele de foc în poziţia de atac.

"- Cine sunteţi?

- Suntem Vlahi, răspunse Alexe Cuturicu.

- De unde? întrebă aceeaşi voce ascuţită şi aspră.

- Din Doleani, răspunse mai moale Alexe Cuturicu.

- Aşa! Rânji antartul grec cu vocea ascuţită. De când vă aşteptăm, câinilor de Cuţovlahi doleaniţi! Voi sunteţi trădătorii elenismului şi spionii Românieî în Balcani. Daţi-vă jos de pe cai şi haideţi, acum, să stăm de vorbă şi să vă judecăm noi după legea noastră".

Sunt duşi tuşşase la o poienită unde se aflau numeroşi antarţi şi căpitanul Agras, *"ofiţerul aprig şi fanatic, hotărît să grecizeze toate popoarele creştine din Balcani cu paloşul şi puşca"*.

Privindu-i cu încruntare duşmănoasă pe cei şase prizonieri, căpitanul ucigaş Agras se adresă prinşilor astfel:

"- V'am dat un avertisment, omorînd doi şerpi dintre voi, şi un răgaz de mai multe luni, dar n'aţi ţinut seama şi n'aţi vrut să vă lepădaţi de românismul vostru împuţit. Ei bine, o să vă lepădaţi, acum, pentru totdeauna de el. V'a sosit ceasul, ticăloşilor! Dacă nici după asta nu se vor cuminţi Cuţovlahii voştri, vă vom stârpi pe toţi de pe faţa pământului. Să vă intre bine în cap, că aici este <patridha> noastră, Elada, nu Turcia şi nici România. Aţi înţeles?

Într'o grecească stricată, Alexe Cuturicu s'a încumetat să-i răspundă.

- Domnule căpitan, e adevărat că noi suntem Vlahi şi vorbim limba vlahă, aşa cum şi voi vorbiţi limba voastră. Noi nu suntem trădători şi nici spioni. Suntem oameni cinstiţi şi ne iubim limba şi neamul, şi nu avem nimic împotriva Grecilor, nici împotriva Turcilor. Ce vină avem că ne-am născut vlahi?

Pufnind de furie şi vărsând flăcări din ochii aprinşi, Agras a zbierat:

- Taci din gură, ticălosule, că am să-ţi tai limba aia a ta spurcată" (paginile 38-39).

Cu sânge rece sunt ucişi prin decapitare fraţii Alexe şi Gula Cuturicu, Iane Dzima şi Constantin Cacioian.

Văzând că nu încetează, ci se înmulţesc crimele, incendiile şi furturile, comise de antarţi, că-i compromisă convieţuirea paşnică şi că nu vor reuşi să-şi păstreze fiinţa naţională, grav ameninţată de Grecii intoleranţi, şovini, rasişti şi agresivi decât cu puşca'n mână, Macedonenii îşi iau măsuri de autoapărare, pregătind cete înarmate ce se pun sub comanda armatolilor vestiţi Gheorghe Mucitani (poreclit Casapu) şi Mihali Handuri. În cursul confruntărilor sângeroase dintre cetnici (pentrucă şi Slavii sunt forţaţi să se grecizeze) şi armatoli, pe de o parte, şi antarţi, pe de altă parte, aceştia din urmă se întrec în cruzime, omorînd 15 şcolari şi 2 învăţători (bărbat şi femeie) meglenoromâni, aflaţi în excursie.

După circa trei ani, în 1907, temerarii armatoli legendari Mucitani şi Handuri îi capturează pe căpitanul Agras (lupul) şi pe locţiitorul acestuia, profesorul Done Mingas, îi judecă şi-i condamnă la pedeapsa capitală prin spânzurare. Execuţia are loc în ziua de 7 Iunie 1907, La Bladova (sat bulgăresc, aproape de oraşul Edessa), lângă gară, ca astfel, fiind văzuţi osândiţii de cât mai mulţi călători, să nu scornească Grecii vreo variantă mincinoasă privind dispariţia celor doi mari criminali, capi ai antarţilor.

Talentul inepuizabil al autorului manifestat şi în pictură (din volumul antologic *"Intelectualii şi Mişcarea Legionară, Mari conştiinţe româneşti"*, apărut în anul 2000 ştim că Ionel Zeana a fost premiat în 1977, la concursul de amatori pentru tablouri pictate în ulei), nu numai în literatură (domeniu în care s'a afirmat cu precădere, fiind autor al câtorva volume în versuri, la care ne-am referit prin cronica *"Un poet mesianic: Ionel Zeana"* publicată în *"Cuvântul Românesc"*, nr. 252 din Octombrie 1997).

Urmare în numărul viitor

ULTIMA FOTOGRAFIE A UNEI FAMILII DIN PIND (FII, FIICE, NURORI ŞI NEPOŢI), - FAMILIA CELNICULUI TELI PAPPA DIN AVDELA, MASACRAŢI DE ANTARŢI ÎN 23 IULIE (st.v.) 1905

FARA ARMÂNEASCĂ

Tot despre originea şi limba Aromânilor

CÂTEVA ADEVĂRURI SUPLIMENTARE

Partea II-a

Vasile TEGA

Prezentul articol constituie urmarea logică a aceluia din luna Februarie a.c., unde analizam unele aspecte din lucrarea lui **G. Exarhu** ***"I Elinovlahi"*** după care *"Aromânii sunt una din piesele cele mai preţioase ale trunchiului naţional grec, deoarece sunt Greci romanizaţi şi că limba pe care ei o vorbesc este o extensiune a limbii greceşti"* sau cum îşi intitulează un capitol *"O creolă greco-latină"*.

Servindu-ne de o documentaţie ştiinţifică solidă, am considerat această teorie, care-i de fapt teoria oficială greacă, repetată ca un *"refren patriotic"* începând cu **A. Keramopulos** trecând prin **A. Lazaru** şi alţi numeroşi *"ejusdem farinae"*, chiar până la preşedintele Greciei Domnul **Costi Stefanopulos**, drept o *"greşeală naivă, ori o fraudă ştiinţifică"*, singurul ei scop fiind justificarea politicii naţionale de deznaţionizare a Aromânilor, politică ce se intensifică pe zi ce trece.

Iată de ce am crezut util să întreprindem o incursiune în lumea acestui tezaur universal care sunt marile enciclopedii şi să vedem punctul lor de vedere asupra subiectului în discuţie.

Dat fiind spaţiul restrâns al unui articol, ne vom impune a reproduce numai acele pasaje care ni se par mai caracteristice.

Şi vom începe prin a cerceta cea mai celebră şi mai veche dintre enciclopedii, ***"Enciclopedia Britanica"*** (vol.19, pp.746-747), de unde extragem următoarele: *"În limba română se disting patru dialecte principale: 1)* ***dialectul dacoromân*** *sau* ***româna*** *prin excelenţă, vorbită de circa 18.000.000 de persoane în România modernă, în Banatul iugoslav, precum şi în unele comune din Bulgaria şi Ungaria, în apropierea graniţelor României, adică în cea mai mare parte pe malul stâng al Dunării; 2)* ***dialectul macedoromân*** *sau* ***aromâna****, vorbită de vreo 350.000 de persoane răspândite in diverse regiuni din Peninsula Balcanică (Tesalia, Epir, Albania, Macedonia, Bulgaria); 3)* ***meglenoromâna*** *sau* ***dialectul meglenit*** *vorbit de câteva mii de persoane la Nord-Vest de Salonic şi 4)* ***istroromâna*** *vorbită de câteva mii în Peninsula Istria, în jurul lui Monte Maggiore".*

În noua versiune a aceleiaşi enciploedii *"The New* ***Encyclopaedia Brtitannica, Macropaedia"*** (vol.15, p. 1092), se poate citi: *" Există aproximativ 20.000.000 de persoane care vorbesc limba română, dintre care 16.000.000 locuiesc în România, 2.500.000 în Uniunea Sovietică şi aproximativ 1.000.000 în Iugoslavia, Bulgaria, Grecia şi Albania. Limba <standard> a României este bazată pe graiul din Muntenia şi este cunoscut în mod curent sub numele de* ***<dacoromâna>****. Alte dialiecte ale limbii române sunt* ***meglenoromâna*** *(vlaşi) şi* ***istroromâna****, ambele ameninţate de dispariţie. Mai viguros este dialectul* ***aromân****, răspândit în Grecia (150.000 după statisticile din 1932), Iugoslavia (100.000), Albania (65.000) şi Bulgaria (40.000).*

Prima inscripţie cunoscută în dialectul aromân datează din 1731 şi a fost descoperită abia în 1952, la Ardeniţa în Albania".

The Encyclopedia Americana (vol. 23, pp.767K-767L), vorbind despre naşterea limbii române, spune printre altele: *"Izolată de Occidentul roman, începând din secolul al şaptelea, limba română este singurul supravieţuitor reprezentând latina vorbită în Imperiul Roman de Răsărit şi constituie evoluţia sa normală. Unitatea lingvistică a limbii române în regiunea carpato-balcanică este constituită de următoarele dialecte: 1)* ***dialectul dacoromân****, cel mai important, vorbit la Nord de Dunăre; 2)* ***dialectul aromân****, vorbit în Sudul Balcanilor; 3)* ***dialectul meglenoromân****, vorbit la Nord de Salonic şi 4)* ***dialectul istroromân*** *vorbit în Sud-Estul Triestului. Aceste patru dialecte au o rădăcină comună, adică protoromâna care, deşi nu s'a prezervat, prezintă totuşi prelungirea normală a latinei orientale...*

Teoria continuităţii este în general acceptată în zilele noastre şi dezvoltată în sensul că limba română s'a născut concomitent atât în Nordul cât şi în Sudul Dunării".

Acelaşi punct de vedere il exprimă şi ***Enciclopedia International*** (vol.16, p. 29), care insistă asupra faptului că *"limba română este extrem de răspândită şi în afara hotarelor României, varianta principală vorbită în Peninsula Balcanică fiind cunoscută sub numele de* ***macedoromână****".* O altă enciclopedie de limba engleză, ***Chamber's Encyclopaedia*** (vol.14, pp.355-356), după ce face un istoric al Vahilor din Balcani, începând din secolul al nouălea, menţionând că ei mai sunt cunoscuţi şi sub numele de ***Aromâni, Ţinţari, Cuţovlahi, Mavrovlahi sau Morloci****,* insistă asupra faptului că aceştia vorbesc o limbă foarte înrudită cu româna.

Ca să terminăm cu publicaţiile de limbă engleză, voi cita pe cel mai celebru lingvist american contemporan, **Mario Pei**, care în ***A Dictionary of Lingvistic*** (cp.129) spune printre altele: *"... o diviziune a limbii române este:* ***macedoromâna****, care constituie* ***româna*** *vorbită în Macedonia de o insulă lingvistică înconjurată de Greci, Slavi şi Albanezi."*

Să vedem acum care este punctul de vedere al lingviştilor spanioli. În *Enciclopedia Universal Ilustrada* (vol.52, pp.803-804) se spune: *"Limba română reprezintă din punct de vedere geografic ramura cea mai orientală a grupului lingvistic roman. Din punct de vedere istoric este vorba de latina <rustică>, vorbită în provinciile Moesia şi Dacia, modificată de a lungul secolelor, datorită influenţei exercitate asupra ei de limbile străine vecine. Prin limba română se înţelege de obicei graiul* ***dacoromân****, la care trebue să adăugăm celelalte trei dialecte vorbite în afara graniţelor României şi anume:* ***dialectul aromân****, vorbit în anumite regiuni din Grecia, Iugoslavia, Bulgaria şi Albania, precum şi* ***istroromâna*** *şi* ***meglenoromâna****. În timp ce ultimele două dialecte sunt pe cale de dispariţie, aromâna continuă să fie vorbită de cei circa 600.000 de* ***Macedoromâni*** *sau* ***Cuţovlahi****".*

Iar din cealaltă prestigioasă enciplopedie spaniolă, *"Diccionario Enciclopedia Salvat Universal"* (vol.18, p.171) extragem următoarele: *"Limba română constituie ramura orientală a grupului lingvistic roman. Demnă de menţiune specială este continuitatea geografică dintre cele patru dialecte ale limbii române:* ***dacoromâna, aromâna*** *(sau* ***macedoromâna****),* ***meglenoromâna*** *(sau* ***meglenita****) şi* ***istroromâna****, fapt ce nu poate fi explicat altfel decât prin existenţa unei vechi arii, în care se vorbea româna, cuprinzând Dacia, cât şi cea mai mare parte a Peninsulei Balcanice propriu-zisă".*

Ecnciplopediile franceze abundă şi ele în acelaşi sens: ***"Aromânii*** *sau* ***Cuţovlahii*** *- scrie* ***<Grand Larousse Encyclopédique>*** *(vol. I, p. 592) - sunt o populaţie de limba română, stabiliţi în Sudul Iugoslaviei, în Nordul Greciei, precum şi în Bulgaria şi Albania, dialectul lor,* ***aromâna*** *fiind vorbit de circa 350.000 de persoane".*

După ***"Larousse du XX siècle"*** (vol.5, p.67) *"limba română se subdivide în trei dialecte principale, cunoscute respectiv sub numele de* ***dacoromâna****, care este limba literară,* ***macedoromâna*** *sau* ***aromâna*** *şi* ***istroromâna"****.*

O altă lucrare franceză de vaste proporţii şi de o excepţională valoare şti-inţifică este ***Encyclopédie de la Pléiade - Le language"*** (p.1135), care în subiectul în discuţie este cât se poate de clară: *"Se disting patru dialecte în limba română,* ***dacoromâna****, constituind forma oficială,* ***aromâna*** *cunoscută de asemenea sub numele de* ***româna*** *din Macedonia (****macedoromâna****) este vorbită în Iugoslavia de Sud, în Grecia de Nord şi în Albania, de aproximativ 350.000 de persoane".*

Iar o altă de asemenea celebră lucrare franceză, ***"Encyclopédie Universalis"*** (vol.14, pp.359-360), după ce analizează caracteristicile de bază ale celor patru dialecte ale limbii române, insistă asupra faptului că împreună cu ***dalmata, româna*** formează ***"balcanoromâna"****.*

După enciclopedia rusă ***"Balshoia Sovietskaia Entsiklopedia"*** (vol.2, p. 364) ***"Aromânii,*** *cunoscuţi de asemenea sub numele de* ***Ţinţari, Macedoromâni, Cuţovlahi,*** *vorbesc dialectul* ***aromân,*** *care este srâns legat de limba* ***română"****.*

Iată acum câteva extrase din foarte exigente enciclopedii de limbă germană: ***"Limba română*** *propriu-zisă scrie Brockhaus Enzyklopaedia (vol.17, p.234) are ca dialecte surori* ***aromâna, meglenoromâna*** *şi* ***istroromâna****, vorbite de minoritatea etnică din* Grecia, Iugoslavia, Albania şi Bulgaria. Toate aceste dialecte, împreună cu ***dacoromâna*** alcătuiau în jurul secolului al zecelea ceea ce specialiştii numesc ***"româna comună"****.* Acelaşi punct de vedere îl găsim exprimat şi în ***Mayers Neues Lexikon*** (vol.I, p. 396), care evaluează numărul Aromânilor la peste 300.000, precum şi în lucrarea eleveţiană ***Schweizer Lexikon*** (vol.6, p.656), după care: ***dialectul aromân,*** vorbit de peste 250.000 de persoane, manifestă încă semne de vigurozitate".

Enciclopediile italiene şi ele, la rândul lor, acordă un spaţiu important acestui subiect. Astfel, ***Dizionario Enciclopedico Italiano*** (vol.10, p.547) spune: ***"Limba română*** *înţeleasă ca ansamblul dialectelor române, se imparte in patru dialecte:* ***dacoromâna****, vorbită în România de azi,* ***macedoromâna****, vorbită de grupurile de Aromâni din Tesalia, Epir, Macedonia, Albania şi Bulgaria;* ***meglenoromâna*** *sau* ***meglenita****, vorbită în regiunea Meglen, la Nord de Salonic şi* ***istroromâna****, vorbită în câteva sate din Istria. Dialectele române reprezintă continuarea latinei vorbite de colonii romani amestecaţi cu substratul lingvistic trac".*

În ***Enciclopedia Europea*** (vol.9, p.955) se insistă asupra faptului că *"principalele tipuri dialectale ale* ***limbii române*** *sunt patru:* ***dacoromâna****, care constituie modelul literar naţional;* ***macedoromâna*** *sau* ***aromâna****, vorbită într'o arie limitată, la Nord de Salonic, şi* ***istroromâna****, care mai supravieţuieşte în câteva sate izolate din Istria".*

"Patru sunt principalele dialecte ale ***limbii române*** *scrie* ***Grande Dizionario Enciclopedico*** *VTET (vol. 16, p.255),* ***dacoromâna, macedoromâna*** *sau* ***aromâna, meglenoromâna*** *şi* ***istroromâna****. Limba română, în ciuda tuturtor influenţelor lexicale neromâne, precum şi a fenomenelor de autonomie, datorită unei limbi preromane, rămâne totuşi o limbă neolatină, chiar dacă elementele nelatine într'un dicţionar sunt în majoritate, deoarece trebue luat în consideraţie faptul că circulaţia cuvintelor şi nu numărul lor decide de latinitatea limbii române. Un dicţionar etimologic trebue să semnaleze de asemenea şi cuvintele scoase din circulaţie, şi deci care nu mai sunt întrebuinţate, în timp ce uzul ne spune că 80% din cuvintele folosite de Români sunt de origine latină".*

"Limba română are patru dialecte principale - spune ***Enciclopedia Italiana*** *(vol.30, p.22):* ***dacoromâna, aromână, meglenoromâna*** *şi* ***istroromâna****... Dialectul* ***macedoroman*** *sau* ***aromân*** *este vorbit de* ***Aromâni (Cuţovlahi sau Ţinţari)*** *răspândiţi aproape pretutindeni în Peninsula Balcanică (în Grecia în special, în Tesalia şi Epir, în Albania, în particular în regiunea Muzachia, în Iugoslavia, mai ales în Macedonia în jurul oraşului Bitolia şi în sfârşit în Bulgaria, răspândiţi în numeroase comune... Aceste dialecte conţin un grup aşa de considerabil de caracteristici comune, că trebue să admitem că ele sunt datorate unor inovaţii proto-romane. Ele au luat naştere când strămoşii Românilor trăiau încă uniţi într'o singură regiune".*

Din citatele de mai sus vedem că o concluzie se desprinde cât se poate de clar: ne găsim în faţa unui fel de *"consensus omnium"* al comunităţii ştiinţifice internaţionale în ce priveşte ***originea comună a dialectelor aromân cu dacoromâna****.* Toţi exprimă acest punct de vedere în termeni cât se poate de clari, nelăsând loc la nici un fel de ambiguitate sau echivoc.

Este limpede aşadar pentru orice minte nepervertită, că ***Aromânii*** sunt - dincolo de cifrele avansate de enciclopedii, care diferă dele una la alta - tot ***Români,*** ca şi ***dacoromânii, meglenoromânii*** şi ***istroromânii****.* Afară doar dacă *"savanţi"* improvizaţi, nu vor spune că toate enciclopediile greşesc şi că numai ei au dreptate.

DENTAL CLINIC

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.

- Stomatologie pentru întrega familie
- Servicii stomatologice variate şi de cea mai bună calitate
- Program de lucru avantajos, inclusiv după amiază şi Sâmbăta
- Timp minim de aşteptare, cu respectarea programărilor
- Noii pacienţi sunt bineveniţi. Ambienţă relaxantă. Acces facil

701 Sheppard Ave East, Suite Nr. 205, Toronto, Ontario, M2K 2Z3

Tel: 416 225 8822

Free underground parking

Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line or

Sheppard Buses: 10, 85, 139 at Bessarion Station

www.cuvantulromanesc/publicitate

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

REDOBÂNDIREA TERITORIILOR ROMÂNEŞTI ÎNSTRĂINATE RECLAMATĂ ŞI DE PERSPECTIVA INTRĂRII NOASTRE ÎNTR'O EUROPĂ UNITĂ

Prof.Dr.doc.Ion GHERMAN

O nefericită evoluţie a evenimentelor care au urmat după 1940, ne-a dus la situaţia de astăzi, în care, peste hotarele din Nord şi din Răsărit, trăiesc câteva milioane bune de Români, lăsând la o parte cele peste 4.000.000 din Republica Moldova, un număr, care trece de un milion şi jumătate, sunt cei care trăiesc în Ucraina, în ***Nordul şi Sudul Basarabiei***, în ***Nordul Bucovinei*** şi în ***Ţinutul Herţa***.

Ce este de subliniat, este faptul că toţi aceşti fraţi ai noştri, cu deosebire cei care trăiesc în Ucraina, dar mai nou, sub regimul comunist de acolo şi cei care trăiesc în Republica Moldova, în condiţiile nerespectării drepturilor omului şi al minorităţilor, fac eforturi mari pentru a-şi păstra identitatea de neam, de limbă, de credinţă şi de tradiţie românească. Noi, cei din ţară, nu putem face îndeajuns, pentru a-i ajuta. De altfel, însuşi preşedintele ţării noastre, într'o declaraţie facută recent, printre altele a spus: ***"Avem mari datorii faţă de Românii care trăiesc în afara graniţelor. Autocrtitic, vorbind, nu ne-am făcut întotdeauna datoria, de dragul de a nu afecta relaţiile noastre cu vecinii, am fost mai reţinuţi, mai prudenţi, în a susţine cauza Românilor din statele vecine".***

Aşa stând lucrurile, se înţelege, că încercările de a găsi nişte soluţii în vederea îndepărtării nedreptăţilor şi a lichidării focarelor de tensiune, create aici, în Nord şi în Răsărit apar absolut justificate.

De pildă, am putea spune că locul Românilor în Europa este acela sub numele şi sub forma cu care ţara noastră a intrat în istoria modernă şi aceasta, pentru motivul că, pe cât de dreaptă şi total justificată ar fi sub forma României Mari Reîntregite, tot pe atât de nedreaptă, artificială şi antidemocratică este aceea, de ţară împărţită şi ciopârţită, sub care, ca victimă a imperialismului sovietic, se găseşte, din nefericire, astăzi.

Aceasta înseamnă că noi, ***în condiţii de pace şi prin bună înţelegere cu vecinii***, trebue ***să fim ajutaţi***, să îndepărtăm din istoria noastră acele dureroase sechele, care ne amintesc de ***tendinţele expansioniste*** ale altora sau de ***slăbiciunile şi propriile noastre greşeli***.

Este destul pentru aceasta să ne gândim, aici, în Răsărit, la fosta noastră provincie românească, Basarabia, căreia, după ce potrivit pătimaşei gândiri staliniste, i s'au amputat picioarele şi ieşirea la Mare, prin trecerea în seamna Ucrainei, a judeţelor Ismail şi Cetatea Albă, tot atunci, i s'a tăiat şi capul, prin luarea judeţului Hotin, iar mai târziu, i s'a pus şi un pumnal sub coaste, prin susţinerea de care se bucură Transnistria, această republică autoproclamată, de peste Nistru.

O situaţie şi mai nedreaptă, o întâlnim în Nord, unde, ***Nordul Bucovinei***, care ***n'a fost niciodată al Ruşilor sau Ucrainenilor***, este astăzi între hotarele Ucrainei. Nedreptatea devine şi ***mai evidentă, de neacceptat*** şi, într'adevăr, strigătoare la cer, ***în cazul Ţinutului Herţa, a acestui pământ autentic şi din totdeauna românesc, din România Veche, neprevăzut în Pactul Ribbentrop-Molotov, ocupat abuziv prin forţă militară şi în care trăiesc numai Români***.

Aşa stând lucrurile, o delimitare mai dreaptă a ţărilor din această zonă, se impune, mai ales, că într'o viitoare Europă Unită, nu va mai fi loc pentru rivalităţi şi conflicte, pe seama unor asemenea reale şi evidente nedreptăţi.

De aceea, în acest scop, ***renunţarea***, de către ***Moldova***, în favoarea Ucrainei, ***la teritoriile de peste Nistru şi revenirea*** la hotarul natural, ce l-a reprezentat în trecut Nistrul şi ***renunţarea***, pe de altă parte, ***a Ucrainei, la teritoriile din Nord şi din Sud***, ce i-au fost furate Basarabiei istorice, împreună şi odată cu ***renunţarea, în favoarea României, la Ţinutul Herţa şi Nordul Bucovinei***, fără îndoială, ar avea calitatea de a duce la îndepărtarea unei mari nedreptăţi şi a unei stări de tensiune, care domneşte în prezent în zonă. Revenirea, prin aceasta, la aşezările şi la graniţele care au fost aici până în 1940, ar putea împinge mai devreme sau mai târziu, ***hotarul Europei Unite, până la Nistru*** şi ar putea duce la controlul şi, poate, la lichidarea acelui ***"cap de pod"***, ce-l reprezintă Armata a XIV-a, în regiune.

De altfel, în vederea acestui lucru, noi, cei peste 1.500.000 de Români, originari din teritoriile româneşti în străinătate, alături de foarte mulţi, din toată ţara, suntem hotărîţi, ca la viitoarele alegeri, să nu mai dăm votul, ***decât acelor politicieni ai noştri, care se angajează să facă totul***, ca în condiţii de pace şi pe baza unei bune înţelegeri, să obţinem ceea ce în Est, până la Nistru şi în Nord, până la Ceremuş, ***a fost şi trebue să fie al nostru***. Ar fi un frumos şi meritat omagiu, pe care, prin aceasta, l-am putea aduce Voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt, ce s'a intitulat *"Domn a toată Moldova"* şi dela a cărui moarte se vor împlini în curând, 500 de ani.

Chiar dacă, mai nou, după unii, ***"o mare parte a vieţii sociale, pare să fie determinată de procese globale"*** şi chiar dacă se tinde astăzi, tot mai mult, spre o *"diluare"* a graniţelor şi spre o *"estompare"* treptată a ***"statului-naţiune"***, noi Românii, rămânem adepţi ai ideilor de respect şi recunoaştere a ***identităţii de neam, de limbă, de cultură şi de tradiţie a popoarelor***.

Aceasta, mai ales, că sunt destui politologi, care susţin ***"că omul nu poate fi gândit în lipsa unei patrii"*** şi că ***"sentimentul naţional, este un sentiment fundamental, care nu va dispare decât odată cu ultimul om"*** (Maurizio Viroli).

ATENTAT LA VIAŢA MITROPOLITULUI BASARABIEI?

Un grup de indivizi necunoscuţi au spart geamurile reşedinţei Mitropolitului Basarabiei, Petru Păduraru. Potrivit arhimandritului Andrei Caramalău, care se afla singur acasă, la un moment dat s'a auzit zgomotul unui autoturism care a staţionat în apropierea reşedinţei, după care s'a aruncat cu pietre în geamuri. La faţa locului au descins reprezentanţi ai poliţiei sectorului Buiucani, care, în prezent, anchetează acest caz.

Incidentul a fost săvârşit în perioada când ierarhul Mitropoliei Basarabiei, Petru Păduraru, se afla la Bucureşti, unde participa la şedinţele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, care s'a desfăşurat în zilele de 4-6 Martie a anului curent.

Un alt incident a avut loc în aceeaşi perioadă când indivizi necunoscuţi au tras focuri de armă în geamul casei preotului Vlad Mihăilă, slujitor la biserica *"Sfânta Teodora dela Sihla"* din Chişinău. Potrivit părintelui Vlad, împuşcătura s'a produs aproape de miezul nopţii. Duminică dimineaţa, soţia părintelui Vlad, a depus o plângere la poliţie. Deplasaţi la locul faptei, poliţiştii au confirmat că gaura din geamul casei preotului Mihăilă a fost provocată de un glonte. Potrivit lor, cazul este *"destul de serios"*, fiind iniţiată şi o anchetă care va cerceta întâmplarea. Părintele Vlad Mihăilă a calificat acest incident drept *"acţiune de intimidare"*. *"Este posibil să fiu vizat atât eu, cât şi soţia mea. Am oficiat în repetate rânduri serviciile divine din Piaţa Marii Adunări Naţionale în cadrul protestelor anticomuniste din iarna - primăvara anului 2002. În plus, cred că există persoane cărora nu le convine nici activitatea mea didactică"*, a conchis părintele Vlad.

CHIŞINĂUL A PUBLICAT UN DOCUMENT PRIVIND MĂSURILE DE REZOLVARE A PROBLEMEI TRANSNISTRENE

La Chişinău a fost publicat proiectul *"Acordului cu privire la măsurile pentru soluţionarea definitivă a problemei transnistrene"*. Documentul face parte din strategia Preşedintelui Vladimir Voronin privind reglementarea conflictului transnistrean, strategie care include adoptarea unei noi Constituţii a Republicii Moldova.

Acordul prevede, între altele, că Republica Moldova împreună cu Transnistria vor constitui un stat bazat pe principiile federaţiei, dar şi ale unităţii teritoriului şi puterii. Organizarea federativă a statului va presupune o distribuire a competenţelor dintre puterea centrală şi regiunea transnistreană, cetăţenie unică, sistem monetar, vamal şi de apărare unice, obligativitatea funcţionării limbii române (numită în document *"moldovenească"*) în calitate de limbă de stat şi a limbii ruse în calitate de limbă oficială.

Acordul mai prevede dreptul Transnistriei la autodeterminare în cazul schimbării statutului de drept internaţional al statului. Referendumul în problema adoptării noii Constituţii a Republicii Moldova, care va conţine şi aceste prevederi, va avea loc cel târziu la 1 Februarie 2004. Alegerile parlamentare anticipate ar trebui să se desfăşoare *"potrivit planului Voronin "* până la 25 Februarie 2005.

Acordul este criticat cu duritate de către opoziţia parlamentară creştin-democrată, în timp ce atitudinea celorlalte forţe politice oscilează între scepticism şi aprobare. Presa oficială de la Tiraspol scrie că planul Voronin de reglementare a conflictului transnistrean este *"inacceptabil, deoarece impune din nou Tiraspolului o poziţe de inferioritate"*.

NOUA CONSTITUŢIE DELA CHIŞINĂU PROCLAMEAZĂ RUSIFICAREA COMPLETĂ

Vladimir Voronin pledează pentru adoptarea unei *"noi constituţii"* fără să ţină cont că Legea Supremă nu prevede un mecanism prin care ar putea fi abrogată, avertizează Victor Popa, doctor în drept constituţional.

"Constituţiile apar şi dispar odată cu statul. Legea Supremă poate fi doar modificată". Victor Popa crede că aplicarea planului prezidenţial de adoptare a unei noi constituţii, care să proclame statul federal Republica Moldova şi să descrie mecanismele de funcţionare a acestuia, va însemna oficializarea regimului transnistrean separatist, *"recunoaşterea dreptului la autodeterminare a unui grup criminal care a uzurpat puterea prin metode militare şi se va constitui într'un precedent foarte periculos pentru Europa"*.

Deputatul creştin-democrat Vlad Cubreacov consideră că iniţiativa lui Voronin va conduce la disoluţia statului. Într'o conferinţă de presă, Voronin a declarat că viitoarea federaţie nu trebue să fie una simetrică, cu doi subiecţi ai dreptului internaţional, dar una *"asimetrică"*, în care Transnistria să fie subiect al Republicii Moldova. El susţine că autonomia găgăuză nu poate pretinde un statut similar celui pe care îl va avea Transnistria.

Vladimir Voronin a descris şi etapele planului său de *"soluţionare definitivă a diferendului transnistrean"*: la Chişinău şi la Tiraspol se vor forma grupuri pentru elaborarea noii constituţii, într'un termen de 6 luni, dezbateri publice pe marginea acestuia şi expertizarea lui de către organismele paneuropene, organizarea unui referendum naţional pentru aprobarea noii constituţii, convocarea de alegeri parlamentare anticipate, alegerea şefului statului federal şi formarea guvernului. Pentru aceasta, crede Voronin, sunt suficiente 12-14 luni.

Ziarul *"Flux"* susţine că a intrat în posesia listei de principii care vor sta la baza viitoarei constituţii:

1. În viitorul stat federal, rusa va deveni limbă oficială;
2. Transnistria îşi va păstra simbolurile şi atributele statale;
3. Ulterior, se va elabora, de comun acord, o simbolică unitară;
4. Chişinăul garantează Transnistriei o largă autonomie economică;
5. Tiraspolul urmează să efectueze defalcări simbolice în bugetul federal;
6. Viitorul stat federal va dispune de armată şi structuri de securitate comune;
7. Se păstrează specificul şi denumirile organelor de menţinere a ordinii publice. În Transnistria ele se vor numi în continuare miliţie, în timp ce la Chişinău - poliţie;
8. Vor coexista legi federale şi legi regionale;
9. Tiraspolul va dispune de dreptul de veto în soluţionarea problemelor de interes federal;
10. Noua constituţie prevede crearea unui Parlament bicameral.
11. Un sistem prezidenţial de guvernare, preşedintele urmând să fie ales prin vot direct;
12. Noul stat federal va adera la toate structurile CSI, va renunţa la neutralitate şi se va afilia Comunităţii Economice Euroasiatice;
13. Transnistriei i se garantează dreptul la autodeterminare externă;
14. Trupele militare ruse îşi vor păstra prezenţa pe teritoriul noului stat;
15. Se va accepta, în principiu, crearea altor structuri ale federaţiei pe criteriu regional - UTA Găgăuz-Zeri, regiunile de nord, de centru şi Chişinău care, însă, vor fi declarate părţi integrante ale Republicii Moldova.

REVENIREA REPUBLICII MOLDOVA LA RAIOANE VA FI MAI COSTISITOARE DECÂT SE ANTICIPA

Experţii independenţi dela Chişinău consideră că revenirea Republicii Moldova la vechile raioane de tip sovietic ar putea costa cel puţin 14 milioane de dolari şi nu circa 4 milioane, cum au afirmat anterior autorităţile comuniste. Noua reformă administrativ-teritorială prevede divizarea Republicii Moldova în 33 de raioane, în loc de cele 10 judeţe cât există acum, şi urmează a fi implementată după alegerile locale din primăvara aceasta. Parlamentul dela Chişinău a amendat acum un an şi ceva legile cu privire la organizarea administrativ-teritorială şi administraţia publică locală. Primul ministru Vasile Tarlev, a declarat că *"pentru Republica Moldova nu este principială noţiunea de raion sau judeţ, dar deoarece în Constituţie există noţiunea de raion, autorităţile centrale vor respecta Constituţia"*.

Premierul Tarlev a refuzat să anunţe suma ce urmează a fi cheltuită pentru reorganizarea administrativ-teritorială. El doar a menţionat că *"implementarea noii reforme va costa mai puţin decât cea din 1998"*. Reforma administrativ-teritorială din 1998 a urmat standardele europene şi a fost salutată de numeroşi experţi. Odată cu anularea de către guvernarea comunistă a reformei de acum patru ani, organismele financiare internaţionale vor suspenda creditarea Republicii Moldova, consideră mai mulţi experţi independenţi.

CALEIDOSCOP

NASA A PROIECTAT AVIONUL SPAŢIAL AL VIITORULUI

NASA a dezvăluit primele caracteristici tehnice ale viitorului său avion spaţial orbital. De talie mult mai redusă decât actualele navete, Orbital Space Plane (OSP) ar putea fi pus pe orbită circumterestră de un lansator clasic, de exemplu cu ajutorul unei rachete Soiuz, sau cu viitorul cargo automatic european. În schimb, el va fi reutilizabil, revenirea pe pământ urmând să se realizeze după modelul actualelor navete. Mult mai uşor decât acestea, preconizatul avion nu va putea lua la bord decât o încărcătură redusă, dar va fi capabil să găzduiască *"echipaje de minimum patru persoane"*. Noile aparate vor putea fi date în exploatare înainte de anul 2010, în misiuni identice celor îndeplinite de Soiuz. Pentru moment, acestea sunt singurele vehicule care pot asigura rotirea echipajelor la bordul Staţiei Orbitale Internaţionale (ISS). Printre altele, una dintre aceste rachete se află permanent ancorată la ISS, pentru a permite, în caz de necesitate, aducerea de urgenţă pe pământ a astronauţilor. De menţionat că racheta Soiuz serveşte drept model de referinţă pentru viitorul avion spaţial, dar NASA şi-a propus să creeze un aparat unde *"riscul pierderii unui echipaj să fie inferior celui de pe Soiuz"*. În altă ordine de idei, OSP va fi astfel conceput, încât să efectueze, pe orbită, manevre mult mai complexe decât navetele actuale.

VINURI DE IAŞI PENTRU SUBMARINELE RUSEŞTI

Marinarii de pe submarinele ruseşti vor bea, din acest an, numai vin roşu produs la Iasi. Aceasta, deoarece nutriţioniştii ruşi au stabilit că vinul produs de SC Vinia Iaşi are proprietăţi alimentare speciale ce îi ajută pe marinari să îşi păstreze tonusul. Aşa se face că de acum înainte marinarii ruşi vor fi obligaţi să bea zilnic 250 ml de vin roşu adus dela Iaşi. *"Avem un contract pe trei ani pentru livrarea de vinuri roşii. E o afacere foarte bună, care ne permite să ne consolidăm poziţia pe piaţa estică"*, afirmă directorul Vinia Iaşi, Viorel Băbuşanu. Contractul semnat de Vinia Iaşi este numai vârful aisbergului reprezentat de comerţul desfăşurat de Ruşi cu vinul românesc.

TROFEUL WHITEHEAD PENTRU UN ROMÂN MATEMATICIAN

Un tânăr matematician român, Constantin Teleman, profesor titular al unei secţii de matematică a Universităţii Cambridge, Anglia, a primit trofeul Whitehead, unul dintre cele mai mari premii mondiale pentru acest domeniu.

Constantin Teleman provine dintr'o familie de cunoscuţi matematicieni, tatăl lui, Silviu Teleman, fiind profesor universitar la Puerto Rico, oraş în care şi mama lui predă fizica şi matematica.

"DON'T BREAK MY HEART" VA REPREZENTA ROMÂNIA LA EUROVISION

Melodia *"Don't Break My Heart"* interpretată de Nicola va reprezenta România la concursul Eurovision 2003 dela Riga, au decis publicul şi juriul de specialişti, în cadrul finalei selecţiei naţionale a competiţiei. Cu această melodie compusă de Mihai Alexandru, Nicola a obţinut punctaj maxim (24 puncte), atât publicul, cât şi juriul clasând-o pe prima poziţie. În ierarhia finală Nicola a fost urmată de Aurelian Temişan cu melodia *"Let's Have a Holiday"* (20 de puncte), pe poziţia a treia clasându-se trei melodii, toate cu 11 puncte: Paula Seling - *"Let's Go"*, Valahia - *"Friends Are Friends"* şi Alexandra Ungureanu - *"Make This Love Come True"*.

TEMPERATURILE MONDIALE VOR CREŞTE CU 10 GRADE CELSIUS

Dacă nu se vor reduce emisiile de gaze cu efect de seră, temperaturile mondiale vor creşte accentuat, până la sfârşitul secolului, cu până la 10 grade Celsius, mai ales în regiunile polare, a declarat cercetătorul american Warren Washington, dela Centrul Naţional de Cercetare Astronomică, citat de AFP. Încălzirea climatică va provoca topirea gheţurilor polare şi o creştere importantă a nivelului oceanului planetar, iar teritoriul unor ţări ar putea fi chiar inghiţit complet.

MADONNA ŞI BRITNEY, CELE MAI PROASTE ACTRIŢE

Britney Spears şi Madonna au primit cele mai multe nominalizări la ediţia de anul acesta a Premiilor Razzie, o versiune satirică a Oscarurilor, informează Ananova. *"Crossroads"*, filmul de debut al lui Britney, şi *"Swept Away"*, cea mai recentă peliculă a Madonnei, au primit şapte, respectiv opt nominalizări la Razzie, inclusiv pentru titlul de *Cea mai netalentată actriţă*. Alături de ele mai sunt nominalizate la categoria cu pricina Angelina Jolie (*"Life Or Something Like It"*), Jennifer Lopez (*"Enough"*, *"Maid in Manhattan"*) şi Winona Ryder (*"Mr. Deeds"*). Nominalizările au fost anunţate la Los Angeles, cu o zi înaintea publicării listei propunerilor la Oscar.

IMAGINEA LUI ARNOLD, 15 MILIOANE DE LIRE

Arnold Schwarzenegger dă în judecată un *dealer* de maşini din SUA, fiindcă s'a folosit de imaginea sa, pentru a-şi face reclamă. Actorul a refuzat să apară în acea reclamă şi cere despăgubiri de 15 milioane de lire. Se pare că este vorba despre o singură apariţie într'un ziar new-yorkez, suficient însă pentru a-l determina pe *"Terminator"* să ia măsuri. Un expert legal, care face constatări în astfel de cazuri, a spus că acesta este încă un semnal de alarmă pentru amatorii de astfel de lucruri. Schwarzenegger a terminat, de curând, filmările pentru cea de-a treia serie *"Terminator"*.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

CONDUCĂTORI AI ZBUCIUMATEI POLITICI ROMÂNE, DOBORÂŢI DE VÂNTURILE MANEVRELOR STRĂINE

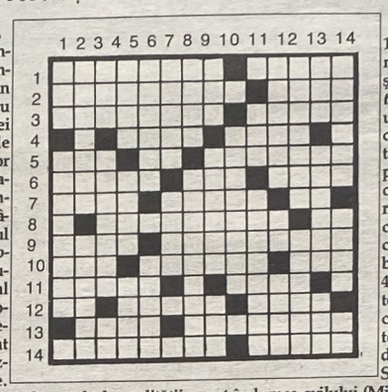

ORIZONTAL

1) Mareşal, comandant de oşti ce a contribuit efectiv în lupte grele pentru făurirea României Mari şi apoi şef de guvern. - Luptător de seamă în parlamentul ungar, pentru drepturile românilor ardeleni, şeful partidului *"Naţional Ţărănesc"*, guvernator şi în final ucis latent de comunişti. 2) Proeminent diplomat între cele două războaie mondiale. - Titlu ce-l avea marele vasal al regalităţii franceze. 3) Guvernator liberal între cele două războaie mondiale, răpus de comunişti. - Vasile... 4) *"Din nou"*, dialect. - Poet al durerii române şi apoi în cuplaj guvernator naţionalist... ceva înainte de-al Doilea Război Mondial. 5) Cuierul lui Pepelea. - Aprobare. - General, şef de guvern, după al Doilea Război Mondial, care s'a opus pregnant contra mişcărilor comuniste din Ţară şi apoi s'a exilat în SUA. 6) Hotare fără margine(!) şi totuşi tot hotare sunt. - Cilindru. - Haină în dialect ardelean. 7) Compozitor bănăţean de muzică corală. - Mocirlos. - Traian Lupaş. 8) General, conducător de stat în timpul războiului pentru eliberarea Basarabiei, de asemenea ucis de comunişti. - Aron Cotruş. 9) Vulcan din Sicilia. - Alt guvernator liberal. 10) Jumătatea părţii de vest din Ardeal! - Cu pene'n frunte. (pl). - Petre I. Zamfir. 11) Sens, înţeles sau fondul unui cuvânt sau enunţ. - Din silă (nu din milă) s'au schimbat primele două! 12) Terminaţie latină. - Los Angeles, Youngstown, Bucureşti şi Sibiu, într'un cuvânt. - Producătoare de lână, brânză de burduf şi tocăniţă (din pl.). 13) Anuţa drăguţa. - Păstori de vite.. 14) *"Minunat"*, adjectiv latin. - Mare istoric, dar foarte puţin guvernator..

VERTICAL

1) Andrei T. Bârsanu. - Fondatorul şi şeful partidului *"Totul pentru Ţară"*, uicis mişeleşte(!) de carlişti. 2) Putere, tărie, vigoare (fig. pl.). - Verb la infinit ce pocneşte când se rupe. 3) Literă grecească. - Alt politician, dar mai celebru. - Ulpius Roman. 4) Căi. - Bubă. - Căpetenie legionară, ce a căzut eroic în luptele anticomuniste din Spania (1937). 5) Scriitor bine cunoscut în lumea exilului (Mircea). - Alt legionar căzut în Spania (1937). 6) La sfârşitul zilelor. - Scurt citat dintr'o operă, sau cuvinte mari ale unei personalităţi de seamă, puse anume la începutul unei lucrări literare cu scopul de a releva şi a ornamenta ideea fundamentală a acelei lucrări. 7) Clubul Studenţesc *"N. Anghelescu"*. - General şi şef de guvern, îndată după 1944, sub care s'a realizat realipirea Ardealului de Nord la Ţara Mamă. 8) Cucui operat la capete! - Instrument de măsurat lungimi, compus dintr'o panglică gradată şi o casetă discoidală din care aceasta se derulează şi se adună de o manivelă mică. - Eftimie I. Stoica. 9) Pantofi protejaţi de galoşi. 10) Ansamblu de reguli: Lege. - Mijloc de comunicaţie între oameni (pl.). 11) Vârf, culme (fig.). - Uţă Argeşeanu. - Insulă la Nord-Estul Italiei. 12) Adjectivul nănaşului. - Demnitar la Curţile Domneşti, care, la festivităţi, purta spada sau buzduganul Domnitorului, iar mai târziu era titlul comandantului de cavalerie. 13) Iulian I. Ţopa. - Se oferă cu multă dărnicie celor predispuşi să se scufunde (pl.) - Unitate de energie în sistemul C.G.S. (cm., gr., sec.). 14) Planetă în sistemul solar. - Alt guvernator naţionalist în cuplaj. - Ion Antonescu.

FUMATUL- UCIGAŞUL NUMĂRUL UNU MONDIAL

Tutunul, alcoolul şi drogurile sunt responsabile anual de şapte milioane de decese, iar bilanţul continuă să crească, potrivit unui studiu dat publicităţii în Australia. Conform experţilor, cele trei flageluri sunt responsabile de o mare varietate de boli şi din cauza creşterii ratei globale de expunere la aceste substanţe nocive, în special în zone oarecum *"închise"* până acum, precum Sud-Estul Asiei sau China. O a doua cauză este răspândirea bolilor care se leagă direct de abuzul de astfel de substanţe, precum suferinţele cronice, accidentele, SIDA, diverse tipuri de hepatită.

Statisticile arată că tutunul, alcoolul şi drogurile sunt responsabile de circa 8,9% din numărul total al îmbolnăvirilor înregistrate în anul 2000. Tutunul a fost ucigaşul numărul unu, responsabil de 4,9 milioane de morţi, adică 71% din numărul total - o creştere de mai bine de un milion din 1990 şi până acum. Creşterea a fost mai accentuată în ţările în curs de dezvoltare, deşi cele mai multe boli s'au înregistrat în statele industrializate. Din restul, 1,8 milioane de decese (26%) au fost atribuite consumului exagerat de alcool, răspândit cu precădere în SUA şi Europa, Rusia fiind campioana absolută la acest capitol. Prin comparaţie, 223.000 de decese (*"doar" 3%*) sunt atribuite consumului de droguri.

"Supriza acestui studiu este că, în afară de fumat, consumul de alcool a devenit un factor primordial în ţările în curs de dezvoltare precum Thailanda sau China, în ultimii 10 ani", comentează experţii australieni. În ce priveşte cea mai eficientă metodă de a reduce consumul de băuturi alcoolice şi fumatul, aceasta s'a dovedit a-fi creşterea impozitelor la aceste produse *"de lux"* mai degrabă decât tratamentele şi intervenţiile medicale.

DEZLEGAREA CAREULUI DE MAI SUS:

Orizontal: (1) AVERESCU; MANIU. (2) TITULESCU; PAIR. (3) BRATIANU; CONTA; (4) T; EARĂ; GOGA; N. (5) CUI; DA; RADESCU. (6) OTARE; SUL; UIOS. (7) DIMA; MALOS; TL. (8) R; ANTONESCU; AC. (9) ETNA; TATARASCU. (10) ARD; MOTAŢ; PIZ. (11) NOIMA; E; ISLA; A. (12) US; ORAŞE; OŢE. (13) NUTI; CIURDARI. (14) MIRANDUS; IORGA.

Vertical: (1) ATB; CODREANU; M. (2) VIRTUTI; TROSNI. (3) ETA; IAMANDI; UR. (4) RUTE; RANA; MOTA. (5) ELIADE; T; MARIN. (6) SEARA; MOTO; A; D. (7) CSNA; SANATESCU. (8) UCU; RULETA; EIS. (9) U; GALOSATI; U. (10) M; COD; SCRISORI. (11) APOGEU; UA; LIDO. (12) NANASIT; SPATAR. (13) IIT; COLACI; ERG. (14) URANUS; CUZA; IA.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

www.cuvantulromanesc/publicitate

PENTRU VÂNZĂRI ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

www.cuvantulromanesc/publicitate

DIN ECONOMIA DE PE GLOB

RATA ŞOMAJULUI ÎN ROMÂNIA LA SFÂRŞITUL LUNII IANUARIE - 8,3 LA SUTĂ

Rata şomajului la nivel naţional a fost de 8,3 la sută, în Ianuarie anul acesta, cu 4,4 la sută sub cea înregistrată în perioada similară a anului precedent, informează Agenţia Naţională de Ocupare şi Formare Profesională (ANOFP).

Potrivit sursei citate, numărul total de şomeri aflaţi în evidenţele agenţiilor judeţene pentru ocuparea forţei de muncă a fost de 781.388 persoane, din care 337.520 au fost femei (43,2 la sută).

Cel mai scăzut nivel al ratei şomajului s'a înregistrat în municipiul Bucureşti (2,8 la sută) şi în judeţele Bihor (3,2 la sută), Timiş (3,9 la sută), Satu Mare (4,1 la sută), Arad (5,3 la sută) şi Ilfov (5,7 la sută). Un nivel al ratei şomajului sub media la nivel naţional a fost înregistrat în Vrancea (6,1 la sută), Argeş (6,8 la sută), Mureş (şapte la sută), Dolj (7,1 la sută), Sălaj (7,4 la sută), Harghita (7,7 la sută) şi Sibiu (7,8 la sută).

Comparativ cu Decembrie anul trecut, şomajul a scăzut în Braşov şi Iaşi (scădere de 0,4 la sută), Vaslui şi Bucureşti (scădere de 0,3 la sută), Cluj, Constanţa, Gorj şi Timiş (scădere de 0,1 la sută).

Cel mai ridicat nivel al ratei şomajului s'a înregistrat în judeţele Galaţi şi Vaslui (14,4 la sută), Ialomiţa (12,7 la sută), Braşov (12 la sută), Alba (11,3 la sută), Vâlcea (11,2 la sută), Botoşani (10,8 la sută), Călăraşi (10,5 la sută), Olt (10,4 la sută), Prahova (10,2 la sută), Teleorman (10,1 la sută) şi Gorj (zece la sută).

Creşteri mai mari ale ratei şomajului comparativ cu luna precedentă s'au înregistrat în judeţele Ialomiţa (cu 1,2 la sută), Olt (cu 1,1 la sută), Buzău, Dolj şi Mehedinţi (cu 0,8 la sută), Covasna, Sălaj şi Sibiu (cu 0,7 la sută).

FISCALITATEA RIDICATĂ OMOARĂ SECTORUL PRIVATT

Din cauza sistemului fiscal autohton, considerat a fi cel mai instabil din Europa Centrală şi de Est, integrarea României în UE este pusă sub semnul întrebării, susţin reprezentanţii confederaţiilor patronale membre ale Consiliului Economic şi Social (CES).

"Impozitele sunt foarte mari, fapt ce afectează atât angajatorul, cât şi angajaţii. Este greu de crezut că România, cu actualul sistem fiscal, se va apropia de nivelul de trai din Polonia sau Ungaria", a declarat Doru Frunzulică, vicepreşedinte al CES. Potrivit acestuia, deşi ratele de impozitare sunt comparabile cu cele din Polonia, Bulgaria şi Ungaria, pe ansamblu, în România fiscalitatea este mai ridicată, diferenţa provenind dela tranşele de venituri cărora le sunt aplicate aceste taxe. *"La noi, cota minimă de 18% se aplică veniturilor lunare mai mici de 60 USD, iar tot ceea ce depăşeşte 350 USD se impozitează cu 40%, în timp ce în Polonia, cota minimă merge până la 700 USD"*, a precizat Frunzulică.

În România se aplică şi cea mai ridicată cotă a impozitului pe profit, respectiv de 25%, faţă de Ungaria şi Polonia, unde aceasta este de 18%. În acest context, şi profitabilitatea firmelor autohtone este foarte scăzută. *"Din circa 410.000 firme ce au depus bilanţul în 2001, sub 180.000 au înregistrat profit"*, a conchis Frunzulică.

REZERVELE DE GRÂU ALE ROMÂNIEI SUNT INSUFICIENTE PENTRU URMĂTOARELE ŞASE LUNI

Rezervele de grâu existente pe piaţa românească nu vor fi suficiente pentru activităţile de morărit din următoarele şase luni, din cauza nivelului calitativ slab, apreciază un raport recent al Departamentului american pentru Agricultură (USDA).

Potrivit autorităţilor dela Washington, livrările interne de grâu din România sunt estimate la 5,8 milioane de tone, reprezentând producţia totală de 4,3 milioane de tone şi rezerve de aproximativ 1,5 milioane de tone la începutul sezonului agricol 2002/2003.

"În mod normal, această cantitate ar fi suficientă pentru a acoperi consumul intern, estimat la 5-5,5 milioane de tone. Cu toate acestea, actuala recoltă de grâu este extrem de slabă din punct de vedere calitativ", se precizează în raportul Departamentului pentru Agricultură.

În aceste condiţii, raportul apreciază că preţul făinii de grâu de pe piaţa românească va continua să crească, menţionând însă că Guvernul dela Bucureşti a adoptat recent o serie de măsuri menite să stabilizeze piaţa internă, în încercarea de a menţine la un nivel *"rezonabil"* preţul pâinii destinată consumului în mediul urban.

Printre măsurile adoptate de Executiv, raportul menţionează eliberarea a 200.000 de tone de grâu din rezerva strategică la mijlocul lunii Ianuarie cu scopul de a stabiliza preţurile din piaţă la un nivel inferior celor din străinătate.

Consumul total de grâu în mediul urban este estimat la 120.000 de tone pe lună, ceea ce ar însemna un necesar de 720.000 de tone în următoarele şase luni. Numai o parte din acest necesar poate fi însă procurată de pe piaţa internă, din cauza calităţii scăzute.

În anul 2002, România a importat 60.000 de tone de grâu şi circa 30.000 de tone de făină.

ROMÂNIA, DESTINAŢIA A JUMĂTATE DIN EXPORTURILE DE PASĂRE ÎN BALCANI

România este principala destinaţie din regiunea de Sud-Est a Balcanilor pentru exporturile de carne de pasăre provenind din Statele Unite, produsele intrate în ţară în perioada Ianuarie-Septembrie 2002 reprezentând aproape jumătate din totalul livrărilor în această zonă, atât în volum, cât şi în valoare, relevă un raport realizat de Departamentul american pentru Agricultură.

Astfel, în primele nouă luni ale anului trecut, Statele Unite au exportat către această regiune - care include Albania, Bulgaria, Iugoslavia, Macedonia, Republica Moldova şi România - un total de peste 52.000 de tone de carne de pasăre, în valoare de 30 milioane de dolari. Din aceste cifre, numai pe piaţa românească au ajuns, în perioada menţionată, 24.200 tone carne de pasăre, reprezentând 14,7 milioane de dolari. În volum, exporturile din primele trei trimestre ale anului 2002 au consemnat o creştere de 73,7%, în vreme ce valoarea lor s'a majorat cu 53,9% comparativ cu anul anterior.

PHILIPS A ÎNCHEIAT 2002 CU O PIERDERE NETĂ DE 3,21 MILIARDE DE EURO

Royal Philips Electronics a raportat pentru 2002, o pierdere netă de 3,21 miliarde de euro, nivel care a depăşit anticipările analiştilor, informează *Reuters*.

Deficitul înregistrat de cel mai mare producător european de aparatură electrocasnică a depăşit estimările analiştilor, care preconizau o pierdere netă de aproape 2,28 miliarde de euro. În 2001, Philips a raportat un deficit de 2,48 miliarde de euro.

În urma anunţului, ac-ţiunile Philips au scăzut cu două procente, după ce au pierdut, în şedinţa bursieră, alte trei procente.

Divizia de semiconductoare, principala activitate a companiei şi al treilea producător european de profil, a încheiat trimestrul al patrulea cu un deficit de 140 de milioane de euro, la vânzări de 1,01 miliarde de euro. Producţia de componente electronice a ieşit, la rândul său, în pierdere.

Philips a investit aproape 350 de milioane de euro pentru a restructura cele două linii de producţie, care sunt afectate de cel mai grav declin din istorie al industriei mondiale de profil.

"Rezultatele diviziilor de memorie informatică şi componente electronice s'au situat cu mult sub aşteptări, ceea ce indică fragilitatea pieţei de tehnologie a informaţiei. Restul operaţiunilor au depăşit modest estimările, astfel că raportul financiar corespunde, în mare, previziunilor anterioare", a apreciat analistul Jan Willem Berghuism, dela Kempen & Co din Amsterdam.

Profitul operaţional din 2002 s'a ridicat la aproape 420 de milioane de euro, comparativ cu pierderea operaţională de 1,4 miliarde de euro, consemnată anul precedent.

Vânzările anuale au coborît cu două procente, până la 31,8 miliarde de euro. Declinul a fost determinat de deprecierea dolarului american, precum şi de reducerea cu aproape şapte procente a preţurilor de comecializare.

Efectul acestor factori a fost parţial contrabalansat de creşterea cu şase procente a volumului de vânzări. Principalele performanţe au fost consemnate în statele din Asia. Piaţa europeană a avansat modest, concomitent cu scăderea vânzărilor de pe cele două continente americane.

Philips a lansat în urmă cu zece ani un program de restructurare. În cadrul acestui proiect, compania a disponibilizat 13.360 de angajaţi, în trimestrul al patrulea, până la 170.087 de salariaţi.

Conducerea grupului olandez a lansat previziuni sumbre, precizând că nu se aşteaptă la îmbunătăţirea condiţiilor economice, în viitorul apropiat. Philips nu a fixat obiective financiare precise pentru trimestrul curent sau pentru anul 2003, din cauza mediului politic şi economic incert.

"Pornim în anul 2003 cu intenţia de a ne îmbunătăţi performanţele şi profitul", a subliniat Gerard Kleisterlee, directorul executiv al companiei.

Concernul olandez este cunoscut pentru o multitudine de produse, dela becuri la aparate de ras şi ecrane plate TV, monitoare de computere şi echipamente medicale.

LIECHTENSTEIN APLICĂ UN PROGRAM SPECIAL PENTRU A ATRAGE TURIŞTI

Liechtenstein încearcă să-i atragă pe organizatorii de conferinţe şi să-şi dezvolte industria turistică printr'un program intitulat *"Închiriază un stat"*, care le permite clienţilor corporatişti să preia simbolic micul principat situat între Elveţia şi Austria, informează Reuters.

"Ideea de bază este că un întreg stat este gazda unei conferinţe, punându-i la dispoziţie diverse posibilităţi", a declarat Roland Buechel, directorul agenţiei turistice de stat din Liechtenstein, a cărui suprafaţă este de numai 160 kilometri pătraţi.

"Închiriază un stat" se bazează pe conceptul dezvoltat de firma de organizare de evenimente Xnet AG în mici localităţi din Austria, Germania şi Elveţia.

Xnet va face publicitate pentru a atrage clienţi interesaţi de locuri pentru reuniuni, în timp ce agenţia de turism va stabili contacte cu autorităţile locale şi va ajuta la organizarea evenimentelor.

Clienţii vor primi programe personalizate, care le fac publicitate mărcilor şi implică oficiali locali în evenimentele speciale, dar nu şi pe printul Hans Adam.

PRODUCŢIA INDUSTRIALĂ A GERMANIEI A SCĂZUT DRASTIC ÎN DECEMBRIE

Producţia industrială a Germaniei a înregistrat, în luna Decembrie 2002, cel mai accentuat declin din ultimii patru ani, depăşind previziunile analiştilor şi alimentând temerile privind intrarea în recesiune a celei mai mari economii europene, transmite *Reuters*.

Scăderea surprinzătoare a producţiei industriale din Decembrie, cu 2,6%, urmează datelor statistice descurajatoare publicate în privinţa comenzilor şi a pieţei muncii, dar analiştii au apreciat că nivelul producţiei a fost afectat de factori sezonieri şi au minimalizat temerile privind intrarea în recesiune.

Declinul producţiei industriale din Decembrie, care include producţia fabricilor, centralelor electrice şi a şantierelor de construcţii, a fost cea mai importantă scădere lunară de după Februarie 1999.

"Cifrele arată că economia germană este din nou într'o situaţie delicată. Producţia industrială a scăzut cu 0,6% în trimestrul patru. Acest declin va trebui compensat de alte sectoare pentru a obţine o stagnare a creşterii totale", a declarat analistul Ulrike Kastens.

Comenzile industriale s'au redus, în Decembrie, cu 4,1%.

"În prezent, nu există motive de panică. Decembrie este întotdeauna o lună greu de interpretat, din cauza sărbătorilor de Crăciun şi a faptului că multe persoane îşi iau zile libere. Trebue să aşteptăm cifrele pentru Ianuarie", a indicat Harald Joerg din cadrul Dresdner Bank.

În ritm anual, producţia germană s'a diminuat cu 0,5% în Decembrie, deşi se prevăzuse o creştere de un procent. Producţia din sectorul construcţiilor a coborît cu 5,8%, însă cea din sectorul energetic a crescut cu 1%.

În 2002, producţia Germaniei a scăzut cu 1,6% faţă de 2001, conform autorităţilor germane.

EURO, MONEDA DE REFERINŢĂ ÎN ROMÂNIA

Consiliul de Administraţie al Băncii Naţionale a României (BNR) a decis ca dela 1 Martie a.c., moneda de referinţă să fie euro, a declarat în cadrul unei conferinţe de presă, guvernatorul BNR, Mugur Isărescu. Potrivit acestuia, decizia a fost luată la cererea Băncii Centrale Europene, România fiind singura ţară dintre candidatele la integrarea în UE care se raportează la dolar. Momentul ales a fost determinat şi de conjunctura favorabilă, respectiv consolidarea zonei euro, precum şi *"adoptarea"* monedei unice de către o mare parte a populaţiei. În plus, două treimi din exporturile româneşti sunt orientate spre UE.

Concret, trecerea la euro înseamnă că, începând cu prima zi lucrătoare din Martie, BNR va calcula cursul de schimb leu/euro în funcţie de cotaţiile stabilite de bănci, cursul dolarului fiind stabilit în funcţie de cotaţiile de pe pieţele internaţionale. BNR va practica o *"flexibilitate controlată"* a cursului de schimb, rezervându-şi dreptul de a interveni pe piaţă atunci când va crede de cuviinţă, astfel încât ţinta de inflaţie să nu fie compromisă.

Potrivit lui Mugur Isărescu, inflaţia nu va creşte din cauza adoptării euro ca monedă de referinţă, dar este posibil să apară unele speculaţii valutare, pe care, însă, BNR le va contracara inclusiv prin intervenţiile în piaţă.

Dr. Corina Mihai
Tel : 416 225 9111
GENERAL COSMETIC DENTISTRY
175 Willowdale Ave., Unit 201,
Toronto, Ontatrio
Întreaga gamă de servicii dentare
Noi pacienţi şi urgenţe sunt bineveniţi
Programări inclusiv Sâmbăta
Check-up gratuit, seniori discount
Primim orice plan de asigurare
www.cuvantulromanesc/publicitate

SPORT

PRINCIPALELE TRANSFERURI ÎNAINTEA RETURULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

Iată care sunt cele mai importante mutări din această iarnă: **RAPID BUCUREŞTI** (antrenor: Mircea Rednic) *sosiri*: Roberto Bisconti - mijlocaş (belgian, FC Aberdeen/ Scoţia), George Florescu -mijlocaş (Universitatea Cluj), Henry Olufosoye Makinwa (nigerian, Farense/ Portugalia), Boban Savic portar (sârb, Obilic Belgrad), Camille Musinga -fundaş (congolez, Lokeren/Belgia) *plecări*: Constantin Schumacher -mijlocaş (Yunnan Hongta/China),Marius Măldărăşanu (Beşiktaş Istanbul/ Turcia), Cornel Buta - fundaş (FC Naţional), Iulian Crivac - fundaş (FC Argeş) **DINAMO BUCUREŞTI** (antrenor: Cornel Dinu) *sosiri*: Viorel Domocoş - mijlocaş (Yunnan Hongta/ China), Marin Vătavu - fundaş (Farul), Seydou Pape Diop -mijlocaş (senegalez, Aarau/Elveţia) *plecări*: Ciprian Danciu -mijlocaş (Astra Ploieşti), Mugur Bolohan -fundaş (FCM Bacău), Ovidiu Tâlvan - fundaş (Construction Henan/China), Dorin Semeghin - mijlocaş (FC Argeş), Ştefan Preda - portar (FC Argeş), Angelo Alistar - fundaş (Ceahlăul), Cătălin Crăciunescu -fundaş (Universitatea Craiova) **STEAUA BUCUREŞTI** (antrenor: Victor Piţurcă) *sosiri*: Valeriu Răchită - fundaş (Litex Loveci/Bulgaria) *plecări*: Iulian Miu - fundaş (FCM Bacău), Valeriu Bordeanu - fundaş (FCM Bacău), Cătălin Liţă -mijlocaş (?) **FC NAŢIONAL BUCUREŞTI** (antrenor: Walter Zenga -Italia) *sosiri*: Slavisa Mitrovic - atacant (bosniac, Samsung Blue Wings/ Coreea de Sud), Cornel Buta -fundaş (Rapid), Robert Ghindeanu - fundaş (Extensiv Craiova), Flavius Moldovan - fundaş (FC Braşov) *plecări*: Daniel Prodan - fundaş (Poli AEK Timişoara), Sabin Ilie - atacant (?), **GLORIA BISTRIŢA** (antrenor: Remus Vlad) *sosiri*: Bogdan Pereş - atacant (FC Baia Mare), Rareş Ştian - mijlocaş (Universitatea Cluj), Adrian Anca - atacant (Industria Sârmei Câmpia Turzii), Dorin Şuşuraş - mijlocaş (Hapoel Kfar Saba/ Israel) *plecări*: Cristian Turcu - atacant (?), Ioan Miszti - mijlocaş (?), Dorel Zegren -fundaş (?) **POLITEHNICA AEK TIMIŞOARA** (antrenor Stelian Gherman) *sosiri*: Levert Osman - mijlocaş (australian, Kingz Auckland/ Australia), Steve Reese - portar (american, Aerostar Bacău), Daniel Prodan - fundaş (FC Naţional) *plecări*: Silviu Cristescu (?) **FC BRAŞOV** (antrenor: Marius Lăcătuş) *sosiri*: Gabriel Kajcsa - portar (Poli Unirea Iaşi), Dragoş; Luca, Marius Constantin, Nicolae Cristea, Vasiliu, Pintea (toţi dela tineret), Aurel Ghindaru - fundaş (revenit la echipă) *plecări*: Dorin Arcanu - portar (?), Flavius Moldovan - fundaş (FC Naţional), Cristian Vasc - mijlocaş (Inter Gaz Bucureşti), Emerich Vascko - atacant (?), Daniel Lică - mijlocaş (?), Marius Benciu - fundaş (Precizia Săcele), Marius Luca - atacant (?), Ioan Coman - atacant (Romradiatoare Braşov) **CEAHLĂUL PIATRA NEAMŢ** (antrenor: Gheorghe Poenaru) *sosiri*: Angelo Alistar - fundaş (Dinamo Bucureşti) *plecări*: Mihai Botan - mijlocaş (Poli Unirea Iaşi). **FCM BACĂU** (antrenor: Ilie Dumitrescu) *sosiri*: Mugur Bolohan - fundaş (Dinamo), Iulian Miu - fundaş (Steaua), Valeriu Bordeanu - fundaş (Steaua), Radu Chiorean - fundaş (Olimpia Satu Mare), Florin Ganea - fundaş (Laminorul Roan) *plecări*: Mircea Ilie - atacant (FC Onești), Eduard Ciubotaru - portar (FC Onești). **OŢELUL GALAŢI** (antrenor: Costel Orac) *sosiri*: Emil Bucur - mijlocaş (ASA Tg Mureş), Florin Niţulescu - atacant (Soccer Academy Ohara/Japonia), Marlin Piana - atacant (RD Congo, Troyes/Franţa), Andre Vieira - mijlocaş (brazilian, Gremio Porto Alegre/ Brazilia), Iulian Chirciu - fundaş (Dunărea Galaţi) *plecări*: Răzvan Chiriţă - mijlocaş (?). **UNIVERSITATEA CRAIOVA** (antrenor: Sorin Cârţu) *sosiri*: Tresor Ewango - atacant (congolez; Dakar Universite Club/ Senegal), Cristian Ionuţ Stancu - mijlocaş (Şcoala de Fotbal "Gică Popescu" Calafat), Adnan Guso - portar (bosniac, Olympik Sarajevo/ Bosnia-Herţegovina), Marius Zeno Bundea - mijlocaş (Zenit St Petersburg/ Rusia), Claudiu Tudor - mijlocaş (Petrolul Ploieşti), Diegor Ruiz - atacant (argentinian, La Gantoise/Belgia), Cătălin Crăciunescu - fundaş (Dinamo), Ovidiu Stoianoff - atacant (Callatis Mangalia), Câmpan - atacant (Steaua - juniori), William da Silva Barbosa - atacant (brazilian, Como via L'Aquila/Italia), Dumitru Mitriţă- fundaş (liber), Ionuţ Savu - atacant (Yunnan Hongta/China) *plecări*: Cosmin Ursu - fundaş (Rarora Rm. Vâlcea), Ionuţ Dragomir - fundaş (UTA Arad), Vasile Ciocoi - fundaş (?), Daniel Clitnovich - atacant (australian, (?), Bogdan Vrăjitoarea - atacant (FC Oradea), Ion Vlădoiu - atacant (FC Argeş), Gabriel Vochin - fundaş (Videoton Szekesfehervar/ Ungaria), Constantin Nica - mijlocaş (FC Onești), Stelian Bănică - portar (CSM Reşiţa). **SPORTUL STUDENŢESC** (antrenor: Ioan Andone) *sosiri*: George Savu - portar, Alexandru Nicolae, Daniuel Nicolae - mijlocaşi, George Toma -fundaş, Costin Curelea - atacant (toţi juniori), *plecări*: Giani Necşulescu - fundaş (Sheriff Tiraspol/Republica Moldova) **ASTRA PLOIEŞTI** (antrenor: Florin Marin) *sosiri*: Ciprian Danciu - mijlocaş (Dinamo), Laszlo Borbely - atacant (Hottin Latakia/Siria), Marius Bratu - portar (Uralan Elista/Rusia), Pastor - mijlocaş (Chimica Târnăveni), Fănel Niia - fundaş (?), Nicolae Petre - portar (Unirea Focşani), Răzvan Dumitraşcu - mijlocaş (FC Baia Mare), *plecări*: Florin Filip - portar (Industria Sârmei Câmpia Turzii), Costel Bârsan - atacant (FC Oneș;ti), Cezar Dinu - mijlocaş (Unirea Focşani), Dragoş Mihalache - atacant (?), Petrişor Sima - fundaş (Unirea Focşani), Daniel Zdrâncă - portar (Unirea Focşani), Marin Dună - atacant (Metalul Plopeni), Emil Dăncuş - mijlocaş (?) **FC ARGEŞ PITEŞTI** (antrenor: Ion Moldovan) *sosiri*: Ion Vlădoiu - atacant (Universitatea Craiova), Constantin Barbu - atacant (Numancia/Spania), Dumitru Semeghin - mijlocaş (Dinamo), Ştefan Preda - portar (Dinamo), Cristian Buturugă - portar (UMT Timişoara), Adrian Albinaru - atacant (Metalul Plopeni), Daniel Dragoă Radu - fundaş (Metalul Plopeni), Ionuţ Opriţa - fundaş (Inter Gaz Bucureşti), Iulian Crivac - fundaş (Rapid Bucureşti), Raul Marincău - fundaş (Uralan Elista / Rusia), Dragoş Stroe - fundaş (FC Oradea) *plecări*: Adrian Blid - portar (?), Miroslav Bukvic - atacant (sârb, ?), Claudiu Cornaci - fundaş (?), Grigorie Tudor - mijlocaş (?), Radu Neguţ - mijlocaş (?), Cătălin Necula - fundaş (?) **FARUL CONSTANŢA** (antrenor: Marin Ion) *sosiri*: Sorin Mocanu - mijlocaş (Municipal Medgidia), Răzvan Ciortea - mijlocaş (FC Baia Mare), Cosmin Paşcovici - fundaş (Petrolul Ploieşti), Ousmane Thiandoum - atacant (senegalez, Jeanne d'Arc/Senegal), *plecări*: Marcel Băluţă -mijlocaş (Cimentul Fieni), Cristian Petcu - fundaş (Medgidia), Adrian Voicu - fundaş (Callatis Mangalia), Marian Vătavu - fundaş (Dinamo), Cristian Dicu - mijlocaş (Dacia Unirea Brăila) **UTA ARAD** (antrenor: Radu Nunweiller) *sosiri*: Markus Pleuler - mijlocaş (german, Stuttgarter Kickers / Germania), Adrian Ungur - atacant (Hapoel Petah Tikva/Israel), Sorin Botiş - fundaş (Sheriff Tiraspol/Republica Moldova), Ionuţ Dragomir - fundaş (Universitatea Craiova), Thierry Euloge - mijlocaş (camerunez, Racing Bafoussam/Camerun), Milisav Seckovic - mijlocaş (sârb, Sartid Smederovo/ Sârbia, Norbert Varga - mijlocaş (Electromagnetica Bucureşti), Dan Ştefăligă - atacant (ACU Arad) *plecări*: Alin Zaha - fundaş (UTA Arad), Florin Turcan - atacant (ACU Arad), Bogdan Buhuă -mijlocaş

UN NOU SCANDAL ÎN GIMNASTICĂ

Trei foste gimnaste, Alexandra Marinescu, Sabina Cojocar şi Simona Amânar, au declarat pentru cotidianul *ProSport* că antrenorii lotului naţional solicită 30 la sută din câştigurile obţinute de sportive la concursurile unde se oferă premii în bani. Sabina Cojocar a declarat că, după Jocurile Bunăvoinţei din 2001, 4000 de dolari din banii obţinuţi la această competiţie i-a dat antrenorilor.

Federaţia Română de Gimnastică ştie că antrenorii primesc o parte din banii obţinuţi de gimnaste la concursurile unde se oferă premii, precizând că acest lucru nu este valabil şi pentru Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale şi Europene.

Antrenorul coordonator al lotului naţional feminin de gimnastică, Octavian Belu, a declarat că există o înţelegere cu părinţii gimnastelor pentru ca tehncienii să primească o parte din banii obţinuţi de sportive la anumite concursuri. Belu a precizat că a propus ca această înţelegere să fie legalizată, problema fiind discutată deja cu oficialii FRG, ai Ministerului Tineretului şi Sportului şi ai Comitetului Olimpic Român. *"S'a mai discutat pe această temă în ultimii trei ani. S'a discutat această problemă la nivelul federaţiei,* a spus Octavian Belu.

ANTRENORII LOTULUI NAŢIONAL DE GIMNASTICĂ FEMININĂ AU DEMISIONAT

Mariana Bitang a declarat postului naţional România 1 că demisionează din funcţia de antrenor al lotului naţional feminin de gimnastică, din cauza scandalurilor apărute în ultimul timp în acest sport. Acelaşi lucru l-a făcut şi celălalt antrenor al lotului, Octavian Belu.

"Nu cazul Sabinei Cojocar m'a determinat să iau această atitudine. În ultimii doi ani am mai avut o astfel de tentativă. Motivul real pentru care am luat această decizie este faptul că, în ultimii ani, gimnastica românească a fost pur şi simplu bombardată cu scandaluri. Am semnat un contract prin care eram obligaţi să realizăm nişte obiective. În aceste condiţii nu pot realiza obiectivele din contract", a spus Bitang.

Octavian Belu a adăugat că nu poate să nu fie solidar cu Mariana Bitang, precizând că plecarea lor dela lotul dela Deva este cauzată de scandalurile din gimnastica românească. *"Noi am format un cuplu şi am dovedit că, indiferent de mişcările care au fost în jurul nostru, am reprezentat nucleul în jurul căruia s'au format atâtea colective. Nu pot să nu fiu solidar, pentrucă, de fiecare dată când s'a prezentat ceva la modul negativ, nu a fost prezentat Belu şi separat Bitang. Plecăm pentrucă ne-am săturat de această campanie de presă"*, a spus Octavian Belu.

OLTCHIM RÂMNICU VÂLCEA S'A CALIFICAT ÎN SFERTURILE CUPEI EHF

Echipa Oltchim Râmnicu Vâlcea s'a calificat în sferturile de finală ale Cupei EHF, după ce a învins, cu scorul de 22-17 (11-10), formaţia croată ZRK Zonic Osijek, în meciul retur disputat la Râmnicu Vâlcea.

Cele mai bune marcatoare ale româncelor au fost Roxana Gheorghe - cinci goluri, Daniela Pălărie şi Petronica Fedorneac, câte patru goluri.

CONDUCEREA LOTULUI NAŢIONAL DE VOLEI SENIORI A FOST SCHIMBATĂ

Consiliul Director al Federaţiei Române de Volei (FRV) a decis, la propunerea Colegiului Antreno-rilor, să schimbe colectivul tehnic al echipei masculine de seniori, a declarat purtătorul de cuvânt al FRV, Andrei Constantinescu.

Astfel, de pregătirea echipei naţionale de volei se va ocupa Marian Constantin, în vârstă de 38 de ani, care în prezent pregăteşte formaţia RATB Petrom Bucureşti, şi care îl înlocuieşte pe tehnicianul Nicu Pop, în vârstă de 51 de..ani.

Andrei Constantinescu a precizat că motivul acestei decizii a fost întinerirea colectivului tehnic. Marian Constantin va fi ajutat de antrenorul secund Dănu Pascu, urmând să beneficieze şi de ajutorul lui Aurel Drăgan, numit consilier. Metodistul lotului va fi Dan Lăzărescu.

IRINA SPARLEA VA REVENI ÎN TENISUL ROMÂNESC CÂND VOR PLECA FOŞTII

Fosta tenismană Irina Sparlea, care actualmente locuieşte în Italia, doreşte să lucreze, în viitor, pentru tenisul românesc, declarând că i-ar face plăcere să devină, cândva, căpitan-nejucător al echipei de Cupa Federaţiei. *"Va veni o vreme când, probabil, o să mă implic în tenisul românesc! Poate atunci când se va elibera un loc în federaţia română, unde încă se află foarte mulţi dintre cei care au condus şi pe vremuri"*, a spus Sparlea, care a venit în ţară împreună cu fiul ei, Tommaso. În anul 2000, Irina Sparlea a jucat doar 10 turnee din circuitul WTA, cel mai bun rezultat fiind un sfert de finală la *"Open Gaz de France"*. După ediţia din 2000 a concursului dela Wimbledon nu a mai participat la nici o competiţie oficială. Din cauza unor neînţelegeri cu reprezentanţii Federatiei Române de Tenis şi cu ministrul tineretului şi sportului dela aceea vreme, Alexandru Mironov, Irina Sparlea a refuzat să mai răspundă convocărilor la echipa României de Cupa Federaţiei.

MIHAI COVALIU S'A CLASAT PE LOCUL TREI LA CUPA MONDIALĂ DE SABIE DELA BONN

Scrimerul român Mihai Covaliu s'a clasat pe locul trei la Cupa Mondială de sabie dela Bonn, la egalitate cu Zsolt Nemcsik din Ungaria.

Covaliu a fost învins, în semifinale, cu scorul de 15-9, de rusul Stanislav Pozdniakov.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
Rezultatele etapei a 16-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pc
1.	Rapid	16	13	1	2	36 -	11	40
2.	Dinamo	16	9	2	5	29 -	19	29
3.	Steaua	16	8	4	4	18 -	14	28
4.	FC Naţional	16	8	3	5	24 -	15	27
5.	FC Braşov	16	7	3	6	19 -	19	24
6.	Gloria	16	6	5	5	20 -	14	23
7.	Poli AEK	16	7	1	8	23 -	26	22
8.	Oţelul	16	6	4	6	15 -	20	22
9.	FCM Bacău	16	5	5	6	16 -	15	20
10.	Astra	16	6	2	8	21 -	25	20
11.	U Craiova	16	5	4	7	18 -	24	19
12.	Cehlăul	16	4	6	6	22 -	18	18
13.	Sportul Stud.	16	5	3	8	21 -	24	18
14.	FC Argeş	16	5	2	9	14 -	23	17
15.	Farul	16	5	2	9	13 -	26	17
16.	UTA	16	5	1	10	17	33	16

Probleme pentru meciul cu Danemarca

-Fără atacanţi !-

Meciul cu Danemarca din 29 Martie dela Bucureşti este extrem de important pentru menţinerea şanselor de calificare, mai ales dupa meciul pierdut acasă cu Norvegia. Dincolo însă de problema terenului de joc, antrenorul Iordanescu are şi probleme de lot. Iulian Filipescu, fundaşul lui Betis Sevilla, prinde din ce în mai rar locul ca titular la Bettis Sevila din cauza evoluţiilor slabe. De asemenea, atacantul lui Stuttgart, Ionel Ganea, este deja un obişnuit al băncii de rezerve, deşi a înscris aproape de fiecare dată când a intrat pe teren din postura de rezervă. Adrian Ilie, atacantul lui Alaves, va lipsi dela confruntarea cu danezii, având ruptură. Celalalt varf de atac, Viorel Moldovan, s'a accidentat şi el . Singura veste bună din tabăra indisponibililor este legată de revenirea lui Dorinel Munteanu. De asemenea şi vârful lui Sporting Lisabona, Marius Niculae, este accidentat. O variantă de atacant ar fi Daniel Pancu dela Besihtas Istanbul dar acesta joacă la echipa sa de club pe un post mai mult defensiv. Probleme sunt şi cu alti jucători. Cosmin Contra dela Atletic Madrid se află în scădere de formă. Unul dintre cei mai în formă jucători care activează în străinătate, dar care nu a intrat încă în calculele lui Iordănescu, este Laurenţiu Reghecampf. Mijlocaşul lui Energie Cottbus joacă de 3 ani în Bundesliga, având în ultimul timp evoluţii din ce în ce mai bune.

FĂRĂ GABI SZABO LA MONDIALELE DE ATLETISM

"Regret că nu ne vom baza pe câteva nume importante la Mondialele de sală din acest an. Era important atât pentru Szabo, cât şi pentru Târlea să concureze. Cât o priveşte pe Gabriela, aceasta a revenit, în ţară, după ce medicii olandezi i-au recomandat două săptămâni de odihnă. Szabo va fi consultată şi de medicii români, dar este exclusă prezenţa ei la Birmingham, accidentarea fiind una dintre cele mai urate în atletism. În ceea ce o priveste pe Ionela, aceasta s'a pregătit în Tunisia, la 15-20 grade Celsius, şi este ceva mai greu să concureze în sală. Chiar şi aşa, obiectivul nostru rămâne obtinerea a două-trei medalii, atâta vreme cât lotul care ne va reprezenta în Anglia are 15 sportivi de calitate", a declarat preşedinta Federaţiei Române de Atletism, Iolanda Balaş.

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

ROMÂNIA AR PUTEA AVEA DIFICULTĂŢI ÎN PROCESUL DE ADERARE LA U.E. DACĂ NU VA ÎNCHEIA NEGOCIERILE ÎN 2004

România ar putea avea dificultăţi suplimentare în procesul de integrare la Uniunea Europeană dacă nu va reuşi să finalizeze negocierile de aderare până la jumătatea anului viitor, întrucât va trebui să dicute cu o structură europeană ce va reprezenta interesele unui număr mai mare de state membre decât în prezent, a declarat Premierul Adrian Năstase.

El a arătat că modificarea, în 2004, a componenţei Comisiei Europene şi integrarea în Uniunea Europeană a noi zece state candidate reprezintă unele dintre principalele motive pentru care România trebue să finalizeze negocierile de aderare până la jumătatea anului viitor.

"În măsura în care nu vom reuşi să închidem negocierile în 2004, lucrurile ar putea fi extrem de complicate pentru noi şi am putea avea dificultăţi suplimentare pe o configuraţie europeană care va reprezenta interesele a 25 de membri şi nu doar a 15 state, ca în prezent", a spus Năstase.

Premierul a mai afirmat că, pentru perioada următoare, Executivul are în vedere îmbunătăţirea modului de colectare a veniturilor bugetare, reducerea nivelului arieratelor, creşterea numărului de experţi în procesul de integrare europeană din ministere, prefecturi, consilii judeţene şi primării, precum şi verificarea modului de utilizare a fondurilor comunitare.

"Este nevoie să dezvoltăm şi politicile noastre industriale astfel încât după finalizarea, în linii mari, a procesului de privatizare la nivelul industriei, fără a include aici şi zona energetică, să putem încuraja, prin diverse facilităţi fiscale, anumite sectoare care pot avea succes în zona de export", a mai spus Năstase.

FMI AVERTIZEAZĂ ROMÂNIA SĂ NU ADOPTE UN BUGET POPULIST

Graeme Justice, noul reprezentant rezident al Fondului Monetar Internaţional la Bucureşti, atrage atenţia, într'un interviu acordat ziarului *Financial Times*, asupra pericolului adoptării unui buget bazat pe măsuri populiste şi a necesităţii continuării reformelor structurale în România. Primele declaraţii ale reprezentantului FMI în România vin cu o lună înainte de discuţiile privind acordarea celei de-a patra tranşe a împrumutului prevăzut în acordul *stand-by*.

"România trebue să lucreze mai mult la realizarea reformelor structurale, altfel progresele înregistrate până în prezent vor fi pierdute. România are încă un număr foarte mare de companii de stat cu pierderi uriaşe. Următorul pas va fi restructurarea societăţilor de stat pentru a le face mai atractive pentru investitori", spune Justice în interviul acordat *Financial Times*.

"Autorităţile române au un ţel foarte bine definit, acela de a deveni membri ai Uniunii Europene, şi asta justifică atenţia pe care oficialii români şi-o îndreaptă spre realizarea reformelor structurale. Până în prezent Guvernul român a rezistat tentaţiei de a cheltui banii pe măsuri populiste", mai spune Justice.

ŞASE PRIMARI DIN ORAŞE IMPORTANTE ACUZĂ GUVERNUL DE ILEGALITĂŢI ÎN ADMINISTRAŢIA LOCALĂ

Primarii din şase mari oraşe - Bucureşti, Braşov, Timişoara, Cluj, Deva şi Giurgiu, grupaţi în Asociaţia Marilor Oraşe, au prezentat Comisiei pentru Administraţie Publică din Camera Deputaţilor un raport în care acuză guvernul şi prefecţii de abuzuri şi ilegalităţi în administraţia locală. Cei şase primari spun că guvernul îşi impune deciziile prin *"dictatură politică"* şi că dă naştere unor crize în administraţie cu scopul de a arunca responsabilitatea pe umerii primarilor care nu sunt membrii PSD.

Membrii Asociaţiei Primarilor din Marile Oraşe susţin că în România nu există autonomie financiară locală şi că guvernul distribuie fondurile dela bugetul de stat pe criterii politice. Primarul Braşovului, Ioan Ghişe, care este membru al PNL, a arătat că Braşovul care se află în topul celor mai importanţi contribuabili la bugetul de stat se numără printre ultimele trei oraşe din ţară în ceea ce priveşte fondurile primite dela buget.

PROTEST AL SOCIETĂŢII CIVILE FAŢĂ DE SITUAŢIA DIN CNSAS

Circa 3000 de persoane au participat la formarea unui lanţ viu în jurul clădirii Parlamentului, în semn de protest faţă de intenţiile de desfiinţare a Colegiului CNSAS. Acţiunea a fost organizată de Academia Caţavencu, Agenţia de Monitorizare a Presei şi Blocul Naţional Sindical, dar la ea au participat parlamentari şi membri ai unor partide politice precum PD, PNL, PUR, PNŢCD şi PSD.

"Lanţul uman" a rezistat însă doar o oră, până în momentul în care reprezentanţii PSD au părăsit zona. Conform reporterului BBC aflat la faţa locului, primarii sectoarelor 4 şi 6 au trimis muncitorii din serviciile de salubritate înarmaţi cu pancarte pe care scria *"PSD a votat legea Ticu,"* şi *"PSD vrea deblocarea activităţii CNSAS"*.

Subcomisia parlamentară care s'a ocupat cu rezolvarea crizei din Colegiul CNSAS condusă de senatorul PSD Ion Predescu şi-a prezentat raportul în plenul Senatului. Raportul propune revocarea actualului Colegiu şi desemnarea unor membri noi de către Parlament. Până atunci Colegiul CNSAS ar urma să funcţioneze sub o conducere interimară, având-o în frunte tot pe actualul preşedinte Gheorghe Onişoru. Constantin Ticu Dumitrescu, membru PNŢCD, iniţiatorul legii privind desconspirarea securităţii a calificat propunerea subcomisiei parlamentare drept "total abuzivă şi ilegală". El a declarat că Parlamentul are dreptul, potrivit legii, să aleagă o nouă conducere a Colegiului cel mai devreme în anul 2006.

SORA LUI VADIM URMĂRITĂ PENAL

Lidia Samson, sora cea mare a preşedintelui PRM, Corneliu Vadim Tudor, a fost citată la Secţia 10 Poliţie, unde a dat declaraţii în dosarul în care este cercetată penal pentru vânzarea Mercedesului 500 SEL, B 31 CVT (vestita limuzină neagră a *"Tribunului"*). În luna Aprilie anul trecut, deputatul Alexandru Raj Tunaru a depus la Parchetul CSJ o plângere penală, prin care a a acuzat-o pe sora lui Vadim de înşelăciune, fals şi uz de fals, pentru faptul că i-a vândut la data de 10.12.2001 Mercedesul mai sus-menţionat, contra sumei de 474 milioane de lei. La data vânzării, limuzina aparţinea firmei *SC Fundaţia, Editura Revista România Mare SRL*, după cum reiese din cartea de identitate a vehiculului. Numai că, la data vânzării, firma nu mai aparţinea Lidiei Samson şi fraţilor ei, care cu şase luni înainte au vândut-o prin intermediul surorii lor, Magdalena Dumitru, contra a două milioane lei, unui Iranian-fantomă, pe nume Reza Kaja. Arabul nu a putut fi identificat de organele de anchetă penală, stabilindu-se că el este o persoană cu identitate falsă.

AU FOST ÎNAINTATE CIRCA 7400 DE CERERI DE RETROCEDARE A PROPRIETĂTILOR BISERICEŞTI

Comisia Specială de Retrocedare a primit până la expirarea termenului limită, adică până pe 2 Martie, aproximativ 7400 de cereri de retrocedare pentru proprietăţile bisericeşti confiscate de stat în perioada comunistă, a anunţat subsecretarul de stat în Ministerul Informaţiilor Publice, Marko Attila. Cele mai multe cereri au fost depuse de Biserica Greco-Catolică şi de Cultul Mozaic, în jur de 2000 de cereri fiecare. Urmează Biserica Romano-Catolică cu 900 de cereri. Apoi Biserica Ortodoxă şi Biserica Evanghelică cu câte 700 de cereri. Marko Attila a precizat că cererile de retrocedare vor fi analizate în următoarele săptămâni.

Autorităţile vor verifica atât dovezile depuse la dosar de către foştii proprietari, cât şi statutul juridic al clădirilor şi terenurilor revendicate. Abia în termen de 60 de zile dela încheierea acestor demersuri, cei care au revendicat proprietăţile bisericeşti vor putea afla decizia autorităţilor în fiecare din cazurile respective.

Retrocedarea averilor bisericeşti confiscate de statul comunist a fost ani de-a rândul motiv de dispută între cultele religioase şi autorităţi. Cea mai complicată situaţie este aceea a Bisericii Greco-Catolice; multe dintre bunurile sale confiscate de stat au intrat în patrimoniul Bisericii Ortodoxe Române.

ÎN PARLAMENT, GUNOIUL NESTRÂNS ATRAGE ŞOBOLANII

Mii de tone de gunoi, ne adunate de ani de zile, zac în subsolurile dela Palatul Parlamentului, devenite un adevărat focar de infecţie, au afirmat reprezentanţii aparatului tehnic dela Camera Deputaţilor.

Funcţionarii au încercat, astfel, să explice de ce au fost alocate 1,8 miliarde de lei pentru curăţarea şi reabilitarea subsolurilor, operaţiune care a început în Ianuarie şi se va finaliza la sfârşitul Iunii Martie.

ANIMALELE DELTEI MOR DE FOAME

Pe teritoriul Administraţiei Rezervaţiei Biosferei Delta Dunării (ARBDD) s'au semnalat mortalităţi în rândul efectivelor de animale domestice - bovine, cabaline şi ovine, cauzele probabile ale mortalităţii fiind lipsa hranei şi, în unele locuri, chiar a apei, se arată într'un comunicat al Ministerului Apelor şi Protecţiei Mediului.

Conform observaţiilor agenţilor ecologici, până acum au fost înregistrate pierderi care se ridică la 30 de cai, 35 de taurine şi 200 de oi.

GUVERNUL A REDUS NUMĂRUL SECRETARILOR DE STAT

Premierul Adrian Năstase a decis reducerea numărului de secretari de stat cu 20 de posturi, după ce a purtat discuţii cu fiecare ministru în parte.

PATRU JUDECĂTORI DELA CEDO ANCHETEAZĂ CAZUL ILIE ILAŞCU

Patru judecători dela Curtea Europeană a Drepturilor Omului se află în Republica Moldova pentru a efectua investigaţii suplimentare în cazul Ilie Ilaşcu. Senatorul român Ilie Ilaşcu, fost deputat în Parlamentul dela Chişinău, a depus în 1999 o plângere la CEDO împotriva Republicii Moldova şi Rusiei. Reclamantul a contestat legitimitatea condamnării sale, în 1993, de un tribunal din Transnistria.

GERURILE AU AFECTAT GRAV VIILE JUDEŢULUI VRANCEA

Gerurile din această iarnă au afectat grav plantaţiile cu viţă-de-vie din Vrancea, dar şi livezile de piersici, caişi, vişini şi cireşi. Recolta de pe 5.400 din cele 23.500 hectare de plantaţii de viţă-de-vie soiuri din Vrancea înregistrează pierderi de peste 70% faţă de estimări, ceea ce înseamnă că localnicii vor avea mult mai puţin vin în această toamnă. O situaţie la fel de gravă se înregistrează şi la o serie de livezi cum ar fi cele de piersic, unde pierderile sunt de 83%, cais - 75%, cireş - 61%. Cele mai afectate zone de podgorie sunt cele amplasate de-a lungul şoselei E 85, Tâmboieşti, Urecheşti şi Slobozia Bradului. Se estimează că de aici se va obţine în această toamnă maximum 50% din recolta anului trecut.

CONFLICT ÎNTRE LIDERUL PSD BUCUREŞTI, DAN IOAN POPESCU ŞI SECRETARUL GENERAL COZMIN GUŞĂ

Preşedintele PSD Bucureşti, Dan Ioan Popescu l-a acuzat pe secretarul general al PSD, Cozmin Guşă, că a alimentat şi favorizat conflictul dintre consilierii PSD şi primarul Traian Băsescu. Dan Ioan Popescu a criticat modul în care Cozmin Guşă a transmis presei informaţii privind ultima şedinţă a Delegaţiei Permanente a PSD. Atunci, Cozmin Guşă a spus că membrii Delegaţiei Permanente s'au arătat nemulţumiţi de felul în care organizaţia PSD Bucureşti reacţionează la nivel politic faţă de campania de strângere de semnături declanşată de primarul Traian Băsescu pentru deblocarea creditelor BEI şi că au cerut o replică mai energică.

Dan Ioan Popescu a declarat că secretarul general al PSD este *"foarte tânăr, cu foarte puţină experienţă şi are conotaţii jurnalistice pe care şi le manifestă în anumite impre - jurări"*. Cozmin Guşă a respins acuzaţiile lui Dan Ioan Popescu privind presupusa sa nepricepere în chestiunile politice. El a pus acuzaţiile lui Dan Ioan Popescu pe seama nervozităţii.

Unii analişti politici consideră că disputa Cozmin Guşă - Dan Ioan Popescu este urmarea divergenţelor exprimate în public de Adrian Năstase şi Ion Iliescu, fiindcă Dan Ioan Popescu ar fi un apropiat al preşedintelui României.

DEFICITUL BALANŢEI COMERCIALE A ROMÂNIEI SE VA MENŢINE ÎN ACEST AN LA 3,9 MILIARDE DOLARI

Constantin Soare, director în cadrul Departamentului de Comerţ Exterior (DCE), a anunţat că deficitul balanţei comerciale a României se va situa, în acest an, la un nivel apropiat de cel consemnat în 2002.

El a precizat că deficitul balanţei comerciale se va menţine, în acest an, la circa 3,9 miliarde dolari.

Soldul negativ al comerţului exterior a fost, în urmă cu doi ani, de 4,166 miliarde dolari şi a scăzut, în 2002, la 3,987 miliarde dolari. Pentru acest an, estimările oficiale indică o creştere cu 10,1% a exportului şi o majorare a importului cu circa 8,4%.

Conform unei analize a DCE, volumul total al comerţului exterior a crescut în perioada 2000 - 2002 cu 35,6%, în timp ce ritmul de creştere a importurilor a fost inferior, scăzând dela 25,6%, în 2000, la 14,8% în 2002.

Principalele mărfuri exportate şi importate anul trecut de România au fost produsele textile şi cele specifice industriei constructoare de maşini.

Uniunea Europeană este principalul partener comercial al României, cu o pondere de aproximativ 67% în total exporturi şi de 58% în total importuri.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

ROMÂNIA RISCĂ SĂ FIE DIN NOU MONITORIZATĂ PENTRU "NAŢIONALIZAREA DIN 2002"

Liberalii Mona Muscă şi Andrei Chiliman şi udemeristul Kerekes Karoly au avertizat în plenul Camerei Deputaţilor că tot mai mulţi Români vor îngroşa rândurile la Strasbourg, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pentru a-şi dobândi proprietăţile. Ei incriminează Ordonanţa de Urgenţă nr.184/2002 pentru modificarea şi completarea Legii nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate abuziv in perioada 6 Martie 1945 -22 Decembrie 1989, ordonanţă care a fost publicată în Monitorul Oficial pe 18 Decembrie 2002.

"Eliminând alineatul 4 al articolului 16 din Legea nr. 10/2001 şi înlocuindu-l cu un text nou, Guvernul Năstase a reuşit prin această ordonanţă o performanţă pe care o poate invidia chiar şi Gheorghe Gheorghiu-Dej: naţionalizarea în anul 2002, într'un condei, în România democratică şi membră a Consiliului Europei, a unor imobile pe care atât Dej, cât şi Ceauşescu uitaseră să le naţionalizeze, deci pentru care statul nu a avut şi nu are vreun titlu valabil de proprietate", au declarat deputatii liberali. Muscă şi Chiliman au arătat că aceeaşi ordonanţă anulează şi prevederile articolului 6 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică şi privată a statului, încălcând astfel dreptul Justiţiei de a repara, măcar în parte, jaful făcut de statul român asupra proprietăţii private.

Contestatarii îi cer premierului, *"in calitatea sa de profesor de Drept şi de european convins, să dea de pământ cu toţi cei care il aruncă în ridicol prin marea diferenţă dintre vorbe şi fapte, cu cei care il obligă să mărească până la sufocare birurile impuse Românilor pentru ca ei, o mână de demnitari şi de birocraţi aroganţi, să îşi bată joc în continuare de banul public, de cetăţenii României pe spinarea cărora trăiesc şi de România"*.

ROMÂNII VOR CA STATUL SĂ LE DEA DE MUNCĂ

Mai mult de jumătate dintre Români (54%) consideră că statul este dator să asigure tuturor un loc de muncă şi un trai decent, iar 38% dintre ei cred că bunăstarea oamenilor depinde în primul rând de stat, conform unui sondaj CURS realizat în perioada 25 Ianuarie - 2 Februarie 2003. Doar 29% dintre cei chestionaţi cred că oamenii care intră în politică trebue să fie oameni cu bani, iar 32% dintre ei afirmă că iniţiativa particulară stă la baza economiei.

Mai mult de trei sferturi dintre Români (81%) preferă un venit mic şi sigur şi doar 12% preferă un venit mare şi nesigur. Jumătate dintre ei - 51% - consideră că majoritatea întreprinderilor ar trebui să fie privatizate, iar 40% cred că majoritatea întreprinderilor ar trebui să rămână la stat. Aproape jumătate dintre cei chestionaţi (49%) consideră că ritmul privatizării este prea lent, 19% consideră că este *"aşa cum trebue"*, 13% îl consideră *"prea rapid"*, iar 19% nu ştiu sau nu răspund. Un sfert dintre Români sunt în totalitate de acord cu faptul că *"NATO şi UE vor binele României"*, în timp ce 32% se declară *"mai degrabă de acord"* cu această afirmaţie. Doar 1% dintre subiecţi au plecat în străinătate, la studii, după 1990, şi doar 17% în scopuri turistice. Cei mai mulţi Români, 92%, declară că şi-au petrecut Revelionul în localitatea de reşedinţă, 6% l-au petrecut într'o altă localitate decât cea de reşedinţă şi numai 1% l-au petrecut în străinătate.

DOAR UN ROMÂN DIN CINCI ESTE MULŢUMIT DE CEI PE CARE I-A ALES ÎN PARLAMENT

Peste 50 la sută dintre români sunt destul de mulţumiţi (34 la sută) şi foarte mulţumiţi (17 la sută) de actualul preşedinte al ţării - relevă rezultatele unui sondaj realizat de Institutul Naţional pentru Studii de Opinie şi Marketing (INSOMAR). De senatorii şi deputaţii pe care i-au votat s'au declarat destul de mulţumiţi doar 16 la sută din cei chestionaţi, iar foarte mulţumiţi - 2 la sută.

"EUROPA LIBERĂ" ŞI "VOCEA AMERICII' NU VOR MAI EMITE ÎN ROMÂNĂ

Departamentul postului de radio Europa Liberă în limba română va fi desfiinţat, urmând să continue doar emisiunile în română destinate Republicii Moldova. Anunţul a fost făcut de Kenneth Tomlinson, preşedinte al Consiliului Guvernatorilor pentru Emisiuni Radiofonice (BBG) din Statele Unite, cu ocazia prezentării proiectului de buget pe 2004.

O situaţie similară se înregistrează şi la postul de radio *"Vocea Americii"*.

NOI SCUMPIRI DE GAZE DELA 1 MARTIE

Ministrul Industriei şi Resurselor Dan Ioan Popescu a anunţat că preţul gazelor naturale va creşte dela 1 Martie cu 9%. Astfel noul preţ al gazelor va fi de aproximativ 3000 de lei pentru un metru cub. Dan Ioan Popescu a motivat că scumpirea este urmarea angajamentelor asumate de România în acordul cu FMI. Ministrul Industriei a mai declarat că în ipoteza izbucnirii unui conflict în Irak este posibilă o scumpire a produselor petroliere, adică benzină şi gaze. Nivelul creşterilor şi durata acestora va depinde de durata conflictului, a precizat ministrul.

Directorul general al diviziei internaţionale a Petrom, Florin Ciocănelea a anunţat că cele două platforme deţinute de companie în zona Golfului îşi vor sista activitatea în cazul izbucnirii unui conflict.

UN ROMÂN TREBUE SĂ TRĂIASCĂ ŞI SĂ MĂNÂNCE DE 51 EURO PE LUNĂ

Institutul Naţional de Statistică a stabilit că unui Român îi sunt de ajuns 1,8 milioane de lei lunar, adică 51 de euro, pentru a-şi asigura hrana, îmbrăcămintea, încălţămintea, pentru a-şi plăti întreţinerea, transportul şi alte necesităţi. Valoarea coşului minim este însă cu doar 134.000 de lei mai mare decât salariul minim pe economie valabil în Decembrie 2002.

Graţie generozităţii statului, Românul are voie acum să mănânce o jumătate de ou pe zi, jumătate de cartof, jumătate de pâine şi o îmbucătură de carne.

România ocupă unul dintre ultimele locuri ca valoare a coşului minim, fiind surclasată chiar şi de Basarabia, unde valoarea coşului este de 74 de euro.

Guvernul se pregăteşte să semneze, săptămâna aceasta, proiectul de hotărâre care stabileşte valoarea coşului minim al Românilor.

UN FUNCŢIONAR DE RANG ÎNALT AMERICAN FINANŢAT DE BUCUREŞTI

200.000 USD pentru fundaţia lui Bruce Jackson dela Guvernul României

Guvernul a emis, la 20 Februarie 2003, o hotărâre, publicată în *"Monitorul Oficial"* din 3 Martie a.c., prin care se aprobă finanţarea proiectului *"Democraţia în tranziţie – demersuri pentru integrarea României în structurile euro-atlantice"*. Pentru aceasta au fost alocate, din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, aproape 3,3 miliarde de lei, adică aproximativ 100.000 de dolari.

Managerul de proiect este fundaţia *"The Project on Transitional Democracies"*, fondată de celebrul Bruce Jackson, preşedintele Comitetului SUA pentru NATO. Oficialul american primeşte plata în avans pentru un cuantum de 30% din valoarea proiectului, adică aproximativ 900 de milioane de lei. Numai că înaintea acestei hotăriri mai exista una datată 5 Septembrie 2002, hotarirea nr. 980, publicată la 10 Septembrie, cu exact aceleaşi coordonate ca şi hotărirea din Februarie.

Întrebarea este: primeşte fundaţia înaltului demnitar american de două ori suma de bani ?

În plin scandal Matser - România şi spălare de bani ne întrebăm dacă este corect ca un important personaj american să primească fonduri dela guvernul român pentru integrarea României în NATO?

PNŢCD A FĂCUT UN BILANŢ AL GUVETRNĂRII PSD

Bilanţul guvernării pe anul trecut a fost făcut public în cadrul unei reuniuni la care au fost prezenţi membrii conducerii ţărăniste, mai mulţi analişti în domeniul economic, al politicii interne şi externe. Preşedintele ţărănist, Victor Ciorbea, a declarat că parlidul condus de Adrian Năstase se comportă ca un partid-stat, că Parlamentul a fost transformat într'o anexă a Executivului şi că partidul aflat la guvernare şi-a subordonat sistemul judiciar din România.

În analiza sa, PNŢCD a acordat o mare atenţie adâncirii conflictelor din interiorul puterii. Astfel, în viziunea PNŢCD, dacă pe parcursul anului 2001, Adrian Năstase şi Ion Iliescu îşi disputau controlul asupra serviciilor secrete, în anul 2002, susţin liderii PNŢCD, conflictele dintre Preşedinţie şi Guvern ar fi atins *"cote inadmisibile în raporturile dintre cele două instituţii"*.

Bilanţul PNŢCD subliniază că imaginea externă a României şi bunul mers al instituţiilor statului sunt afectate de conflictul preşedintele Ion Iliescu şi premierul Adrian Năstase.

ROMÂNIA, PE ULTIMUL LOC ÎN EUROPA LA SĂNĂTATE

Starea de sănătate a populaţiei arată că România se află pe ultimul loc din Europa şi printre ultimele din lume: mortalitatea infantilă se cifrează la 18,4 la mie, în timp ce în ţările europene indicatorul acesta se situează la 4-6,8 la mie; decesele materne la 0,34 la mie nou-născuţi vii, faţă de 0,03-0,08 la mie în ţările europene; decesele prin boli ale aparatului circulator 710,6 la suta de mii de locuitori, în timp ce în Europa indicatorul este cuprins între 70-190 la sută de mii de locuitori; mortalitatea este de 190,8 la sută de mii de locuitori, în timp ce în Europa este cuprinsă între 120-140 la suta de mii de locuitori; tuberculoza este de 115,3 la suta de mii de locuitori, situându-ne pe ultimul loc în Europa; sifilisul este în creştere cu 56%, precum şi la nounăscuţi, într'un singur an înregistrându-se 306 cazuri; cazurile de HIV/SIDA la copii sunt în număr de 6.445, reprezentând jumătate din numărul copiilor bolnavi de SIDA din Europa; durata medie de viaţă este de 66,3 ani la bărbaţi şi 67,8 la femei, în Europa indicatorul situându-se între 69-76 de ani.

ACADEMIA ROMÂNĂ SE DECLARĂ ÎMPOTRIVA PROIECTULUI ROŞIA MONTANĂ

Academia Română a cerut Guvernului, Parlamentului şi tuturor instituţiilor implicate să împiedice realizarea proiectului de exploatare a aurului şi argintului din zona Roşia Motană, început deja de o companie româno-canadiană.

Preşedintele Academiei Române, Eugen Simion, a precizat că, în ultimele luni, patru secţii ale Academiei - Ştiinţe Biologice, Ştiinţe Economice, Ştiinţe Chimice şi Ştiinţe Istorice - au studiat proiectul de exploatare întocmit de Roşia Montană Gold Corporation şi au încercat să determine consecinţele imediate şi cele în timp. Concluziile, a spus Eugen Simion, nu sunt deloc încurajatoare; *"sunt chiar catastrofale pentru mediul Arajatoare; "sunt chiar catastrofale pentru mediul Apusenilor"*. Academia apreciază că exploatarea, care implică decopertarea unei mari suprafeţe, prin explozii, va avea consecinţe nu numai asupra stabilităţii versanţilor şi a haldelor de steril ci şi asupra locuinţelor din zona neafectată direct de această activitate. Există de asemenea şi posibilitatea producerii de seisme locale de intensitate mică.

Ministerul Culturii şi Cultelor a iniţiat, în 2001, programul de cercetare arheologică Albumus Maior. Compania Roşia Montană Gold Corporation a pus la dispoziţie fonduri pentru efectuarea cercetărilor arheologice. Cu această ocazie, au fost dezvelite locaşuri de cult, necropole şi o incintă funerară pe Valea Cornei. Cercetările din galeriile miniere, făcute de o echipă dela Universitatea din Toulouse au stabilit că există şi galerii care par a fi din epoci antice sau medievale.

REZULTATE NU VORBE

Comisarul european pentru extindere, Gunther Verheugen, a declarat, la Bucureşti, că anul 2003 este unul crucial pentru admiterea României în Uniunea Europeană în 2007. Înaltul oficial european a precizat că în cursul acestui an România trebue să obţină rezultate concrete în câteva domenii importante, între ele aflându-se Justiţia şi lupta împotriva corupţiei. Declaraţiile înaltului comisar european au mai avut în vedere, şi cu prilejul altor vizite pe care le-a făcut în România, necesitatea ca Justiţia din România să se elibereze de orice presiune politică şi importanţa existenţei unor rezultate concrete ale luptei împotriva corupţiei.

Gunther Verheugen a reluat, de asemenea, şi declaraţiile dela Bruxelles, potrivit cărora este o interpretare greşită cea potrivit căreia ţările candidate la aderarea în UE ar încerca să dividă Europa într'o tabără proamericană şi o alta, antiamericană.

CONSUMUL POPULAŢIEI SCADE, PRODUCŢIA INDUSTRIALĂ CREŞTE

Potrivit precizărilor Institutului Naţional de Statistică, cifra de afaceri a firmelor de comerţ cu amănuntul din vânzările de alimente, băuturi şi tutun s'a redus, în primele 11 luni ale anului trecut, cu 8% faţă de 2001.

Aceeaşi scădere au înregistrat-o şi societăţile profilate pe vânzarea, repararea şi întreţinerea autovehiculelor şi motocicletelor, precum şi cele specializate în vânzarea carburanţilor. De asemenea, cifra de afaceri realizată din serviciile de piaţă prestate populaţiei s'a diminuat cu 10,6% în intervalul de timp analizat. INS a menţionat că s'au înregistrat totuşi două creşteri: activităţi din turism şi asistenţă turistică (+13%) şi vânzările de mărfuri nealimentare (+7,4%). În contradicţie cu aceste date, INS precizează că producţia industrială din 2002 s'a majorat cu 6% faţă de 2001, atât în volum absolut, cât şi din punct de vedere al numărului de zile lucrătoare,

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

HOPURI, ÎN RĂZBOIUL LUI BUSH

Preşedintele Bush a continuat febra războinică în Februarie şi începutul lui Martie, pentru a ataca Irakul care are arme de distrugere în masă şi ameninţă Statele Unite, prietenii ei şi pacea lumii....

Administraţia a făcut presiuni nu numai asupra inspectorilor din Irak, dar şi asupra aliaţilor şi membrilor din Consiliul de Securitate, declarând că şi-a pierdut răbdarea. Au fost făcute presiuni şi asupra Turciei pentru acceptarea unui număr mai mare de trupe americane care să atace Irakul dinspre Nord.

S'a creat astfel o atmosferă asemănătoare cu cea din 1939, dar cu iz orwellian în care *Big Brother* vrea să-i alinieze pe toţi în spatele Statelor Unite şi să mobilizeze opinia publică pentru necesitatea unui război împotriva Irakului, dramatizând situaţia.

Statele Unite, Marea Britanie şi Spania intenţionau să prezinte o rezoluţie până pe data de 15 Martie care să ceară un război împotriva Irakului, pentrucă acesta a încălcat rezoluţia 1441. S'a dat astfel o luptă acerbă în culisele Consiliului de Securitate ca Statele Unite să obţină un vot majoritar (9 voturi), pentru a-şi impune rezoluţia. Totul depindea de şase ţări indecise: Mexic, Chile, Angola, Guineea, Camerun şi Pakistan.

Blix şi ElBaradei

Pakistanul era înclinat să se abţină dar prin presiuni şi promisiuni, trebuiau să fie convinse Mexicul, Chile şi cele trei ţări africane sărace. Ar fi însemnat o victorie morală a lui Bush, fiindcă oricum Franţa şi Rusia au anunţat că depun un veto rezoluţiei condusă de USA.

Deoarece Blair a întâmpinat o mare rezistenţă în parlament împotriva unui război cu Irakul şi chiar o adevărată revoltă în propriul lui partid, Marea Britanie a căutat până în ultimul moment să propună un compromis cu prelungirea termenului unui ultimatum pe trei saptămâni.

Pe 6 Martie, la o conferinţă de presă Bush a anunţat *"ultima fază a diplomaţiei"*, deci înainte de a asculta raportul inspectorilor care avea să aibă loc a doua zi. *"Când e vorba de securitatea noastră, dacă trebue să acţionăm, vom acţiona şi nu avem nevoie de aprobarea Naţiunilor Unite ca să o facem"*.

De remarcat că deşi se purtau convorbiri în Consiliul de Securitate pentru soluţionarea paşnică a crizei irakiene, Statele Unite au continuat transporturi masive de oameni şi material în regiunea Golfului Persic.

Secretarul General ONU, Kofi Annan a declarat că un război fără aprobarea ONU încalcă Charta Naţiunilor Unite şi creează o mare daună acestei organizaţii.

Pe data de 7 Martie a avut loc al treilea raport al inspectorilor şefi Hans Blix şi Mahommed ElBaradei care au expus rezultatele celor trei luni de cercetare a armelor de distrugere în masă pe care le are Irakul.

Hans Blix a spus că a existat o bună cooperare cu autorităţile irakiene. Începerea distrugerii rachetelor Samoung 2 a fost calificată ca *"o substanţială măsură de dezarmare"*. Aceste rachete au fost găsite că depăşesc puţin limita de bătaie de 150 km, fixată după războiul din Golf pentru a proteja Israelul. Blix a declarat că vor fi nevoie nu de ani, nici de săptămâni, ci de luni pentru verificarea unei dezarmări.

Mohammed ElBaradei a declarat că au fost făcute 218 inspecţii, dintre care 21 au fost vizitate anterior. În privinţa tuburilor de aluminiu, de care Bush a făcut atâta caz, acestea nu pot fi utilizate pentru producerea de material nuclear ci numai pentru rachete. Acelaşi lucru s'a specificat despre magneţii cumpăraţi. A fost găsită nefondată încercarea Irakului de a procura din Nigeria uraniu. Scrisori şi documente care ar fi putut demonstra asta, au fost găsite neautentice.

El a încheiat că după trei luni de inspecţii intruzive *"nu s'a găsit nici o evidenţă sau o plauzibilă indicaţie de reluare a unui program de arme nucleare în Irak"*.

Ca şi după rapoartele din Ianuarie şi 14 Februarie, Franţa, Rusia, China şi Germania au declarat că inspecţiile trebue sa continue. Ministrul de Externe al Franţei Dominique Villepin a spus că Franţa *"nu va lăsa să treacă o rezoluţie care autorizează utilizarea forţei în mod automat"*. El a sintetizat repercursiunile dezastruoase din Orientul Mijlociu în caz de nerezolvare paşnică a crizei irakiene.

Statele Unite şi Marea Britanie, prin reprezentanţii lor Colin Powell şi Jack Strow, au subliniat că Irakul a încălcat rezoluţia 1441. Ambii au făcut legături între Irak şi Al Qaida, dar acestea nu au putut fi dovedite plauzibil. Al Qaida a declarat mai demult că va acţiona dacă Irakul va fi atacat.

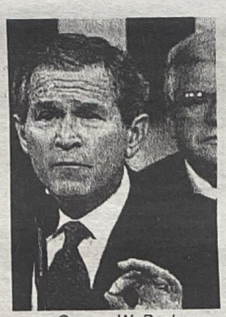

George W. Bush

În zilele de 15 şi 16 Februarie milioane de oameni au manifestat în Europa, America, Australia şi Asia împotriva unui război cu Irakul. La Washington şi Londra au fost sute de mii de demonstranţi. Printre ei s'au aflat cunoscuţi actori de cinema şi clerici. Astfel de demonstraţii vor continua. 104 actori celebri consideră războiul injust şi imoral. Papa a apelat la Bush şi Blair să evite războiul.

Senatorul democrat Eduard Kennedy a criticat războiul împotriva Irakului pe care l-a descris ca fiind *"un război nepotrivit într'un timp nepotrivit"*. El a spus că inspectorii trebue să-şi continue treaba şi că Ben Laden şi Coreea de Nord reprezintă pericole mai mari decât Irakul.

Fostul preşedinte al Africii de Sud, Nelson Mandela, laureat cu Premiul Nobel pentru Pace a atacat puternic pe George Bush. *"Ceea ce condamn, este că o putere care are un preşedinte lipsit de prevedere, care nu poate gândi corect, doreşte acum să împingă lumea într'un holocaust"*. Ca şi alţi critici, el a spus că SUA e interesată de petrolul din Irak.

După o târguială penibilă în care Turcia cerea cam mulţi dolari, iar Americanii ofereau mai puţin, guvernul turc a fost de acord să cedeze pe şase luni, baze pentru 62.000 de trupe americane, elicoptere şi avioane. Numai că acest acord a fost respins de parlamentul turc pe data de 1 Martie.

Populaţia Turciei este 90% împotriva unui război cu Irakul. Ankara a renunţat la 16 miliarde de dolari pentru a nu intra în mari complicaţii.

Turcia, care are 12.000 de soldaţi în Nordul Irakului, intenţionează să mai trimită trupe înainte de invazia americană, ca să împiedice legătura Kurzilor din Irak cu cei din Turcia, care sunt în număr de 12 milioane. Ankara se teme de formarea unui stat kurd în această parte. Trupele americane din Nord intenţionau să ocupe bogata zonă petroliferă din zona kurdă.

Respingerea cererii Washingtonului va duce la o nouă strategie, cu atac masiv din Sud şi forţe aeropurtate în Nord şi Vest, aşa-zisul plan *"B"*. Statele Unite au promis Iordaniei să mărească ajutorul anual de 300 milioane de dolari, la 450 milioane pentru ca trupele americane şi engleze să se instaleze la frontiera Iordaniei cu Irakul...

Se consideră că un război cu Irakul, în care sunt implicaţi 250.000 de oameni va costa 40 miliarde în primele două luni, apoi 500 de milioane pentru fiecare zi suplimentară. Este o sarcină grea pentru Aemricani, care au un deficit bugetar de peste 300 de miliarde pentru 2003 şi se crede că acesta va ajunge în 2004 la peste 400 miliarde.

Din sondajele de opinie ale populaţiei americane reiese că aceasta este mai îngrijorată de problemele economice şi recesiune decât de Iark. Mulţi cred că, în caz de război, atacurile teroriste se vor amplifica.

Saddam Hussein

Dupa cum a relevat ziarul englez *Observer*, Statele Unite recurg la spionarea membrilor din Consiliul de Securitate prin interceptarea convorbirilor telefonice şi spionaj electronic al mesajelor şi faxelor.

Liga Arabă care s'a întrunit în Egipt a dat în comunicatul final respingerea oricărui război cu Irakul, considerat a fi o agresiune împotriva naţiunii arabe. Singura ţară din regiune care se bucură de acest război este Israelul, iar din Europa fostele state din Estul Europei care au de câştigat prin prezenţa Americanilor, pe care i-au aşteptat zadarnic aproape o jumătate de secol.

Statele Unite sunt nerăbdătoare să-şi încerce, ca şi în 1991, noile arme împotriva Irakului, un poligon ideal pentru acest fel de încercări.

In Florida s'a făcut un test cu bomba de tip MOAB, o bombă de 10 tone dirijată prin satelit care are puterea formidabilă a unei mici bombe atomice, cu mare putere de pătrundere, suflu puternic şi zgomot asurzitor.

Culmea ironiei, Rumsfeld a declarat că se vor încerca şi arme chimice neletale, o încălcare a Convenţiei Armelor Chimice din 1997 semnate de SUA şi de Irak care este acuzat de posedarea de arme chimice.

Preţul petrolului a continuat să crească, şomajul în Statele Unite creşte, acţiunile la burse scad ca şi investiţiile. George W. Bush a reuşit să întoarcă lumea pe dos şi să declanşeze sentimente antiamericane în întreaga lume cu rolul lui de şerif internaţional.

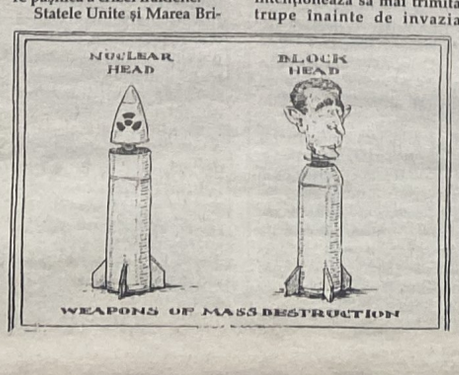

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

LIDER AL QAIDA ARESTAT

Khalid Shaikh Mohammed, numărul trei în ierarhia Al Qaida a fost arestat în Pakistan. El este considerat a fi arhitectul diverselor acţiuni ale organizaţiei, inclusiv cea din 9 Septembrie 2001. Agenţii americani au început anchetarea lui. Pakistanul a refuzat să-l predea deocamdată Americanilor

RACHETELE COREENE

Fabricarea rachetelor Nord Coreene Taepo Dong-2 a început încă din 1987. In ce priveşte bătaia rachetei cu versiunea de două etaje, aceasta ar fi de 10.000 de km, după raporturile CIA, putând să atingă Alaska sau Hawaii. Versiunea cu trei etaje are o bătaie de 15.000 km, putând să atingă deci ori care punct din America de Nord. Acest lucru l-a făcut pe fostul preşedinte Kim Ir Sen să exclame: *"Dacă putem să le perfecţionăm, nu vom avea de ce ne teme. Nici chiar ticăloşii de Americani nu vor putea să ne mai supere"*. Pe data de 16 Februarie, preşedintele *Kim Jong Il*, fiul lui Km Ir Sen, a împlinit 61 de ani. *"Victoria într'un conflict nuclear va fi a noastră"*, au difuzat staţiile de radio Nord Coreene

SHARON ACUZAT DE CRIME DE RAZBOI

Curtea Supremă a Belgiei a dat o ordonanţă prin care premierul israelian Ariel Sharon este dat în urmărire pentru crime de război. Plângerea a fost făcută de supravieţuitori ai lagărelor palestiniene dela *Sabra* şi *Shatilla* din Liban. In 1982 Israelul a invadat Libanul, iar Sharon era pe atunci ministrul israellian al Apărării. Au fost masacraţi între 800 şi 2000 de palestinieni, după cercetările israeliene, care l-au găsit indirect vinovat atunci pe Sharon. Acesta a fost nevoit să demisioneze, dar nu a fost urmărit juridic.

TRUPE AMERICANE SI IN FILIPINE

Pentagonul inteanţionează să trimită Forţe Speciale şi în Filipine pentru a combate forţele musulmane rebele *Abu Sayyaf* care sunt grupate în partea de Sud a ţării, în insula Jolo şi sunt considerate a avea legătrui cu Al-Qaida.. Anul trecut au fost timişi 1200 de militări pentru a instrui trupele filipineze. Acum Forţele Speciale vor avea rol activ.

OPOZITIA IRAKIANA VREA ALTCEVA

Opoziţia irakiană din exil, care e dezbinată, cum a fost şi cea din Afganistan, dar e curtată de administraţia americană, se pare că va pune beţe în roate în planurile Wshingtonului în ce priveşte guvernarea după răstrunarea regimului lui Saddam Hussein. Astfel Liderul Congresului Naţional Irakian Ahmad Chalabi a respins posibilitatea unui guvern de tranziţie militar, condus de un gerneral american sau o administraţie ONU. *"Nu va fi nici o spărtură în suveranitatea Irakienilor asupra Irakului"*, a spus el.

ATMOSFERA ORWELLIANA LA WASHINGTON

In capitala americană a continuat atmosfera orwelliană cu menţinerea stării de *alarmă înaltă*, pentru păstrarea vigilenţei împotriva atacurilor teroriste. S'au dat sfaturi de ermetizare a ferestrelor cu bande speciale. S'au vândut măşti de gaze. Populaţia a început să se aprovizioneze cu alimente şi apă.. La Washington au fost aduse ultimele tipuri de rachete antiaeriene, au zburat avioane şi elicoptere zi şi noapte, ca şi cum teroriştii ar încerca iară să atace pe calea aerului...După câteva zile s'a constatat că a fost o exagerare din cauza unor informaţii în care CIA a fost indusă în eroare...

Războiul cuvintelor

Ilie MIHALCEA

Pentru fostul prim-ministru francez Raymond Barre, intervievat de *"Le Figaro Magazine"*, ***"Franța conduce o cruciadă care se poate termina rău pentru ea"***.

Dar ce se ascunde în spatele acestei poziții franceze în dosarul Irak?

În săptămânalul *"L'Express"* (nr.2693 din 13-19 Februarie 2003) este publicat un dosar special intitulat ***"Franța-Irak. Dedesubtul cărților de joc"***, în care se fac referiri la cei peste 30 de ani de parteneriat economic între cele două țări.

Totul a început la 15 Iunie 1972, când fostul Președinte francez Georges Pompidou l-a primit la Elysée pe numărul doi al regimului dela Bagdad, atunci în vârstă de 35 de ani, Saddam Hussein. Pentru guvernul francez, scrie *"L'Express"*, Irakul era un teren favorabil unei politici de expansiune a influenței franceze în toate domeniile. Irakul, care făcuse din modernizarea țării, principala prioritate, va deveni în ochii Francezilor, țara celor o mie și una de afaceri.

Doi ani mai târziu, Primul ministru al Președintelui Valéry Giscard d'Estaing - care nu este altul decât Jacques Chirac - este pe deplin cucerit de Saddam Hussein. Chirac vede în viitorul dictator dela Bagdad un adevărat modernizator al Irakului și împreună, cei doi, pun bazele cooperării nucleare între cele două țări. Francezii ignoră însă interviul acordat de Saddam Hussein unui ziar libanez *"Al Ousbu Al Arabi"* (Săptămâna arabă), în care declară că acordul cu Franța este primul pas concret înspre producția armei nucleare arabe. (Acordul de cooperare nucleară este semnat la 18 Noembrie 1975 la Bagdad. Franța se angajează să livreze Irakului două reactoare la sfârșitul anului 1980). La vremea respectivă precizează *"L'Express"*, nici Statele Unite, nici guvernele celorlalte țări nu-și pun întrebări referitoare la proliferarea nucleară irakiană.

Singurii care protestează sunt Israelienii care se simt amenințați și care vor bombarda, la 7 Iunie 1981, unul din cele două reactoare. Saddam cumpără dela Francezi arme, radare, elicoptere, bindate, ba chiar avioane de luptă Mirage F1 și în schimb îi aprovizionează pe aceștia cu petrol. Chiar și atunci când Irakienii invadează Iranul, în anul 1980, Franța continuă să le livreze arme. Un an mai târziu, Franța își alege un nou Președinte, Francois Mitterrand. Bagdadul este nemulțumit, dar Mitterrand va susține Irakul în războiul cu Iranul, va vinde armament și altor state arabe și va căpăta *"eticheta"* de prieten al Arabilor.

Invadarea Kuweitului de către Irak va schimba datele problemei: Mitterrand este convins că Franța trebue să fie de partea Statelor Unite. El va pune capăt celor 18 ani de prietenie franco-irakiană. Când Jacques Chirac este ales președinte, la 7 Mai 1995, primii care se bucură sunt Irakienii, dar numai pentru un moment, deoarece noul președinte francez, dornic să le arate Americanilor că e un aliat fiabil, e prudent. De-abia când Saddam Hussein refuză vizita inspectorilor ONU în Irak, în Februarie 1998, Chirac hotărește să intervină. El discută personal cu dictatorul irakian care se lasă convins de președintele francez să coopereze. Iată, însă, că în ultimul moment Saddam se răzgândește. Chirac e furios și dezamăgit. El abandonează dosarul Irak. În vara anului 2002, la 30 Iulie, cu ocazia vizitei în Germania la cancelarul Gerhard Schröder, Jacques Chirac se opune acțiunii laterale a SUA contra Irakului.

Pentru președintele francez, o acțiune militară constituie un gest grav, care trebue discutat în Consiliul de Securitate ONU. Numai că Președintele George W. Bush, pentru care Saddam Hussein încarnează *"axa răului"*, și-a trimis deja soldații la frontierele Irakului. Și, comentează săptămânalul *"L'Express"*, înainte ca cerul irakian să răsune de explozia bombelor, între palatul Elysée și Casa Albă izbucnește un adevărat război al cuvintelor. Pentru revista franceză, lupta diplomatică este, așadar, inspirată de acei 30 de ani de relații franco-irakiene.

Poziții divergente

"Franța începe să exaspereze pe multă lume" - constată ziarul conservator *"Le Figaro"*, care publică pe prima pagina un colaj cu titlul *"Din presa internațională"*, mai cu seamă americană și britanică, în care Francezii sunt acuzați de ingratitudine, de aroganță și de alte rele, numai fiindcă refuză un nou război cu Irakul. Multe ziare îl citează pe senatorul statului New York, cel care a spus că-și va da votul pentru orice inițiativă care ar putea să-i facă rău Franței. Ziarele britanice nu rămân mai prejos, dar opinia publică britanică încurajează totuși Franța să reziste belicismului. Rusia și China sunt încântate că mânia Americanilor se descarcă, deocamdată, asupra Parisului, scrie tot ziarul *"Le Figaro"*. În Orientul Mijlociu, Israelul începe să ia anumită distanță față de Paris, în timp ce țările arabe satisfăcute de poziția Franței nu-și imaginează totuși că ea va putea opri mașina de război americană.

"Petrolul; iată un alt duel franco-american", astfel se intitulează un articol publicat în ziarul *"Le Monde"*. Se estimează că Irakul deține 112 miliarde de barili de petrol, dintre care 35 miliarde exploatabili imediat. *"Le Monde"* deține informații că cel puțin 40 de întreprinderi au luat deja contact cu autoritățile dela Bagdad ca să exploateze această mană. Mai avansate în negocieri sunt două grupuri: unul francez și altul rusesc, care au opțiuni pentru un sfert din rezervele identificate. Locul ocupat în această afacere de Francezi și de Ruși ar putea explica, conform unor analiști, poziția politică adoptată recent la Paris și de Moscova.

O intervenție americană militară ar avea drept consecință privilegierea, după încheierea războiului, a companiilor americane în detrimentul celor franceze și rusești. Premierul francez Jean-Pierre Raffarin a declarat recent la Paris că atitudinea autorităților irakiene evoluează în sensul dorit, adică, ele cooperează mai mult cu inspectorii ONU. Să nu uităm însă, să dăm cezarului ce e al cezarului: fără o amenințare credibilă de intervenții militare din partea Statelor Unite, arată *"Le Figaro"*, Saddam Hussein n'ar fi acceptat niciodată prezența inspectorilor ONU. Rămâne de văzut, încheie cotidianul francez, cum cele două tabere pro și contra războiului își vor apăra convingerile fără a distruge relația transatlantică.

Vulturul și cocoșul

Amândoi președinții se opun unul altuia, cu calitățile și defectele națiunilor pe care le reprezintă, până la caricatură. Bush se știe mai puternic, iar Chirac se crede cel mai inteligent. Primul estimează că Statele Unite au o opțiune mondială, dictată de Dumnezeu, aceea de a-și impune legea întregii planete, pentru binele Americii, evident, și al umanității. Cel de-al doilea este convins că Franța ocupă un loc aparte pe scena internațională, că are dreptate în toate și că spiritul ei strălucitor reușește să-i compenseze slăbiciunea mușchilor.

Americanul este un vultur, Francezul un cocoș. Unul e stăpân pe întreaga lume, celălalt pe curtea sa. În editorialul semnat ***"L'aigle et le coq"*** (vulturul și cocoșul) săptămânlul *"Paris Match"* comentează cu mult umor brațul de fier între președintele francez și cel american în legătură cu eventuala intervenție militară în Irak.

George W. Bush, cel mai american dintre președinți, dela Ronald Reagan încoace, după opinia editorialistului dela *Paris Match*, că predecesorul său republican, respiră, se roagă și gândește americănește. Fostul alcoolic, fostul deprimat care își pierduse încrederea în el, este astăzi un om fericit, gata să declanșeze un război numai pentru a mulțumi opinia publică americană, în detrimentul opiniei publice mondiale și mai ales europene.

Pentrucă orice soluție este mai bună decât războiul și pentru a se împăca cu ideea că este încă o mare putere occidentală, Franța a creat o coaliție antirăzboi, coaliție ce este interpretată a fi antiamericană. America lui Bush este mândră ca un vultur, Franța lui Chirac, orgolioasă ca un cocoș. Rezultatul: Franța și Statele Unite se ceartă în public în loc să se unească pentru a-l răsturna pe Saddam Hussein, constată *Paris Match*.

După cum se știe, Jacques Chirac a dat de înțeles țărilor candidate la calitatea de membre ale U.E., și în special României și Bulgariei, criticându-le în termeni foarte duri, într'un limbaj deloc diplomatic, că își periclitează primirea în Uniune din cauza atitudinei pro americane în problema irakiană. Candidate la U.E. și totodată să fi de partea Statelor Unite, țările din fosta Europă comunistă riscă să se expună la o veritabilă *"schizofrenie"*. Cu alte cuvinte, conchide *"Le Monde"*, ***"Între ciocanul american și nicovala europeană, candidatele la intrarea în Uniune au dificultăți în a își găsi un ton just în această criză irakiană"***.

CHIRAC: ROMÂNIA ARE O ATITUDINE IRESPONSABILĂ, INFANTILĂ ȘI PERICULOASĂ

Președintele Chirac a criticat dur România și Bulgaria pentrucă au declarat că sprijină intervenția americană în Irak, spunând că cele două țări sunt irresponsabile. *"Când te afli într'o familie, ai mai multe drepturi decât aceia care cer să intre, decât cei care bat la poartă. Eu nu critic pe nimeni, dar nu este convenabil. Au pierdut o bună ocazie să tacă."*, a spus Chirac. *"Dacă vor să intre, acesta nu este un comportament responsabil. Nu este foarte bine educat. Este un demers periculos. Nu trebue să uităm că mai multe țări vor cere <Celor 15> să ratifice extinderea prin referendum. Un asemenea demers nu face decât să fortifice un sentiment de ostilitate cu privire la țările candidate"*. În special, *"România și Bulgaria au un comportament infantil și inconștient. Dacă voiau să-și diminueze șansele de a intra în Europa, nu puteau găsi un mijloc mai bun de-a o face. Mai ales că problemele privind aderarea acestor două țări sunt foarte delicate. Aceste țări nu conștientizează pericolul pe care-l reprezintă o aliniere mult prea rapidă la poziția americană"*, a spus președintele francez.

REACȚII LA DECLARAȚIA LUI CHIRAC

Chris Patten: "UE nu e Pactul dela Varșovia"

Comisarul european pentru relații externe a luat apărarea micilor rebeli de pe drumurile UE, punând degetul pe rană: cei dela Bruxelles nu au o strategie comună de politică externă. *"Uniunea Europeană nu este Pactul dela Varșovia. Aceste țări au opiniile lor și trebue să și le exprime. Noi nu suntem doar un forum economic, ci și unul politic, și încercăm să colaborăm de câte ori avem această posibilitate. Președintele Chirac are modul său propriu de exprimare, iar eu nu doresc să atenuez modul său de exprimare uneori mai plastic*, a spus Chris Patten. *Trebue să dăm dovadă de generozitate chiar și atunci când cineva nu este de acord cu noi"*.

Verheugen: "Situația nu se va mai repeta!"

Gunther Verheugen, comisarul european pentru extindere, taie orice inițiativă războinică pentru statele candidate. *"O asemenea situație nu se va mai repeta. Nu cred că viitoarele state membre au avut intenția să pună bețe în roate Uniunii Europene. Pur și simplu voiau să-și consolideze relațiile trans-atlantice. Cu siguranță, Statele Unite au fost cele care au avut peniță. De aceea nu cred că în spatele acestei inițiative s'ar ascunde doar intenții amicale"*.

Tony Blair: "Au dreptul să se exprime"

Statele candidate din Sud-Estul Europei *"au același drept să se exprime, ca Franța și Marea Britanie sau ori care alt stat membru al UE. Mi-aș fi dorit să văd statele candidate la reuniunea de Luni a UE"*.

Pat Cox: "Ne consultăm, apoi acționăm"

Parlamentul European nu acceptă un război contra Irakului, a spus Pat Cox, președintele legislativului european la Bruxelles. *"Noi, europenii, trebue să acționăm împreună: este inutil să ne văicărim, în timp ce alții, în lipsa unor acțiuni europene, preiau inițiativa. Dacă vom continua doar să etalăm marile diferențe care există în Europa, cei care vor triumfa vor fi dictatorii de tipul lui Saddam Hussein. Atunci când exprimă un punct de vedere comun, membrii UE ar trebui să o facă prin președinția în exercițiu - cea elenă în acest semestru, iar nu în mod individual"*. Aluzia este străvezie.

Polonia: "Să ne trateze cu respect!"

Franța ar trebui să trateze Polonia cu respect, a spus Adam Rotfeld, ministrul polonez de externe. *"Polonia are dreptul de a decide ce este bine pentru ea, iar Franța va trebui să ne trateze cu respect și să se preocupe de rațiunile acestei divergențe"*.

Slovacia: "De ce nu criticați Londra?"

"Nu considerăm juste aceste critici. UE nu a adoptat până Luni nici o poziție comună privind criza irakiană. Statele candidate nu aveau nici o posibilitate de a participa la o asemenea poziție comună. Dacă dorim să fim juști, ar trebui adresate aceste critici și celorlalte state membre ale UE, cum ar fi Marea Britanie, Portugalia și Spania", a spus Boris Gandel, șeful diplomției slovace.

Regele Simeon: "Fără exagerări!"

Regele Simeon de Saxa-Coburg-Gotha, premierul Bulgariei, crede că nu trebuesc exagerate aprecierile lui Chirac. Bulgaria nu intenționează să-și schimbe poziția față de Statele Unite și Irak.

Iliescu: "Să nu ne întunece gândirea rațională"

"Nu vrem să luăm în considerare unele declarații care reiau o astfel de teză, ca și aceea care exprimă un principiu pe care eu l-am crezut de mult depășit de istorie: <cine nu-i cu noi e impotriva noastră>, cine nu exprimă mot-a-mot anumite poziții, așa cum le exprim eu, este împotriva mea. Sunt momente mai tensionate, care oferă și posibilitatea unor ieșiri mai puțin controlate, dar până la urmă rațiunea de stat predomină și interesele UE și ale NATO. Asemenea accidente de parcurs nu trebue să ne întunece gândirea rațională".

CUVÂNTUL ROMÂNESC
THE ROMANIAN VOICE /LA VOIX ROUMAINE
pentru orice schimbare de adresa, anuntati redactia ziarului cu cel putin 4 saptamâni înainte.

CRONICA VREMII

RĂZBOIUL DIN IRAK

Ion BOIERU

Acest război a stârnit o grămadă de controverse, de suspiciuni şi de agitaţii, din ce în ce mai năstrusnice, legate de problematica de ansamblu, care priveşte perspectiva acestui război.

Aspectul cel mai important îl reprezintă faptul că acest război nici măcar nu a început. Nici controversele, nici suspiciunile şi nici agitaţiile nu vor putea opri acest război, fiindcă, această oprire ar putea determina un dezastru mondial. Şi, cine va avea curajul să-şi asume această răspundere?

Nu strică să refacem puţin istoria acestui război. Îngrijorările privind acest conflict armat cu Irakul au prins contur după furiosul *"act de terorism"* asupra Americii, în Septembrie 2001, de către Al-Qaida lui Ben-Laden. A fost un act nesăbuit, absurd şi imoral, oricum ar fi privit acesta, mai ales că era făcut în numele unui fundamentalism religios, fals prezentat lumii, căci nici o religie care înglobează *"valori religioase"*, nu poate promova şi săvârşi uciderii.

America, care a fost supusă unui act infamant şi neprovocat de poporul american, avea obligaţia morală să treacă la o reacţiune firească, de stârtire a acestui flagel, printr'o coaliţie internaţională. După prima fază de stârpire a acestui flagel, chiar la el acasă, în Afganistan, a fost nevoie să se analizeze cu atenţie, situaţia generală a lumii, şi să se identifice punctele vulnerabile, unde s'ar putea detecta pregătiri similare de atacuri *"teroriste"*; astfel, s'a ajuns la Irak care, de fapt, era mai de mult în raza de atenţie a ţărilor care aveau mijloace de detectare a producţiei de arme chimice, biologice sau nucleare.

Irakul era mai demult în vizarea producţiei de astfel de arme căci, după terminarea Războiului din Golf, nu a îndeplinit condiţiile stabilite de ONU, în legătură cu producţia armelor amintite mai sus şi, pe lângă aceasta, nu a respectat şi alte condiţii, puse şi acceptate de Irak, de acelaşi ONU, în privinţa unei rânduiri democratice a societăţii din Irak. Şi, pe lângă acestea, nu a respectat nici una din moţiunile Consiliului de Securitate, din 1991, până în ziua de azi, sfidând cu regularitate aceste moţiuni, care urmăreau să stabilească încălcările cerinţelor internaţionale de dezarmare şi de non-proliferare a armelor chimice, biologice şi nucleare.

După loviturile *"teroriste"* ale lui Al-Qaida, America, care dispune de mijloace speciale de detecare a producţiilor de arme interzise, a trecut la dezvăluirea centrelor teroriste şi a dat alarma, solicitând din nou o coaliţie a ţărilor care ar dori să participe la o vastă acţiune de lichidare a nucleelor teroriste care pun în pericol pacea lumii.

Fireşte, o asemenea coaliţie nu se face uşor, mai ales când este vorba de ţări care au interese deosebite, în contextul internaţional. În orice caz, în faza iniţială a proiectului american de coaliţie, dintr'un motiv sau altul, Americanii au întâmpinat câteva ezitări de colaborare şi au încercat alte căi de înţelegere, pentru ca, între timp, să să treacă la o contraofensivă a aşa-zişilor pacifişi, un soi de vânturâ lume care încurcă tocmai consolidarea unei păci generale. Toate formaţiunile pacifiste din lume au o origine ideologică, rămasă dela căzuta *"învăţătură marxist-leninistă"*, ce încă mai trăiesc, ca vai de capul lor, prin câteva forme false de aşa-zis *"umanism-socialist"*, care nu este decât un marxism sau comunism camuflat, de eşaloanele fostelor partide-ciuperci, ale marxismului, cu capitala la Moscova.

Aceste forme de pacifişti, ce încearcă să oprească războiul din Irak, adică să nu fie distrus un centru periculos de terorism, ce rezultat vor obţine în final? Şi, cine va beneficia dacă, peste câtva timp, pe lângă Irak, Coreea de Nord, vor mai apărea şi alte centre de terorism? Şi atunci America va avea o sarcină mult mai mare, ca să lupte împotriva unor duşmani de moarte ai lumii.

Dacă acum, când America dispune de puterea uriaşă a unor arme invincibile, şi de o coaliţie capabilă să scoată din funcţiune centrele teroriste, *"dacă va fi oprită din aplicarea acestui plan de acţiune salvator"*, pacea lumii va fi serios ameninţată, mai mult şi mai grav decât oricând ar fi fost în istorie, dacă ţinem seamă de armele extraordinare pe care le deţine lumea de astăzi. Şi numai America s'ar putea acum împotrivi lor. Se ştie, din istoria lumii contemporane, că formaţiunile pacifiste nu au nici o credibilitate morală şi au fost întotdeauna nişte tulburători ai apelor, de când există ele, conduse totdeauna de oameni dubioşi.

Buba mare este a Irakienilor, recte, Saddam Hussein, care nu acceptă să renunţe la armele *"distructive"*, cu o încăpăţânare diabolică. Asta va duce la pedeapsă uluitoare, pentru un gest asemănător cu al lui Miloşeveci cu goanga lui comunistă.

Căci America nu poate renunţa la apărarea păcii mondiale, acum când este cea mai mare putere din lume şi şi-a asumat răspunderea morală a acestei lumi. Multe lucruri i s'ar putea impune Americii, dar acum ea este singura salvatoare a omenirii, cum de fapt, a fost şi salvarea de Imperiul Satanei al Moscovei Comuniste, nu numai a Europei, ci a întregului Mapamond.

Adevărul este că mulţi oameni politici din zilele noastre nu au capacitatea şi aristocraţia morală şi intelectuală, a altora din istoria Europei. Aceasta este explicaţia că, rezolvarea chestiunii irakiene şi a Coreei de Nord, nu este considerată ca o urgenţă, pentru pacea lumii.

Din această cauză trăim o epocă de mari confuzii. Epoca contemporană nu s'a eliberat încă de haosul gândirii politice şi ideologice, pe care l-a instaurat pretutindeni, marxismul, ce a stăpânit Europa, eliminând seninătatea mediteraneană a Europei şi gândirea juridică, romană a aceleiaşi Europe.

Purtăm încă moştenirea comunismului, care a alterat vechile valori ale culturii şi spiritualităţii europene, în special valorile creştine, care se deosebesc, în mod radical de celelalte forme de religie existente. Care, moştenirea, a desacralizat însăşi existenţa umană şi a întronat domnia vulgară a lumpen-proletariatului. Toate protestele, din diferite părţi ale lumii, sunt expresia rămăşiţelor acestor vulgarităţi.

Cât de înrăită este tabăra celor ce vor distrugerea ordinei mondiale, bazată pe morala creştină, se vede direct din poziţia provocatoare pe care a adaptat-o şi o scoate în evidenţă în fiecare zi. La inaugurarea noului preşedinte al Coreei de Sud, la care a participat şi Collin Powel, din partea guvernului american, Coreea de Nord, a vrut să demonstreze forţa ei militară şi a lansat demonstrativ un nou tip de rachetă. În orice caz, prin gestul acesta nu se pot demonstra intenţiile paşnice ale Coreei de Nord. La fel, se poate spune şi despre Irak. Acesta ar putea demonstra imediat intenţiile paşnice, prin dezarmarea cerută de Moţiunea Consilului de Securitate al Naţiunilor Unite. Fără acest lucru, înseamnă provocare directă la război din partea Irakului.

ULTIMA ORĂ

IRAKUL AMENINŢĂ ROMÂNIA

Comandamentul forţelor americane în Europa (EUCOM), cu baza la Stuttgart, a confirmat că mai multe ţări, în mod special România şi Bulgaria, au permis utilizarea bazelor lor militare pentru pregătirea unei posibile intervenţii împotriva Irakului, relevă publicaţia americană cu specific militar *"Stars and Stripes"*. Potrivit unui purtător de cuvânt al EUCOM, baza din România şi cea din Bulgaria sunt cele două locuri principale din aria de responsabilitate a Comandamentului European ce vor putea fi utilizate ca *"baze operaţionale"* în războiul din Irak.

Regimul lui Saddam s'a grăbit să declare că va considera orice contribuţie la un război impotriva sa ca un act de agresiune. *"Vom face un cimitir din ei* (n.r. - militari străini) *în deşertul irakian"*, a declarat ambasadorul Irakului la Bucureşti, Saad H. Majid. La solicitarea Statelor Unite, pentru sprijinul iminentei operaţiuni militare împotriva regimului dela Bagdad, în baza acordului CSAT şi al parlamentului, România a pus la dispoziţia SUA 278 militari profesionişti (ofiţeri şi subofiţeri), specialişti în decontaminare nucleară, biologică, chimică, poliţişti militari şi genişti. Declaraţii de ameninţare a făcut şi însărcinatul cu afaceri al Irakului la Sofia.

În urma declaraţiilor Bagdadului, Ministerul Afacerilor Externe al României i-a transmis ambasadorului Irakului la Bucureşti că prezenţa unui număr de cinci membri ai personalului acestei ambasade a devenit indezirabilă şi a cerut ca aceştia să părăsească România. într' un comunicat dela purtătorul de cuvânt al MAE, se spune că decizia a fost luată deoarece autorităţile române au constatat că unele activităţi ale celor cinci membri ai ambasadei Irakului nu sunt compatibile cu prevederile Convenţiei dela Viena cu privire la relaţiile diplomatice. MAE confirmă că instituţiile specializate au acordat o atenţie sporită în ultima perioadă activităţii unor membri ai misiunii diplomatice irakiene la Bucureşti.

Directorul SRI Radu Timofte a avertizat că sosirea trupelor americane în România a crescut riscurile teroriste, această situaţie fiind valabilă *"peste tot în lume"*. *"Soldaţii americani, ajunşi şi pe teritoriul României, vrem, nu vrem să recunoaştem, aduc cu ei şi terorism, fiindcă vor fi urmăriţi peste tot unde se deplasează în lume"*, a declarat Timofte. *"Dacă este să vorbim la zi, aceasta este preocuparea majoră a SRI"*.

Deocamdată, singura ameninţare la adresa *"yankeilor"* aflaţi în baza constănţeană a fost reprezentată de *"cei doi câini"*, care i-au muşcat pe soldaţi, a glumit în final directorul SRI.

Armata lui Saddam, mai slabă ca în 1990

Irakul dispunea la data declanşării Războiului din Golf, la începutul deceniului trecut, de cel mai puternic potenţial militar din cadrul lumii arabe, aproximativ un milion de militari, din care peste 150.000 în cadrul Gărzii Republicane, având o dotare tehnică bună şi un nivel ridicat de pregătire. De asemenea, Irakul avea posibilitatea de a mobiliza încă 1,5-2 milioane de rezervişti. De atunci, situaţia s'a schimbat în defavoarea Bagdadului, forţa militară de care dispune în prezent Saddam Hussein fiind mult mai mică, se arată într'un material prezentat de agenţia Reuters.

Aviaţia

În 1990, Irakul deţinea aproximativ 800 de avioane de luptă, grupate în 41 de escadroane. În momentul de faţă, potrivit disidenţilor irakieni, se crede că forţele aeriene ale lui Saddam au în dotare 90 de aeronave operaţionale, grupate în 17 escadroane. Se presupune că Irakul are 13 aparate de fabricaţie franceză Mirage F1 şi câteva MiG-29 şi MiG-25. De asemenea, mai există MiG-21 şi MiG-23, câte 15-25 de bucăţi din fiecare categorie, fiind folosite ca avioane de interceptare şi atac şi câteva F-7A, varianta chineză a MiG-21. În plus, se mai ştie de existenţa a 5-10 bombardiere SU-22 şi 18 aeronave de atac SU-25. În ceea ce priveşte transportul, Irakienii deţin câteva An-24, 20 de aparate de zbor An-26, precum şi câteva An-12 şi A-2. Aproximativ 100 de elicoptere de atac sunt operaţionale.

Forţele terestre

După încheierea Războiului din Golf, Saddam Hussein a încercat să îşi restructureze armata, vizând crearea unei forţe mult mai elastică şi mai versatilă, care să acţioneze mai rapid. Astfel, s'a recurs la varianta cu 500.000 de rezervişti şi s'a trecut la o armată activă de 350.000 de militari. Din punct de vedere geografic, aceştia li se subordonează celor patru comandamente regionale (de Sud, de Nord, Central şi Eufratului Central). Există patru mari categorii:

1. Armata - alcătuită din 3 divizii blindate, 11 divizii de infanterie şi 3 divizii mecanizate.
2. Armata Populară - 20.000 de oameni împărţiţi în 19 divizii. Aceste unităţi se ocupă, în special, cu asigurarea securităţii unor obiective strategice.
3. Garda Republicană - 2 divizii blindate, 3 divizii de infanterie şi 3 divizii mecanizate. Această unitate de elită este foarte bine echipată, militarii sunt foarte bine plătiţi şi selecţionaţi mult mai atent.
4. Garda Republicană Specială - 26.000 de militari, împărţiţi în 14 batalioane.

Armamentul

Potrivit rapoartelor din 1998, doar 45-50 % din totalul celor 2.200 de tancuri şi 3.000 de vehicule blindate sunt operaţionale. Astfel, în serviciul activ, Irakul are 1.000 de tancuri (T-72, T-62 şi T-55), existând şi un număr nedeterminat de tancuri uşoare PT-76. Flota de vehicule blindate include maşini de luptă ale infanteriei (BMP-1 şi BMP-2), distrugătoare de tancuri (SU-100), blindate uşoare (AML-60 şi AML-90), maşini blindate (EE-9, ERC-90 şi Panhard M3), vehicule de recunoaştere (BRDM-1 şi BRDM-2) şi transportoare (PSZH-IV, BTR-50, BTR-60, BTR-152, EE-11, OT-62, OT-64, Walid, M-60P). Apărarea antiaeriană constă din peste 1.500 de rachete sol-aer de tipul Strela-3 (SA-14), Strela-2M (SA-7), Antey 9K33 (SA-8), Strela 1 (SA-9) şi MOWAG Roland, iar ca arme antitanc există 2.000 de rachete ghidate.

Artileria

În materie de artilerie, Irakienii contează pe 3.250 de piese, inclusiv tunuri autopropulsate şi lansatoare de rachete. Rachetele de croazieră sunt în jur de 50 de FAW 70 (rază de acţiune 70 km), 50 de FAW 150 (150 km), un număr necunoscut de FAW 200 (200 km), R-17 Scud B (300 km), Al Hussein (650 km), Al Abbas (950 km) şi Al Badr 2000 (1.000 km). De asemenea, Irakul a produs în ultima vreme, şi rachete *"suprafaţă-navă"* Al Samoud şi Ababil, cu rază de acţiune de 150 km.

Marina

Forţa navală irakiană era mică şi înainte de 1990, iar acum este şi mai slabă. Este alcătuită dintr'un personal activ de aproximativ 2.000 de oameni distribuiţi în porturile Basra, Az Zubayr şi Umm Qasr. Comandamentul central american estimează că Irakul deţine 21 de nave (una dintre ele este folosită şi ca iaht prezidenţial), însă multe nu sunt operaţionale.